

การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัด
การเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุพที พูลเวชประชาสุข

12 ก.ค. 2525

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

89496

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบข้อพิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
...*Prof. Tungs*... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราณี โสมประยูร)
...*Dr. ...* กรรมการ
(อาจารย์อรรณพ คันทเจริญรัตน์)

คณะกรรมการสอบ
...*Prof. Tungs*... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราณี โสมประยูร)
...*Dr. ...* กรรมการ
(อาจารย์อรรณพ คันทเจริญรัตน์)
...*Prof. ...* กรรมการ
(อาจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความเมตตาของผู้ช่วยศาสตราจารย์
วรรณี โสมประยูร อาจารย์อรรณพ คณิตเจริญรัตน์ ที่กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ตลอดจนให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการวิจัย และอาจารย์ดร.สุนทร โกตรบรรเทา ที่กรุณา
เขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ.ที่นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ใหญ่ คณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวัดบึงทองหลาง กับ
โรงเรียนวัดคอกพรวัว ที่ให้ความสะดวกและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อ
การวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์พันศักดิ์ ห่อหุ้มนะ ที่ช่วยวาดภาพในแบบฝึกหัด อาจารย์
ประยุทธ์ ปรีชาภรณ์ ที่กรุณาช่วยเหลือในด้านการพิมพ์ และอาจารย์อิสระ ประสาร ที่
ช่วยเหลือในด้านการอัดสำเนา

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ ทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำ
ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

บุพดี พูลเวชประชาสุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและการสอนเขียนตามคำบอก	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	32
การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา	33
การดำเนินการวิจัย	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ค่าสถิติพื้นฐานของการเขียนสะกดคำและทักษะการเขียนสะกดคำ	46
เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	50
เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	51
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	53
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	53
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
การอภิปรายผล	57
ข้อสังเกตในการดำเนินการวิจัย	61
ปัญหาและข้อจำกัดที่ได้นำมาในการวิจัย	62
ขอเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	75

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	33
2	แผนการวิจัยแบบ Randomized Controlled Group Pretest Posttest Design	38
3	การจัดชั่วโมงการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์	40
4	ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	46
5	ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	47
6	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	48
7	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	49
8	ค่าความแตกต่างของผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	50
9	ค่าความแตกต่างของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา	51
10	ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบผลการเขียนสะกดคำ	88
11	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ	90

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงการใช้เอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	18

ภูมิหลัง

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน ให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้และคิดเป็นทำเป็น โดยจัดวิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะซึ่งเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพราะประโยชน์ของภาษาไทยมิได้จำกัดอยู่เฉพาะการใช้ภาษาไทยเพื่อศึกษาวิชาภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษาวิชาอื่น ๆ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อการติดต่อสื่อสาร การสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิผลตามจุดหมายของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องมีการฝึกฝนทั้งฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อให้เด็กเรียนมีทักษะสามารถติดต่อสื่อความหมายได้ เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะพูดไม่ชัดหรือเขียนไม่ถูก นอกจากจะทำให้สื่อความคิดไม่ตรงตามต้องการแล้วยังทำลายบุคลิกภาพของผู้นั้นอีกด้วย (ตรีศิลป์ บุญขจร 2517 : 330) ชาติที่เจริญด้วยวัฒนธรรมทางภาษาถือว่าการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในอดีตที่ผ่านมาการสูญเสียไปทางการศึกษาที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งออกมาในรูปที่นักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง แม้ว่าจะเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วก็ตาม (สิปปนนท์ เกตุทัต 2518 : 101) ย่อมเป็นสิ่งชี้ให้เห็นความบกพร่องของการสอนภาษาไทย

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาไทยก็คือ นักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำ สาเหตุประการหนึ่งคือ ธรรมชาติของภาษาไทยมีพยัญชนะทั้ง 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียง ทำให้คำในภาษาไทยมีคำซ้ำกันมากและมีความหมายต่างกัน ซึ่งหากขาดความสังเกตและหลักเกณฑ์ในการจดจำแล้วก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดมาก จากการศึกษาของ สุนันทา ไสริจจ์ พบว่าสาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิด เนื่องจากมี

ประสบการณ์มาฝึก การไม่ทราบความหมายแท้จริงของคำที่เขียน การออกเสียงผิดและ การเคาะ (สุนันทา โสรัจ 2511 : 87) นอกจากนี้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำไม่เพียงพอทำให้ขาดทักษะในการเขียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนสอบตก ทั้งนี้เพราะการวัดความสามารถในการเรียนรู้นิ่งความสามารถในการ เขียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ (วรณี โสภประยูร 2515 : 1)

จากการศึกษาตามหลักภาษาศาสตร์พบว่า แต่ละภาษามีระบบและกฎเกณฑ์ทั้งทาง กำนหลักภาษาและการเรียงลำดับคำ ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจภาษาเขียนจึงต้องมี การกำหนดตัวอักษร การสะกดคำและวิธีการเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะโครงสร้างทาง ภาษาเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตรงตามที่คุณเขียนต้องการ การเขียนให้ถูกต้องจึง เป็น สิ่งสำคัญเพราะถ้าเขียนผิดจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจหรือเข้าใจความหมายผิดไป การสอน เขียนสะกดคำเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในการสอนภาษาไทย เพราะครูไม่ใช่เป็นผู้สั่งให้ นักเรียนเขียนและเป็นผู้ตรวจแก้เท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้แนะนำโดยใช้วิธีการที่เสริมแรง นักเรียน เพราะตามความจริงแล้วการสอนเขียนก็เช่นเดียวกับการสอนคณิตศาสตร์หรือ วิทยาศาสตร์ ต้องอธิบาย ต้องแนะนำ จนนักเรียนเกิดความเข้าใจเห็นแนวทางแล้ว จึงให้นักเรียนลงมือทำ การปฏิบัติครั้งแรก ๆ นักเรียนยังขาดความชำนาญย่อมมีข้อบกพร่อง ครูเป็นผู้ชี้แจงให้นักเรียนเห็นข้อบกพร่องนั้น แล้วช่วยหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น (บุพผา สงศิริ 2512 : 392) การสอนเขียนควรเริ่มสอนตามลำดับขั้น ตั้งแต่สอนให้สะกดถูก เรียบเรียงถ้อยคำสื่อความหมายได้ รู้จักแบ่งวรรคตอน สามารถแสดงความรู้ความรู้สึก นึกคิดเรียบเรียงออกมาเป็นภาษาเขียน ให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่คุณเขียนต้องการ การสอน เขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นยิ่งที่ครูจะต้องสอนและฝึกฝนอย่าง สม่ำเสมอ ไม่ว่านักเรียนจะเรียนอยู่ชั้นใดก็ตาม ดังนั้นโรงเรียนประถมศึกษาจึงมีหน้าที่หนัก ในการที่จะสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำและสะกดคำให้ถูกต้อง เหมาะสมกับวัยหรือ ระดับชั้นของนักเรียน

วิธีการสอนของครูเป็นเรื่องสำคัญมากในการเรียนการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนภาษาไทยควรพยายามหาวิธีสอนและศึกษาลักษณะอันเป็นธรรมชาติของภาษาไทย เพื่อนำลักษณะเหล่านั้นมาสร้างบทเรียนและแบบฝึกหัด เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพราะการสอนเขียนสะกดคำในชั้นประถมนี้เป็นการวางรากฐานอันสำคัญในการเขียนแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก ครูควรพิจารณาว่าจะสอนทักษะอะไรให้แก่ นักเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับความรู้ของนักเรียนในแต่ละระดับ และจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้และสนุกสนาน เพื่อช่วยให้นักเรียนรักที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย โดยการเตรียมบทเรียน อุปกรณ์และแบบฝึกหัดให้เกิดทักษะอย่างรอบคอบ แบบฝึกหัดควรเป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ (กอ สวัสดิพานิชย์ 2514 : 1 - 15) ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำทำได้ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ เพราะแบบฝึกหัดมีประโยชน์ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในคำณิจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกหัดช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. แบบฝึกหัดช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่
8. แบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่

9. แบบฝึกหัดที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกหัดทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

(Greene and Petty. 1971 : 469)

สภาพการเรียนการสอนเขียนในปัจจุบัน ครูผู้สอนมักปล่อยปละละเลยเมื่อพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิด ไม่พยายามชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่ต้องเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นักเรียนจึงกลายเป็นผู้ผิดพลาดเสมอโดยไม่ระมัดระวัง แต่เดิมการสอนเขียนสะกดคำเรียกว่าการสอนเขียนตามคำบอก (ประเทิน มหาจันทร์ 2507 : 604) ตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไปก็คือการที่ครูนำข้อความมาบอกให้นักเรียน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนตาม เมื่อนักเรียนเขียนผิดก็ให้แก้คำผิดหลาย ๆ ครั้ง โดยที่นักเรียนไม่เข้าใจว่าผิดเพราะอะไรและคำนั้นมีความหมายว่าอย่างไร ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและจำไม่ได้เมื่อเรียนต่อไปในระดับสูงขึ้นก็ยังเขียนสะกดคำผิด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำน่าจะมีผลทำให้นักเรียนสนใจและช่วยฝึกทักษะให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกหัดมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์พร้อมทั้งความหมายของคำ ซึ่งอาจจะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อนักเรียนสามารถอ่านหนังสือออกเขียนหนังสือได้ก็จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิธีการสอนเขียนสะกดคำระหว่างการสอนเขียนตามคำบอกกับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาให้ได้ผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่เรียนโดยการเขียน

ตามคำบอก

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก

3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก

4. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงการสอนเขียนสะกดคำและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำ

2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษาได้คิดสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

3. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัด

การเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

4. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน

2. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 45 คาบ คาบละ 20 นาที สอนสัปดาห์ละ 15 คาบ ใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในกลุ่มทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เลือกมาใช้ในการทดลอง 3 เรื่องคือ

3.1 การเขียนคำที่มีอักษรนำ

3.2 การเขียนคำที่มีการันต์

3.3 การเขียนคำพ้องเสียง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 วิธีสอน 2 แบบ คือ การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด

การเขียนสะกดคำ กับ การสอนโดยการเขียนตามคำบอก

4.1.2 ระดับความสามารถทางภาษา คือ ระดับความสามารถทางภาษาสูง ระดับความสามารถทางภาษาปานกลาง และระดับความสามารถทางภาษาต่ำ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ผลการเขียนสะกดคำ

4.2.2 ทักษะการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

2. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเพื่อการเขียนเพื่อเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

3. การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึง การสอนทักษะการเขียนภาษาไทยเรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ และคำพ้องเสียง โดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกหัดที่มุ่งเน้นทักษะเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องการสะกดคำ การเขียน การอ่าน ความหมายของคำ และการนำคำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. การเขียนตามคำบอก หมายถึง การถ่ายทอดสัญลักษณ์ทางภาษาพูดของครูมาเป็นภาษาเขียนโดยนักเรียน

5. การสอนโดยการเขียนตามคำบอก หมายถึง การสอนทักษะการเขียนภาษาไทยเรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ และคำพ้องเสียง โดยการสอนที่ครูอ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟัง 2 ครั้งแล้วให้นักเรียนเขียนตาม

6. ผลการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำเรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ และคำพ้องเสียง

ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

7. ทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง ทาที่ ความรู้สึก ความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อการเขียนภาษาไทยเรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ และคำ
พ้องเสียง ซึ่งวัดได้จากการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดทักษะการเขียนสะกดคำ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ความสามารถทางภาษาสูง หมายถึง คะแนนรวมของวิชาภาษาไทยจาก
ผลการสอบตลอดปีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 75
ขึ้นไป

9. ความสามารถทางภาษาปานกลาง หมายถึง คะแนนรวมของวิชาภาษาไทย
จากผลการสอบตลอดปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่
26 ถึงเปอร์เซ็นต์ที่ 74

10. ความสามารถทางภาษาคำ หมายถึง คะแนนรวมของวิชาภาษาไทยจากผล
การสอบตลอดปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25
ลงมา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรียงลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและการสอนเขียน

ตามคำบอก

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษา

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำและการสอนเขียนตามคำบอก

การสอนเขียนสะกดคำ

✓ ยง อิงคเวทย์ ได้ให้ความหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำ คือการช่วยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้หลีกเลี่ยงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง (ยง อิงคเวทย์ 2508 : 35) การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็วทั้งจะช่วยสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย

นอกจากนั้นการเขียนสะกดคำก็ถูกต้องยังช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพานุกรมทุกครั้งที่ยื่น ความสามารถในการเขียนสะกดคำได้อย่างคล่องแคล่วจะช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความกึกก้องของคนตามทิศทางของการควยด้วยคำที่สละสลวย นิตยา ฤทธิ์โยธี กล่าวว่า การสอนเขียนสะกดคำมีความหมายมากกว่าการที่ครูบอกให้เขียนเท่านั้น แต่จะรวมถึงการเขียนคำและสามารถอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงได้ด้วย

(นิตยา ฤทธิ์โยธี 2507 : 402) การที่นักเรียนสามารถสะกดคำได้โดยการเขียนเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะนักเรียนจะต้องใช้ทั้งการอ่าน การเข้าใจความหมายและการเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับนักเรียนนัก เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงต้องเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ของนักเรียนและใช้วิธีการสอนที่ถูกต้องควย

การสอนเขียนสะกดคำเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือได้ถูกต้อง นักเรียนจะเขียนคำและสะกดคำได้ถูกต้องนั้นย่อมต้องอาศัยทักษะและนิสัยของการพูด การฟัง และการอ่านที่ดี ในการสอนเขียนสะกดคำครูจึงจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนหัดฟัง หัดพูด และหัดอ่านคำให้ถูกต้อง ชัดเจน เพราะมีตัวอย่างอยู่เสมอที่นักเรียนออกเสียงคำไม่ชัด มักเขียนสะกดคำไม่ถูก เช่น ร่องเท้าแตะ เป็น ลงเท้าแตะ เป็นต้น ร่องรัศน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา กล่าวว่า การที่ครูช่วยให้นักเรียนสนใจคำต่างๆ ที่ใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน ครูต้องศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและหาทางช่วยเหลือ เพราะจะเป็นทางนำไปสู่การเขียนที่ดีต่อไป (ร่องรัศน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 122) นักเรียนที่เขียนสะกดคำถูกต้องย่อมจะพอใจที่จะเขียนเรื่องราวต่าง ๆ การสอนเขียนสะกดคำโดยที่นักเรียนไม่มีความหมาย อ่านไม่ออก และไม่สนใจ ย่อมเป็นการฝืนใจและบังคับนักเรียนจะทำให้ให้นักเรียนเกลียดการเขียนและไม่อยากเขียนอีกต่อไป

เนื่องจากการสอนเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งของทักษะการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาควรจะเน้นในเรื่องนี้ให้มากพอ ๆ กับทักษะอื่น ๆ ปีเตอร์สัน และเฮเคน (Peterson and Hayden.1961 : 200) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 20 นิยมใช้การสอนแบบจำเป็นคำ ๆ (sight method) ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่สนับสนุนให้นักเรียนวิเคราะห์ตัวสะกดของแต่ละคำ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้น้อย

ลำดับขั้นในการสอนเขียนสะกดคำ ตำราส่วนมากแนะนำไว้คล้าย ๆ กัน จากหนังสือการสอนสะกดคำ (The Teaching of Spelling) โดย ฟิตซ์เจอร์ลด์ (Fitzgerald. 1967 : 38) เสนอแนะว่าการสอนให้นักเรียนหัดเขียนสะกดคำมี 5 ขั้น

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้ออกหรือโดยอาศัยพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญต้องเป็นความหมายง่าย ๆ อย่าให้ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำได้ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำนั้นได้แม่นยำทั้งรูปคำและการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ อะไรบ้าง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ควรแยกให้ดูถ้าทำได้
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งดูแบบและไม่ต้องดูแบบ
5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจใช้ในการเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราวหรือเขียนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย

ในการสอนเขียนสะกดคำควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งที่น่าสนุกสนานเรียนอยู่มาก เช่น เล่นทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายตัวพยัญชนะและสระต่าง ๆ แนะนำให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม (กรมวิชาการ มปป. : 78) ถ้าทำให้นักเรียนสนใจได้แล้วนักเรียนก็จะค้นคว้าด้วยตนเองต่อไป

ตัวอย่างปัญหา เช่น

1. พยัญชนะอะไรเอ่ย	ไม่ตรง (ง-งอ)
2. พยัญชนะอะไรเอ่ย	เล่นเพลงได้ (ช-ชอ)
3. พยัญชนะอะไรเอ่ย	เห่าได้ (จ-จอ-สุนัข)
4. พยัญชนะอะไรเอ่ย	ใช้ถักกระเป๋ได้ (ป-ปอ)

5. พยัญชนะอะไรเอ่ย ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว (พ-พอ)

เจือ สตะเวทิน ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า วิธีสอนภาษาไทยโดยถือเอาสิ่งที่นักเรียนชอบและสนใจเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้นครูอาจนำปัญหาประเภทอะไรเอ่ยเข้ามาสู่บทเรียนได้เสมอ อะไรเอ่ยเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาไทยที่ดีอย่างหนึ่ง (เจือ สตะเวทิน 2516 : 4) ซึ่งครูอาจนำมาใช้ได้ในทุกวิชาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ ร่องรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุลมา ณ ออยุธยา ได้เสนอแนะให้ครูหาวิธีส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดังนี้คือ

1. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน กิน ริน เป็นต้น
2. ให้นักเรียนหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น ำง (คาง) ำ (เข้า)
3. ให้นักเรียนเติมคำเพื่อให้ได้ใจความตามต้องการ เช่น ครู..... หนังสือ
4. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู - สุนัข หมา - สุนัข
5. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น กลางวัน - กลางคืน
6. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่จะต้องสวม เข็มที่เท้า (ถุงเท้า รองเท้า) สิ่งที่จะดื่ม (น้ำ นม ยา) สิ่งที่จะกิน (อาหาร ข้าว ขนม)
7. ให้นักเรียนหาคำที่มีเสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ขำ ฆ่า คำ
8. ให้นักเรียนหาคำพวกเดียวกัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ ชื่อสิ่งของ เครื่องใช้
9. ให้นักเรียนหาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น แมว ม้า หมู หมา

10. ให้นักเรียนเขียนคำอธิบายหรือคำบรรยายภาพต่าง ๆ ว่ารูปภาพนั้นคืออะไร (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุณมา ณ อุษยา 2516 : 127 - 128)

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงให้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้องมีกระบวนการเรียนคือ เรียนรู้คำ ผูกออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จำรูปร่างของคำและจำลำดับตัวอักษรในคำนั้น ๆ ได้ ในการสอนเขียนสะกดคำควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ น่าเรียนและสนุกเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียน

การสอนเขียนตามคำบอก

ประเทิน มหาขันธุ์ ได้ให้ความหมายของการเขียนตามคำบอกไว้ว่า การเขียนตามคำบอก คือ การที่ครูเอาข้อความมาบอกแก่นักเรียน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนตาม หากนักเรียนคนใดเขียนถูกต้องก็แสดงว่านักเรียนคนนั้นเขียนตามคำบอกได้เก่ง แต่ถ้านักเรียนคนใดเขียนไม่ถูกต้องก็แสดงว่ายังเขียนไม่ได้ก็ต้องแก้คำผิด โดยที่ครคิดว่าการแก้คำผิด คือ การเรียนรู หากได้ลอกคำซ้ำกันหลายครั้ง นักเรียนจะจำได้เอง (ประเทิน มหาขันธุ์ 2509 : 604) การสอนเขียนตามคำบอกดังกล่าวนี้ผลที่ได้รับคือ นักเรียนเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก แม้คำที่เคยเขียนมาแล้วหรือคำที่แก้ซ้ำ ๆ ถ้านำมาเขียนใหม่ก็เขียนไม่ถูกหรือนักเรียนต้องการนำคำเหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ในการเขียนจดหมาย เขียนเรียงความ ตลอดจนเขียนรายงานก็ใช้ไม่ได้ผล เนื่องจากยังไม่ได้เรียนรู้คำนั้นมาอย่างแท้จริง เพียงแต่ผ่านสายตาชั่วแวบหนึ่งเมื่อตอนครูเขียนให้ดูบนกระดานคำเท่านั้น ซึ่งผ่านมาทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ความหมาย จำตัวสะกดไม่ได้ และไม่รู้จะนำไปใช้ได้อย่างไร การสอนเขียนตามคำบอกครูส่วนมากก็ยังใช้กันอยู่สอนโดยมิได้กำหนดความมุ่งหมายไว้เลยว่าจะสอนเพื่ออะไร ให้นักเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อครูบอกนักเรียนก็เขียนตาม และในคราวที่ครูให้แก้คำผิด ครูก็ไม่ได้อธิบายคำนั้น ๆ เลย เพียงแต่ให้นักเรียนลอกไปตามที่ตาเห็นเท่านั้น

เคนตัน (Kenton. 1972 : 224) ได้ให้ความหมายของการเขียนตามคำบอกไว้ว่า การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการถ่ายทอดสัญลักษณ์ทางภาษาพูดของบุคคลหนึ่งมาเป็นภาษาเขียนโดยบุคคลที่สอง การเขียนตามคำบอกอาจเป็นเครื่องมือที่ใช้ในห้องเรียนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนสิ่งที่ได้ยินตามลำดับก่อนหลัง หรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบเพื่อศึกษาความก้าวหน้า หรือปัญหาของนักเรียนในเรื่องความสามารถที่จะเข้าใจหรือจำอย่างย่อ ๆ เพื่อจะได้เขียนอย่างถูกต้อง นักภาษาศาสตร์หลายคนโจมตีการเขียนตามคำบอก ดังเช่น ลาโด (Lado. 1964 : 161) แสดงความคิดเห็นว่าการเขียนตามคำบอกเป็นวิธีการสอนที่ใช้ไม่ได้ผล เพราะว่า

1. ไม่ได้เป็นการสอนการเรียงลำดับคำของประโยค เพราะจะมีผู้บอกให้เขียนเรียบรอยแล้ว
 2. ไม่ได้เป็นการสอนให้จำคำศัพท์ได้ ทั้งนี้เพราะมีผู้บอกคำศัพท์ให้แล้ว
 3. ไม่ได้เป็นการสอนการจำแนกเสียง (Sound Discrimination)
- เพราะในเนื้อเรื่องมักจะไม่มีความหมายและเป็นปัญหา ผู้บอกก็อ่านเนื้อเรื่องซ้ำกว่าปกติ และมักอ่านเรื่องซ้ำไปซ้ำมา

ชวาล แพริตกุล ได้แสดงความคิดเห็นว่าการเขียนตามคำบอกไม่ใช่การวัดทักษะด้านการฟัง ดังที่มักจะเข้าใจกัน ทั้งนี้เพราะในการสอนเขียนไทยมีอนุমানว่านักเรียนหูไม่ตึง ทุกคนมีสภาพในการได้ยินชัดเจนเท่ากัน (ชวาล แพริตกุล 2514 : 10) ข้อบกพร่องของการสอนเขียนตามคำบอกมีหลายประการ เช่น การได้เปรียบเสียเปรียบของนักเรียนที่อยู่ใกล้หรือไกลคนบอก ลำเนียงที่ครูบอก ความชัดเจนและการเน้นหนักเบา ความเร็ว ช้า ที่บอก ขนาดของห้องเล็กหรือใหญ่ เป็นต้น

นักภาษาศาสตร์บางคนได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนการเขียนตามคำบอกว่าเป็นวิธีสอนที่ดี ดังเช่น วาเลต (Valette. 1977 : 139) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกเป็นที่ยอมรับอย่างสูงในหมู่ครูสอนภาษา เพราะว่าคะแนนของการเขียนตามคำบอก มี

สหสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาทั้งหมด คาทเลจ (Cartledge, 1972 : 25) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกมีคุณค่ามาก กล่าวคือ เป็นการฝึกในด้านความเข้าใจในการฟัง และเป็นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์และศัพท์ให้นักเรียนเรียนมาแล้ว ตลอดจนเป็นการบังคับให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างรอบคอบก่อนลงมือเขียน เพื่อจะได้เขียนได้ถูกต้อง บรรวน์ และบาร์นาร์ด (Brown and Barnard, 1975 : 1) กล่าวสนับสนุนว่าการเขียนตามคำบอกจะมีข้อดีอย่างมากถ้าหากได้รับการวางแผนเตรียมเป็นอย่างดี

จากหนังสือคู่มือครูการสอนภาษาไทยกล่าวว่า การสอนเขียนตามคำบอกช่วยฝึกทักษะทางภาษาหลายประการ เช่น เข้าใจความหมายของคำ จับใจความทั้งประโยคย่อความของเรื่องได้ เสริมทักษะการฟังและการอ่าน (กรมวิชาการ 2522 : 14) วิธีการเขียนตามคำบอกควรดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ครูอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนเขียน ให้ฟังก่อนหนึ่งเที่ยว เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราว เป็นการเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากเขียน

2. ครูอ่านคำหรือประโยคเป็นคำหรือวรรคให้ฟังสองครั้ง ครั้งแรกให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ คือ ตั้งใจฟังและคิดตาม เพื่อให้เข้าใจความหมายและจำคำที่เขียนได้

3. อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังเป็นครั้งที่สอง แล้วให้นักเรียนลงมือเขียน

ในการเขียนตามคำบอกควรอ่านคำหรือประโยคให้ชัดเจนถูกต้อง ถ้ามีเสียงรบกวนให้หยุดอ่านช่วงนั้น ถ้านักเรียนฟังคำใดไม่ชัดเจนก็ให้อ่านซ้ำคำนั้น สังเกตและแนะนำวิธีให้ดูอย่างมีสมาธิให้นักเรียน

หญิง ญาณโกมุท ได้เสนอแนะวิธีการตรวจการเขียนตามคำบอกดังนี้

1. ครูตรวจเอง วิธีนี้ดีเพราะครูมีความรอบคอบ เพื่อให้รู้ชัดเจนว่านักเรียนคนใดเขียนบกพร่องอย่างไร จะได้แก้ไข แต่ถ้านักเรียนเป็นจำนวนมากหรือครูสอนหลายห้องเรียนทำให้หนักเหนื่อยเกินไปและอาจไม่มีเวลาตรวจพอเพียง

2. ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ วิธีนี้ไม่ดีเพราะโดยปกติไม่มีใครอยากให้คนอื่นรู้ความผิดหรือความลับของตน ดังนั้นการให้เปลี่ยนกันตรวจจึงเป็นการเปิดเผยความผิดของนักเรียนให้เพื่อนรู้ และอาจเป็นช่องทางให้นักเรียนร่วมกันทุจริต หรือเปิดโอกาสให้นักเรียนกลั่นแกล้งกันได้

3. ให้นักเรียนตรวจของตนเอง วิธีนี้ถ้าทำดี ๆ จะได้ประโยชน์มาก สร้างนิสัยความซื่อสัตย์ หัดให้สำรวจข้อบกพร่องผิดพลาดของตนเอง หัดให้รู้จักยอมรับผิดเมื่อตนทำผิด แต่ควรต้องเข้มงวดบ่มความซื่อสัตย์ให้เข้าใจเสียก่อน และต้องคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดคอยย้าให้นักเรียนตอบโต้ได้ (พยง ฐานโกมุต 2518 : 90 - 91)

จากข้อความที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่าการสอนเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในห้องเรียนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนสิ่งที่ได้ยิน ตามลำดับก่อนหลัง หรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบ เพื่อศึกษาความรู้ความก้าวหน้าหรือปัญหาของนักเรียนในเรื่องความสามารถที่จะเข้าใจหรือจำอย่างย่อ ๆ เพื่อจะเขียนได้ถูกต้อง

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

มังกร ชัยชนะการฯ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนว่า ทักษะทางภาษานั้น อาจแยกอย่างกว้าง ๆ ได้สองอย่างคือ ทักษะการรับเข้า คือ การอ่านและการฟัง กับทักษะการแสดงออก คือ การพูดและการเขียน ทักษะทั้งสองอย่างนี้เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมีความคิดและสติปัญญาเป็นแกนกลาง (มังกร ชัยชนะการฯ 2515 : 40) ในการสอนเขียนนั้นครูสอนจะต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงสามประการ คือ ประการแรก การอ่านและการเขียนเป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน ประการที่สอง การที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ก็โดยการฝึกฝน หรือให้นักเรียนได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ประการที่สาม ไม่ว่าจะ เป็นทักษะการแลงออกแบบใด ๆ ก็ตามจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

กมล กิษฐกมล ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนวิชาทักษะไว้ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถ

ในการติดต่อสื่อความหมายอันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา (กมล กิษฐกมล 2509 : 16) ลำดับขั้นของการฝึกทักษะมีดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีออกเสียง "ร"

"ล" เป็นต้น

2. เมื่อแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีการแล้ว จึงลงมือฝึกโดยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ

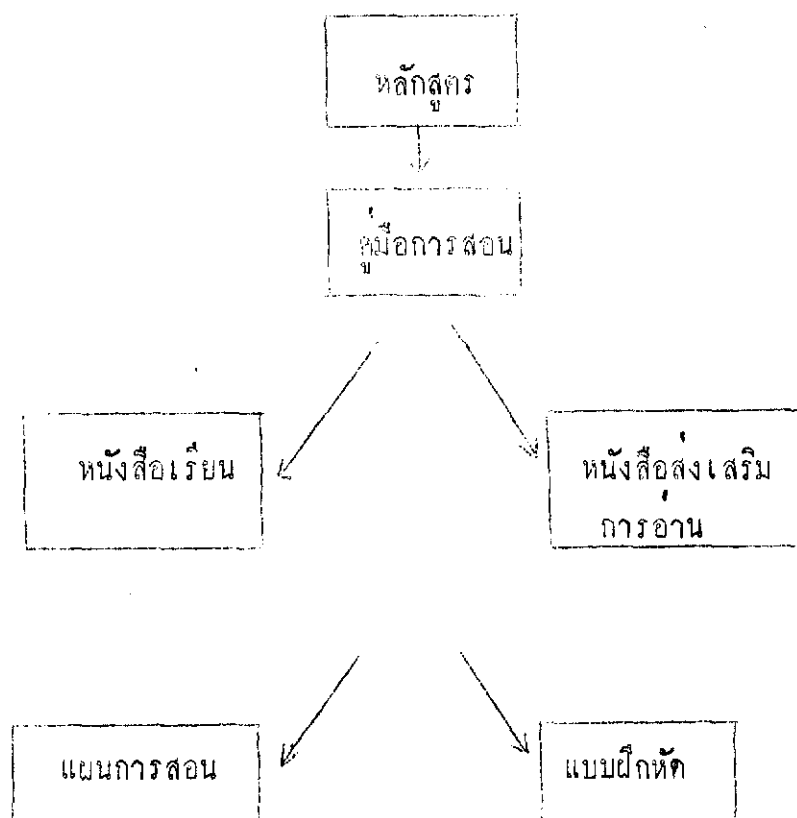
3. ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะนานจนนักเรียนลืม

4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมการฝึกทักษะจำเป็นจะต้องทำซ้ำ ๆ กัน แต่ทั้งนี้ครูควรพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ

5. ติดตามผลเพื่อสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง การติดตามผลจะช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และจะได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน อย่างปล่อยให้ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เพราะนานไปนักเรียนจะติดเป็นนิสัย นอกจากนี้ยังรวมถึงการเอาใจใส่ของครูในการควบคุมการฝึกให้ได้ผลอีกด้วย

แบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนทักษะให้แก่นักเรียน และเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ 2521 :

กลุ่มทักษะภาษาไทย

ภาพประกอบ 1 แสดงการใช้เอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ลักษณะของแบบฝึกหัดการเขียนและคัดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีผู้เสนอแนะแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไว้หลายท่าน ดังเช่น บิลโลว์ (Billows, 1962 : 87) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัดที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของนักเรียนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษา ของนักเรียน แบบฝึกหัดที่ดีควรมีหลายลักษณะ และควรมีความหมายต่อนักเรียนด้วย

แดคคาเนย์ (Daccanay, 1963 : 306) ได้แนะนำแบบฝึกหัดสำหรับทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. แบบฝึกให้เขียนตามแบบ (Copy Exercise)
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่อง

เดียวกัน

4. แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นักเรียนเติมท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

เอมเมอร์ลิด (Emerald. 1964 : 133 - 135) ได้ให้ความเห็นว่าควรแนะนำให้แก่นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำ

ลอเรนซ์ และเฮเคน (Lowrence and Hayden. 1972 : 62 - 72) เสนอแนะว่าการใช้ภาพที่เป็นสิ่งของหรือภาพที่นักเรียนเคยเห็น เพื่อนำไปสู่ปัญหานั้น นอกจากการใช้รูปภาพช่วยในการสอนเขียนสะกดคำแล้ว ครูควรใช้การทายปัญหาเข้ามาช่วยในการสอนเขียนสะกดคำ เช่น ให้นักเรียนทายสิ่งที่ครูบอกลักษณะให้ ทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายตัวพยัญชนะและสระต่าง ๆ

วิธีนี้ ศรีไพรวรรณ ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นการเรียนรู้ แบบฝึกหัดต้องอาศัยรูปภาพพจนาใจนักเรียนและเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจทำ
2. มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกหัดในด้านใด แล้วจัดทำเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ถ้าสามารถแบ่งนักเรียนตามความสามารถ แล้วจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ดียิ่ง

4. ในแบบฝึกหัดต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ
5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาดูให้ถี่ถ้วน อย่าให้มี

ข้อผิดพลาด

6. การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของนักเรียน

7. ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างกว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. ภาระงานที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและหนักพอสมควร (รัชนี้ ศรีไพรวรรณ 2517 : 412 - 413)

นอกจากนี้ ละออ การุญะวณิช และคนอื่น ๆ ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก นักเรียนฝึกด้วยความตั้งใจและสนใจอยากทำ
2. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่าง ถ้ามีแบบไว้จะทำได้ง่าย ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้องเสมอ
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ถ้าใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย นักเรียนจะตั้งใจอยู่ได้นาน
4. วิธีที่ให้นักเรียนฝึกควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัวฉับไว ให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งรบกวนต่าง ๆ
5. ระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัดต้องเหมาะสมกับนักเรียน
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้นก่อน แล้วจึงค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น
7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มด้วย เพราะแต่ละคนย่อมมีจุดอ่อนต่างกัน
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดียิ่ง

9. เมื่อนักเรียนฝึกหัดแล้ว ต้องให้ทำไปใช้และมีการติดตามผล (ละอองการณยะวณิ และคนอื่น ๆ 2517 : 137 - 138)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าแบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรจะมีหลายลักษณะ ซึ่งอาจจะเป็นการเติมพยัญชนะต้น ตัวสะกด การทายปัญหา หรือการเติมคำจากรูปภาพ แบบฝึกหัดเป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงควรมีลักษณะก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียนให้กับนักเรียน

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังเช่น แลมเบอร์ต (Lambert. 1964 : 50) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติหมายถึงลักษณะที่คงที่ของความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มเชิงที่จะแสดงออกต่อบุคคล กลุ่มสังคม และเหตุการณ์ต่าง ๆ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 214) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติคือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่มีต่อบุคคลโดยบุคคลหนึ่ง หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหาหรือออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ในแนวที่เอนเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งนั้นอีก

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 541) ได้ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติหมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

กู๊ด (Good. 1973 : 48) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

เคนเดอร์ (Kendler. 1974 : 572) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติคือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม

รอบตัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของทัศนคติโดยอาศัยพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจเห็นด้วยหรือชอบ เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมิต (Positive Attitude) ทัศนคติอีกลักษณะหนึ่งคือการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ถ้าบุคคลมีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งเร้าอย่างหนึ่งอย่างใด จะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ชิงชัง ไม่อยากเข้าไปใกล้สิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude) และทัศนคติเมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงออกในทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด ฉะนั้นการที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรุนแรงนั้น ก็เป็นเพราะทัศนคติมีส่วนช่วยเสริมอยู่มากเหมือนกัน

* นอกจากนี้ นักการศึกษาไทยก็ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็น คุณลักษณะของบุคลิกลักษณะที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทาง พฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ (เดโช สอนานนท์ 2512 : 28) ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญซึ่งจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ในหน้าที่การงาน หรืออาชีพของคน

เชคคักกี้ โฆวาลินธุ์ ได้สรุปความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ (เชคคักกี้ โฆวาลินธุ์ 2520 : 38)

อัลพอร์ท (Allport. 1969 : 21 - 272) ได้แยกทัศนคติออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งจะแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธ เกือบ รัก เป็นต้น

2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือเมื่อมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้น ตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชาศิลปะ สนุกใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนหรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง

4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ (Through Experience) หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติเป็นสำคัญ

แมคไกว์ (McGuire, 1969 : 155 - 156) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ส่วนคือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) มีเขตรอบคลุมถึงความคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ

2. ความรู้สึก (Affective) เช่น ความรัก ความโกรธ ความชอบ หรือความเกลียดชังต่อวัตถุ

3. พฤติกรรม (Action) เป็นการประพฤติปฏิบัติ การกระทำ เป็นการแสดงออกที่สามารถสังเกตได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด แนวทางในการปฏิบัติ หรือแสดงออกต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอยู่สามองค์ประกอบด้วยกัน คือ ความรู้สึก (Affective) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) และความพร้อมในการกระทำ (Action Readiness) สิ่งที่ทัศนคติมีผลโดยตรงอาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ทัศนคติไม่อาจเห็นได้โดยตรง แต่อาจเห็นได้จากการแสดงออกโดยการพูด ลักษณะท่าทาง อาจแสดงออกมาในทางที่ดี (Positive Attitude)

ทางขั้วแย่ง (Negative Attitude) หรือเป็นกลาง (Neutral Attitude) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคล หรือสถานการณ์นั้น (ดวงเคื่อน พันธมนาวิน 2518 : 3)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการใช้ย่นสะกดคำ

นิภา ชวนะพานิช ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้สระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (นิภา ชวนะพานิช 2518 : 61 - 62) โดยให้อาจารย์ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 50 คน และอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกหัดทักษะที่สร้างขึ้นแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของแบบฝึกหัด และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์ในโรงเรียนทั้งสองสังกัด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงยาวที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกหัดที่ใช้ได้ และความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นว่าลักษณะของแบบฝึกหัดใช้ได้และเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ศิรินาถ เพชรทองคำ ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง (ศิรินาถ เพชรทองคำ 2520 : 57 - 58) โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นสอบถามอาจารย์ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง จำนวน 50 คน และอาจารย์โรงเรียนสาธิต 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน รวม 90 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตเท่ากับ 4.136 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .727 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดกรมสามัญศึกษาเท่ากับ 3.975 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .666 จากค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของ

อาจารย์โรงเรียนสาธิตทั้ง 5 แห่ง และอาจารย์โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทั้ง 6 แห่ง จึงกล่าว แสดงว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัดเสริมทักษะเกี่ยวกับสระเสียงสั้นเป็นอย่างมาก

ในปีเดียวกัน สมศรี เพ็ชรยิ้ม ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแมกคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ (สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2520 : 137 - 138) โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแมกคมีประสิทธิภาพ 92.73 / 84.00 หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 92.73 และสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 84.00 แบบฝึกหัดนี้มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบภายหลังจากการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2521 ยุพา ยัมพงษ์ ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ (ยุพา ยัมพงษ์ 2522 : 40 - 42) นำไปฝึกนักเรียนโรงเรียนจังหวัดทหารบกฉะเชิงเทรา จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังการทำแบบฝึกหัดนักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล่าวได้ถูกต้องมากขึ้น ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดและก่อนทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชเวนคินเกอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช่แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ชวอร์ทซ์ (Schwartz.

1977 : 55) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและ

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการใช้อุปกรณ์ที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ลอว์รี่ (Lowrey. 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8

3. แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำดังกล่าวสรุปได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนโดยเฉพาะแบบฝึกหัดที่มีรูปภาพที่มีความหมาย รูปภาพของจริง จะช่วยนักเรียนในการเรียนเขียนสะกดคำได้มาก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ยังไม่มีผู้ทำวิจัยไว้ แต่มีผู้ใช้สื่อการสอนที่มีลักษณะและวิธีการใกล้เคียงกัน อาทิเช่น ประยูร นิมพลี ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงของทัศนคติต่อการเรียนการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก โรงเรียนเกาะคา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน สอนแบบสืบสวน-สอบสวน และกลุ่มควบคุม 30 คน สอนแบบปกติ (ประยูร นิมพลี 2522 : 74) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน เมื่อสอนได้ 40 ชั่วโมง และมีทัศนคติ

เพิ่มขึ้นเมื่อสอนได้ 70 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มนต์เชียร พรหมประพันธ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตาม ปกติ และศึกษาทัศนคติของนักเรียนต่อบทเรียนโมดูล กลุ่มตัวอย่าง 90 คน เป็นกลุ่ม ทดลอง 45 คน สอนโดยใช้บทเรียนโมดูล และกลุ่มควบคุม 45 คน สอนตามปกติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูล (มนต์เชียร พรหมประพันธ์ 2522 : 83)

(9) สบาเรตตา (Sbaratta, 1975 : 1280 - A) ได้สร้างบทเรียน โมดูลเพื่อใช้ในการสอนวิชาเรียงความและแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนเรียงความ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 62 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการ เขียนเรียงความสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ผลการวิจัย นี้สอดคล้องกับของ สเตฟานิดีส (Stefanides, 1976 : 1392 - A) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยการ ใช้การสอนเขียนสะกดคำเป็นรายบุคคล กับการสอนแบบเดิม กลุ่มทดลองใช้การสอน สะกดคำเป็นรายบุคคล จำนวน 323 คน กลุ่มควบคุมใช้การสอนสะกดคำแบบเดิม จำนวน 336 คน ก่อนและหลังการทดลองใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามวัดทัศนคติ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติทางบวกต่อ การเขียนสะกดคำมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลงานการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อบทเรียนที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า บทเรียนหรือแบบฝึกหัดมีผลต่อการพัฒนาทัศนคติของนักเรียน ดังเช่น กรีน และ เพตตี (Greene and Petty, 1971 : 397) กล่าวว่าควรพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี ต่อการเขียนสะกดคำ การมีทัศนคติที่ดีสามารถช่วยในการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ เป็นอย่างดี ไม่เพียงแต่จะทำให้การเขียนสะกดคำนั้นถูกต้องเท่านั้น แต่ยังจะช่วยสร้าง ลักษณะนิสัยให้ดีขึ้น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (กรมวิชาการ 2505 : 1 - 20) โดยมีความมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนโดยทั่วไปพอใช้ได้ แต่ทางการเขียนสะกดคำยังคงอยู่มาก

2. พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย

3. นักเรียนในกลุ่มอายุ 10 - 12 ปี มีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่านักเรียนในกลุ่มอายุ 12 - 13 ปี ทั้งในกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในกลุ่มนักเรียนหญิงเห็นได้ชัดเจนกว่านักเรียนชาย

ปี พ.ศ. 2506 อินทร์ ศรีคุณ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความ ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา (อินทร์ ศรีคุณ 2507 : 149) ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำ และการแต่งความสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความสามารถทางการฟังและการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีอายุ 8 - 11 ปี มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีอายุ 12 - 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนหญิงไม่ว่าระดับใดมีความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการแต่งความไม่แตกต่างจากนักเรียนชายที่มีอายุในระดับเดียวกัน

ในปีเดียวกัน สมประสงค์ สถาปิตานนท์ ได้ทำการศึกษาการสร้งแบบทดสอบ การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ค้นหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงที่มีระดับอายุต่างกัน และนักเรียนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง กับนักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง (สมประสงค์ สถาปิตานนท์ 2507 : 55) ผลปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับอายุต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง (กรมสามัญศึกษา 2511 : 29 - 31) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,200 คน โดยแยกเป็นภาค ภาคละ 300 คน เลือกจังหวัดกรุงเทพมหานครแทนภาคกลาง จังหวัดนครราชสีมาแทนภาคใต้ จังหวัดลำปางแทนภาคเหนือ และจังหวัดสุรินทร์แทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยเฉพาะทักษะภาษาไทยทางด้านการเขียนสรุปได้ว่า นักเรียนทำข้อสอบด้านการเขียนตามคำบอก จังหวัดกรุงเทพมหานครทำได้ร้อยละ 55.02 จังหวัดนครราชสีมาทำได้ร้อยละ 40.12 จังหวัดลำปางทำได้ร้อยละ 36.16 และจังหวัดสุรินทร์ทำได้ร้อยละ 16.63 ส่วนการให้นักเรียนเขียนตามแบบ ปรากฏว่ามีนักเรียนจำนวนมากที่เขียนผิด กล่าวคือ จังหวัดกรุงเทพมหานครทำถูกเพียงร้อยละ 64.38 จังหวัดลำปางทำถูกร้อยละ 56.33 จังหวัดนครราชสีมาทำถูกร้อยละ 55.30 และจังหวัดสุรินทร์ทำถูกร้อยละ 46.80

ในปี พ.ศ. 2516 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการวิจัยจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จำนวน 27,897 คน จาก 52 จังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 22) โดยใช้แบบทดสอบเบื้องต้นทางการเรียนภาษาไทย ผลปรากฏว่า

1. ด้านการใช้ภาษา นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเลือกคำที่เหมาะสมมาเติมลงในข้อความที่กำหนดให้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการใช้คำที่เป็นนามธรรม ลักษณะนาม คำกริยา และคำขยายบางคำ

2. ด้านการอ่านเอาเรื่อง นักเรียนส่วนมากไม่สามารถตอบคำถามประเภททั่วๆ ทั่วความคิด อาจกล่าวได้ว่านักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้

3. ด้านคำศัพท์ นักเรียนส่วนมากยังไม่รู้ความหมายของคำหลายคำ ถึงแม้ว่าจะเป็นคำธรรมดา ๆ

4. ด้านการเขียนสะกดคำ นักเรียนยังเขียนสะกดคำต่าง ๆ เท้าที่นำมาทดสอบไม่ได้เป็นส่วนมาก

สำหรับการวิจัยในต่างประเทศ ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัยด้านการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

มอริสัน และเพอร์รี่ (Morison and Perry. 1959 : 227) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำ กับความสามารถในการอ่านทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของแคลิฟอร์เนีย (California Achievement Test) พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ผลการศึกษาของเพอร์รี่และมอริสัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของเกรย์ (Gray. 1949 : 403) ซึ่งสรุปผลว่าการเขียนสะกดคำกับการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

บลิวเอต (Blewett. 1974 : 2115 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุमानกับแบบอนุमान กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ จำนวน 58 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า จำนวน 58 คน สอนทุกวันเป็นระยะเวลาสองสัปดาห์ ผลปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบอนุमान ได้คะแนนผลการเขียนสะกดคำ

สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบอุปมาอย่างมีนัยสำคัญ เฟสและระดับชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการสอนเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ

อิลเลส (Iles. 1975 : 4047 - 4048 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยการสอนสะกดคำตามลำดับตัวอักษรของพิทแมน (Pitman's Initial Teaching Alphabet) กับการสอนตามลำดับตัวอักษรแบบเดิม สรุปผลได้ว่านักเรียนที่เรียนการสอนสะกดคำแบบพิทแมน ได้คะแนนการสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการสอนสะกดคำแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาของไทยยังมีความสามารถทางการสะกดคำต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบความหมายของคำ เนื่องจากการเขียนสะกดคำกับความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันสูง ดังนั้นในการสอนเขียนสะกดคำควรสอนจากของจริงให้มากขึ้น เช่น การทำแบบฝึกหัดควรใช้รูปภาพของจริง และการสอนความหมายของคำก็ควรให้ความหมายจากประโยคหรือข้อความ เพราะคำบางคำเป็นคำพ้องรูป คำพ้องเสียง หรือเป็นคำที่มีหลายความหมาย จึงต้องอาศัยจากรูปประโยคเพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจความหมายของคำและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา
3. การดำเนินการวิจัย
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 236 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 72 คน โดยการสุ่มจากประชากรทั้งหมด มีลำดับขั้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เรียงลำดับคะแนนของวิชาภาษาไทยซึ่งได้จากผลการสอบตลอดปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของประชากรทั้งหมดจากมากไปหาน้อย เพื่อจัดอันดับเปอร์เซ็นต์ แล้วแยกประชากรที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไปเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง ประชากรที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 ถึง 74 เป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลาง และประชากรที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาคำ

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มประชากรกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง จำนวน 24 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง สุ่มประชากรกลุ่มที่มีระดับความ

สามารถทางภาษาปานกลาง จำนวน 24 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มประชากรกลุ่มต่ำ จำนวน 24 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จากวิธีการดังกล่าวได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จำนวนกลุ่มละ 24 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 72 คน

3. ในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากข้อ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จำนวนกลุ่มละครึ่งหนึ่ง เพื่อแยกเข้ากลุ่มทดลอง และจำนวนที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวนกลุ่มละ 36 คน จึงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

กลุ่มตัวอย่าง	ความสามารถทางภาษา			รวม
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
กลุ่มควบคุม	12	12	12	36
กลุ่มทดลอง	12	12	12	36
รวม	24	24	24	72

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

2.1 แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก

2.2 แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ

2.3 แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

2.1 การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เรื่องทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมายและเนื้อหา

2.1.2 ศึกษาแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในภาษาไทย

2.1.3 ศึกษากิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำจากหนังสือ "กิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย" ของ อัจฉรา ชีวพันธ์ แบบฝึกหัดฉบับทดลองของกรมวิชาการ หนังสือวิทยาสาร เรื่อง "ภาษาแสนสนุก" ของปองกิต หนังสือประชาศึกษา เรื่อง "สอนอ่านเขียนแบบปฏิบัติการ" ของ ชูศักดิ์ บุศราคัม และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของ สมศรี เพ็ชรยิ้ม

2.1.4 ศึกษาบัญชีคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชาการ จำนวนทั้งหมด 4,000 คำ แยกประเภทเป็นคำที่มีอักษรนำจำนวน 334 คำ คำที่มีตัวการันต์จำนวน 151 คำ และคำพ้องเสียงจำนวน 324 คำ แล้วเลือกคำเหล่านั้นมาประเภทละ 120 คำ

2.1.5 นำคำที่ได้นำมาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก จำนวน 15 แบบฝึกหัด โดยจัดเรียงแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก คือให้โย่ง คำ เลือกคำ เติมคำ สร้างคำ แล้วจึงให้สร้างประโยคด้วยตนเอง

2.1.6 นำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนวัดลาดพร้าว เขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองรายบุคคล ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไปทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้นักเรียนทั้งหมด 15 คน โดยให้ทำ

แบบฝึกหัดคนละ 1 แบบ ทั้งนี้เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของ
รูปภาพและเวลาที่ใช้ พร้อมทั้งซักถามปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
ที่ปรับปรุงครั้งที่หนึ่ง ไปทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยให้ทำแบบฝึกหัด
กลุ่มละ 1 แบบ ให้นักเรียนทั้งหมด 5 ห้องเรียน จำนวน 150 คน แล้วจดบันทึก
ข้อบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนทั้งห้อง จำนวน 35 คน โดยให้ทำ
แบบฝึกหัดห้องละ 3 แบบ ให้นักเรียนทั้งหมด 5 ห้องเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่องอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เขียนสะกดคำ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสร้าง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบ จากหนังสือเทคนิค
การวัดผล (ชวาล แพทย์กุล 2516 : 135 - 247) และหนังสือเทคนิคการเขียน
ข้อทดสอบ (ชวาล แพทย์กุล 2522 : 1 - 402) ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ
วัดผลการเรียนรู้เขียนสะกดคำมีดังนี้

2.2.1 นำคำที่ถือว่าเป็นปัญหาในการเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ คำที่มี
ตัวการันต์ และคำพ้องเสียง จากคำที่สุ่มมาใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
มาสร้างเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 60 ข้อ

2.2.2 นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ศึกษานิเทศก์
และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม
เพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ที่เขียนขึ้น โดยยึดเนื้อหาและจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เรื่องการเขียนคำที่มีอักษรนำ การเขียนคำพ้องเสียง และการเขียนคำที่มีตัวการันต์

2.2.3 นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ใหญ่ใช้หาอายุทางเนื้อหา พิจารณาว่าเหมาะสม ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนวัดลาดพร้าว จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2.2.4 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิคกลุ่มสูงต่ำ 27 เปอร์เซนต์ ของ ฟาน โดยเรียงคะแนนจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุด นับคะแนนสูงสุดลงมา 27 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มสูง และนับคะแนนต่ำสุดขึ้นไป 27 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มต่ำ คิกร้อยละของผู้ตอบแต่ละข้อถูกในกลุ่มสูง แทนด้วย P_H ส่วนร้อยละของผู้ตอบแต่ละข้อถูกในกลุ่มต่ำ แทนด้วย P_L เทียบค่า P_H และ P_L ของแต่ละข้อกับตารางสำเร็จรูป ของ จุง เต ฟาน (Fan, 1952 : 3 - 32) เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ

2.2.5 เลือกข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือมีค่าความยากง่าย ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบตามเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน 54 ข้อ แต่คัดเลือกไว้ใช้จริง 50 ข้อ

2.2.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดลาดพร้าว จำนวน 100 คน เพื่อนำผลที่ได้ มาหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์ดสัน 21 (Kuder-Richardson 21) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ เท่ากับ .90

2.3 การสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างมาตราวัดทัศนคติจากหนังสือวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ (เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ 2520 : 38 - 70) และหนังสือหลักการวิจัยเบื้องต้น

(อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 221 - 237)

2.3.2 เขียนข้อความที่แสดงลักษณะของทัศนคติที่มีต่อการเขียนสะกดคำ ในด้านความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งข้อความเชิงนิมิต และข้อความที่เป็นเชิงนิเสธละกันไป จำนวน 30 ข้อ

2.3.3 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถาม ทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นไปให้ศึกษานิเทศก์และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ เพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาในแต่ละคำถามให้มีความเข้าใจชัดเจน และ เนื้อหาอยู่ในขอบข่ายของการเขียนสะกดคำ

2.3.4 นำแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ไปทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดลาดพร้าว จำนวน 100 คน แล้วนำแบบ สอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบถามที่ข้อความเป็นเชิงนิมิต

เห็นด้วย	ให้	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	1 คะแนน

แบบสอบถามที่ข้อความเป็นเชิงนิเสธ

เห็นด้วย	ให้	1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3 คะแนน

2.3.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% ของ การ์เรทท์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2521 : 148 อ้างอิงมาจาก Garrett. 1965) โดยเรียงคะแนนของนักเรียนจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุด นับคะแนนสูงสุดลงมา 25% เป็นกลุ่มสูง และนับคะแนนจากต่ำสุดขึ้นไป 25% เป็นกลุ่มต่ำ หาค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ และใช้ $t - test$ ทดสอบความ

แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละข้อในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ - เลือกข้อความ
หาค่า t ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามตามเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน 25 ข้อ แต่
คัดเลือกมาใช้จริงจำนวน 20 ข้อ

2.3.6 นำแบบสอบถามที่ค้นคัดต่อการเขียนสะกดคำจำนวน 20 ข้อ ไป
ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดกลางพร้าวจำนวน 100 คน เพื่อนำ
ผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient Alpha (α)
(Mehrens and Lehmann, 1978 : 99) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
วัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำเท่ากับ .72

3. การดำเนินการวิจัย

3.1 แผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)
ใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Controlled Group Pretest-Posttest Design
(พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ 2519 : 202 - 203) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แผนการวิจัยแบบ Randomized Controlled Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
$\boxed{R}$ E	T_{E1}	X	T_{E2}
$\boxed{R}$ C	T_{C1}	~ X	T_{C2}

ความหมายของสัญลักษณ์

- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assigned)
- E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- C แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)
- T₁ แทน การทดสอบก่อนการทำการทดลอง (Pretest)
- T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- X แทน การจัดการกระทำ
- ~ X แทน ไม่มีการจัดการกระทำ

3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เมื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ได้ทำการทดสอบก่อนการเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ เรื่องคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัววรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง จำนวน 50 ข้อ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

3.2.2 การดำเนินการทดลอง กระทำเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 ถึงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2524 แต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองสอนวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจัดชั่วโมงในการสอนสลับกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งรายละเอียดตามตาราง 3

ตาราง 3 การจัดชั่วโมงการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์

วัน \ เวลา		
	9.30 - 10.30	10.30 - 11.30
จันทร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
อังคาร	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พุธ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ศุกร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

3.2.3 การทดสอบหลังการเรียน กระทำเมื่อวันที่ 71 สิงหาคม พ.ศ. 2524 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ควบคู่กันที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียน

3.2.4 การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบการเขียนสะกดคำมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ นักเรียนตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือไม่ตอบเกิน หนึ่งตัวเลือกให้ 0 คะแนน รวมคะแนนการสอบแต่ละครั้งของนักเรียนแต่ละคน เป็นผลรวมของคะแนนผลการเขียนสะกดคำ สำหรับการตรวจแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำให้คะแนนดังนี้ ถ้าข้อความในแบบสอบถามเป็นพฤติกรรมทางบวกให้คะแนน 3 2 1 สำหรับคำตอบที่ว่า เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ในแต่ละข้อตามลำดับ ถ้าข้อความในแบบสอบถามเป็นพฤติกรรมทางลบให้คะแนน 1 2 3 สำหรับคำตอบที่ว่า เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ในแต่ละข้อตามลำดับ รวมคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนแต่ละคน เป็นผลรวมของคะแนนทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

3.2.5 เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนสะกดคำและแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ยค่าความแปรปรวน ของคะแนนผลการเขียนสะกดคำและคะแนนทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาคำ เมื่อหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลการเขียนสะกดคำและคะแนนทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มแล้ว จึงได้ทำการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ $t - test$ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลาง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาปานกลาง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
7. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาคำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
8. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาคำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์ดสัน 21 (Ferguson. 1971 : 368)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{x}(n - \bar{x})}{ns^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบ

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบ

4.4 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ไชยสูตร (Edwards. 1960 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของ
กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ
กลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ
กลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูง

N_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ

4.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำโดยใช้
สูตร Coefficient Alpha (Mehrens and Lehmann. 1978 : 99)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum_{i=1}^n S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของ
แบบสอบถามแต่ละข้อ

เมื่อ S_x^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่า t (Ferguson, 1971 : 152) ไม่เปรียบเทียบใน t -distribution

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าบนแกนนอนของการแจกแจงแบบ t
 $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 2
 df แทน degree of freedom

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
- S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่ม
- t แทน ค่าสถิติที่จะนำไปเปรียบเทียบกับแจกแจงแบบที่
(t - distribution)
- p แทน ค่าระดับความเชื่อมั่น

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ได้แก่คะแนนจากการทดสอบผลการเขียนสะกดคำและคะแนนทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
 - 1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง
 - 1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุม
 - 1.3 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง
 - 1.4 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน
กลุ่มทดลองมาหาคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน โดยแยกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถ
ทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ
และกลุ่มทดลองรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

ชนิดของกลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง	12	42.42	7.54
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง	12	32.67	10.06
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ	12	21.75	14.38
กลุ่มทดลองรวมทั้งหมด	36	32.28	83.34

จากตาราง 4 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง
ที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำมากที่สุด รองลงมา
ได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ
ตามลำดับ นอกจากนี้จะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความสามารถ
ทางภาษาปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการ
เขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองรวมทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมีคะแนน
เฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง

รวมทั้งหมด สำหรับค่าความแปรปรวนจะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีค่าความแปรปรวนของคะแนนน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำต่ำ ตามลำดับ

1.2 คาสติพิพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มควบคุมมาหาคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน โดยแยกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำต่ำ และกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 คาสติพิพื้นฐานของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

ชนิดของกลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง	12	38.83	16.52
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง	12	28.08	19.17
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำต่ำ	12	15.16	16.81
กลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด	36	27.36	110.40

จากตาราง 5 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำต่ำตามลำดับ นอกจากนั้นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของ

กลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด สำหรับค่าความแปรปรวนจะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีค่าความแปรปรวนของคะแนนน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง ตามลำดับ

1.3 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองมาหาคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน โดยแยกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ และกลุ่มทดลองรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลอง จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

ชนิดของกลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง	12	55.58	22.81
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง	12	50.92	13.90
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ	12	51.17	19.60
กลุ่มทดลองรวมทั้งหมด	36	52.56	22.42

จากตาราง 6 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง ตามลำดับ นอกจากนี้จะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มทดลองรวมทั้งหมด

ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มทดลองรวมทั้งหมด สำหรับค่าความแปรปรวน จะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางมีค่าความแปรปรวนของคะแนนน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง ตามลำดับ

1.4 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มควบคุมมาหาคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน โดยแยกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ และกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

ชนิดของกลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง	12	50.75	61.65
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง	12	48.92	50.81
กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ	12	45.75	38.93
กลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด	36	48.47	51.97

จากตาราง 7 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ ตามลำดับ นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง

มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด สำหรับค่าความแปรปรวนจะเห็นว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำมีความแปรปรวนของคะแนนน้อยกว่า ร่องลงมา ไ้แก่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงตามลำดับ

2. เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาหาความแตกต่าง โดยแยกเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาคำ และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าความแตกต่างของผลการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

กลุ่มตัวอย่าง	N		$\bar{X}$		S^2		t	p
	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม		
กลุ่มสูง	12	12	42.42	38.83	7.54	16.52	4.096	.01
กลุ่มปานกลาง	12	12	32.67	28.08	10.06	19.17	3.013	.01
กลุ่มคำ	12	12	21.75	15.16	14.38	16.81	4.197	.01
กลุ่มรวมทั้งหมด	36	36	32.28	27.36	83.34	116.40	2.236	.05

จากตาราง 8 จะเห็นได้ว่าเมื่อแยกกลุ่มตัวอย่างตามความสามารถทางภาษา เป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง และกลุ่มที่มี

ความสามารถทางภาษาต่ำ ผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สูงกว่าผลการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกระดับความสามารถทางภาษา และเมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะเห็นได้ว่ากลุ่มทดลองซึ่งเรียนโดยการ ใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาหาความแตกต่าง โดยแยกเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาสูง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด ผลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าความแตกต่างของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษา

กลุ่มตัวอย่าง	N		$\bar{X}$		S^2		t	p
	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม		
กลุ่มสูง	12	12	55.58	50.75	22.81	61.65	1.822	.05
กลุ่มปานกลาง	12	12	50.92	48.92	13.90	50.81	0.879	>.05
กลุ่มต่ำ	12	12	51.17	45.75	19.60	38.93	2.509	.01
กลุ่มรวมทั้งหมด	36	36	52.56	48.47	22.42	51.97	2.999	.01

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่าเมื่อแยกกลุ่มตัวอย่างตามความสามารถทางภาษา กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการ ใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะเห็นได้ว่ากลุ่มทดลองซึ่งเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลและขอเสนอแนะตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับเรียนโดยการเขียนตามคำบอก

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

2. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

3. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

4. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เรื่องทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วเลือกเนื้อหาการเขียนคำอักษรนำ การเขียนคำพ้องเสียง และการเขียนคำที่มีตัวการันต์ มาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก ซึ่งได้นำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำมาใช้ทดลองสอนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความ

ยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% เลือกข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้จำนวน 50 ข้อ แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำโดยใช้สูตรคุนเคอร์-ริชาร์ดสัน 21 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำเท่ากับ .90

2.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 30 ข้อ หาค่าความเที่ยงตรง แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25% แล้วเลือกแบบสอบถามที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ Coefficient Alpha (α) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำเท่ากับ .72

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 36 คน ก่อนทำการทดลองได้ทำการทดสอบก่อนการเขียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำและแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ แล้วจึงดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้การเขียนความคำบอกใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 45 คาบ เมื่อสอนจบแล้วจึงทำการทดสอบหลังการเขียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับการสอบก่อนการเขียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการทดลองแล้ว นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

ดังนี้

4.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

4.2 ทดสอบความแตกต่างของผลการ เขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยเปรียบเทียบด้วย t - distribution

4.3 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการ เขียนสะกดคำระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมโดยเปรียบเทียบด้วย t - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำ มีผลการ เขียน สะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

2. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการ เขียน สะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01

3. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียน สะกดคำมีผลการ เขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียน สะกดคำมีทัศนคติต่อการ เขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัด การ เขียนสะกดคำมีผลการ เขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลาง ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการ เขียนสะกดคำไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษา ปานกลางที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง ความสามารถทางภาษานกลางและความสามารถทางภาษาต่ำ ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นเรื่องยืนยันและสนับสนุนผลการวิจัยของ ชเวนดิงเงอร์ (Schwendinger, 1977 : 55) ที่ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ ชวอร์ทซ์ (Schwartz, 1977 : 55) ที่ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย แบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน

โดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศรี เพ็ชรยิ้ม (สมศรี เพ็ชรยิ้ม 2520 : 137 - 138) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กดที่สร้างขึ้น นำไปทดลองสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ ยุกา ยัมพงษ์ (ยุกา ยัมพงษ์ 2522 : 40 - 42) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ไว้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" ที่สร้างขึ้น นำไปฝึกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนจังหวัดทหารบกฉะเชิงเทรา จำนวน 70 คน พบว่า ผลการทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัดและก่อนการทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อาจเนื่องมาจากแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่กลุ่มทดลองใช้เรียนนี้ เป็นแบบฝึกหัดที่มีรูปภาพดึงดูดความสนใจและสมาธิของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเฉพาะอย่าง นอกจากนี้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเป็นวิธีการใหม่ที่นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยความสุขเพลิดเพลิน จากเหตุผลดังกล่าวย่อมเป็นผลสนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

2. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สเตฟานิดีส (Stefanides. 1976 : 1392 - A) ที่ศึกษาผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนสะกดคำเป็นรายบุคคลกับการสอนแบบเดิม กลุ่มทดลองใช้การสอนสะกดคำเป็นรายบุคคลจำนวน 323 คน กลุ่มควบคุมใช้การสอนสะกดคำแบบเดิม จำนวน 336 คน ก่อน และ

ภายหลังการทดลองใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำและแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติทางบวกต่อการเขียนสะกดคำมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

3. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวอร์ทซ์ (Schwartz. 1976 : 8028 - A) ที่ศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า กลุ่มตัวอย่างชั้นละ 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง 20 คน และนักเรียนกลุ่มอ่อน 20 คน โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบและแบบเขียนตามคำบอก พบว่าทั้งนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีแนวโน้มในการพัฒนาการเขียนสะกดคำดีขึ้น

4. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่กลุ่มทดลองใช้เรียนนี้ทำให้นักเรียนสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายหรือเกิดความท้อถอย จึงทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำแบบฝึกหัดและมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮินด์แมน (Hyndman. 1969 : 1468 - A) ที่ศึกษาองค์ประกอบทางทัศนคติและเชาวน์ปัญญาซึ่งเกี่ยวข้องกับการเขียนของนักเรียนจำนวน 43 คน จากโรงเรียนต่าง ๆ 4 แห่ง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความคนละหนึ่งเรื่อง และให้ทำแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งมีความสามารถในการเขียนสูงมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนด้วย

5. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัด

การเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลอเวย์ (Lowrey. 1977 : 817 - A) ที่ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จำนวน 87 คน พบว่าแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ และช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้ในการฝึกทักษะจึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

6. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัด

การเขียนสะกดคำ มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำแตกต่างกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำไม่โน้มเอียงในทางบวกหรือทางลบ แต่เป็นทัศนคติที่เป็นกลาง (Neutral Attitude) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แมค เลอด (MacLeod. 1978 : 548 - 549 - A) ที่ศึกษาความแตกต่างของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ของโรงเรียนลาซาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง 25 คน และกลุ่มอ่อน 25 คน พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

7. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นข้อยืนยันว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่จัดทำขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่สามารถส่งเสริม

การเขียนสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ เพราะนักเรียนแต่ละคนมีโอกาสดีก การเขียนสะกดคำโดยเฉพาะ ช่วยให้มีสมาธิหรืออายุ นักเรียนได้สำรวจการเขียน สะกดคำของตนเอง หาข้อบกพร่องและพยายามแก้ไข อันเป็นวิธีที่เร็วกว่าการเรียนเป็น กลุ่ม และแบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการฝึกทักษะให้ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8. นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำ มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษา คำที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนกลุ่มทดลองได้ทำแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำที่เหมาะสมกับพัฒนาการและเป็นไปตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ แบบฝึกหัดมีรูป ภาพจริงให้นักเรียน และเรียงจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจทำ ไม่เบื่อ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำมากกว่ากลุ่มควบคุม

ข้อสังเกตในการดำเนินการวิจัย

จากการทดลองสอนการเขียนสะกดคำโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับการเขียนตามคำบอก ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตพอสรุปได้ดังนี้

1. ในระหว่างการทดลองใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ นักเรียนกลุ่มทดลอง ทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำอย่างกระตือรือร้น สนุก เพลิดเพลินและตั้งใจที่จะ ดิถีตามทำแบบฝึกหัดต่อไปเรื่อย ๆ สังเกตได้ว่านักเรียนตื่นเต้นที่ได้เห็นรูปภาพในแบบ ฝึกหัด ซึ่งตรงกับความมุ่งหวังของผู้วิจัยที่ว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นนี้จะ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน และทำให้นักเรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน อันจะ เป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย ในขณะที่เดียวกันนักเรียนก็ได้ฝึกทักษะการเขียน สะกดคำไปด้วย

2. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ใช้ในการทดลอง แต่ละแบบฝึกหัดมีคำสั่งสั้น ๆ ที่นักเรียนเข้าใจง่าย และมีตัวอย่างทุกแบบฝึกหัด ซึ่งเมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาสูงและความสามารถทางภาษานกลาง สามารถทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำได้ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยไม่ต้องคอยควบคุม หรือให้ความช่วยเหลือสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำ ผู้วิจัยต้องคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือบ้างในระยะแรก ๆ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำมีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำอย่างมาก ผู้วิจัยต้องคอยชี้แจงคำสั่งและให้สังเกตตัวอย่างในแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อนักเรียนเข้าใจคำสั่งและจับข้อสังเกตได้บ้าง ก็เริ่มสนุกกับการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

3. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ใช้ในการทดลอง เป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ และไต่เรียงแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก จึงไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ตลอดเวลาที่ทดลองนักเรียนเรียนด้วยความสนใจ พอใจ และพร้อมที่จะเรียน ทั้งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนด้วยตนเองให้เกิดขึ้นอีกด้วย

4. นักเรียนกลุ่มทดลองบางคน เมื่อขาดเรียนในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการทดลอง เมื่อนักเรียนมาเรียนตามปกติแล้ว นักเรียนมักจะมาขอแบบฝึกหัดที่ตนเองยังไม่ได้ทำเพื่อนำไปทำทุกครั้ง แสดงให้เห็นว่านักเรียนสนใจและอยากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ปัญหาและข้อจำกัดที่กระทบในการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาคำบางคน ทำแบบฝึกหัดไม่ครบ หรือทำไม่ทันในเวลา

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาคำในกลุ่มทดลองบางคนไม่สามารถ

นำคำที่กำหนดให้ไปแต่งประโยคได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจคำสั่ง หรืออาจไม่ทราบความหมายของคำ จึงทำให้นักเรียนเขียนแบบตัวอย่างที่ให้ในแบบฝึกหัด เช่น

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ในช่องซ้ายมือ มาแต่งประโยคให้ได้
ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ผล : แม่สวมเสื้อปักลายดอกไม้

.....
ผล : แม่สวมเสื้อปักผลลายดอกไม้

ฯลฯ

3. บรรยายภาคในการสอน บางครั้งมีเสียงรบกวนเนื่องจากมีกิจกรรมการซ่อม
พิธีเปิดอาคารเรียนของโรงเรียนมัธยม ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียง ทำให้นักเรียนขาดสมาธิ
ในการเรียน

4. ในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีปัญหาและข้อจำกัดเกี่ยวกับการ
การวาดภาพประกอบ เนื่องจากคำบางประเภทไม่สามารถนำมาวาดภาพให้เหมือนของ
จริง หรือตรงตามความหมายของคำได้

5. รูปภาพและตัวอักษรในแบบฝึกหัดใช้วิธีวาดและเขียนลงในกระดาษเพื่อ
อัดสำเนา เนื่องจากมีปัญหาและข้อจำกัดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย จึงทำให้ภาพและ
ตัวอักษรในแบบฝึกหัดไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ครูสอนภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ย่อมทราบว่านักเรียนมีจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องในด้านใด เพื่อจะได้สร้างแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนได้ตรงตามความต้องการ และถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

1.2 ในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้สร้างควรศึกษาวิธีสร้างเนื้อหา ลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัด มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกด้านใด สำหรับนักเรียนชั้นไหน และศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็กในแต่ละวัย ว่ามีความสนใจ ความพร้อม และช่วงสมาธิในการทำแบบฝึกหัดนานเพียงใด นอกจากนี้ควรศึกษาคำศัพท์ตลอดจนแบบเรียนที่ใช้ในระดับชั้นนั้น

1.3 การสร้างแบบฝึกหัดควรมีการปรับปรุงก่อนนำไปใช้ เช่น ขอความคิดเห็นจากคุณครูคุณวุฒิหรือผู้มีประสบการณ์ นำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก เพื่อนำผลมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

1.4 แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ให้นักเรียนทำเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเรื่องหนึ่ง ครูควรจัดทำแบบฝึกหัดที่ทำให้นักเรียนอยากทำ กล่าวคือ ไม่ยากเกินไปจนนักเรียนเบื่อ เพราะไม่คิดจะทำได้ และไม่ยากเกินไปจนทำไม่ได้ นักเรียนเลยไม่อยากทำแบบฝึกหัดควรเรียงจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจทำ

1.5 ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในแต่ละครั้ง ครูจะต้องศึกษาแบบฝึกหัดแต่ละแบบเป็นอย่างดี เพื่อวางแผนในการสอน และต้องแน่ใจเสียก่อนว่านักเรียนเข้าใจดีแล้วจึงให้ลงมือทำ

1.6 การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในแต่ละครั้ง ครูจะต้องเฉลยและชี้แจงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัดของตน

1.7 แบบฝึกหัดควรจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน เพราะจะได้ภาพและตัวอักษรที่ชัดเจนดีกว่าการเขียนลงในกระดาษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนหลาย ๆ โรงเรียน ในแต่ละสังกัด ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อจะได้มีข้อยืนยันที่ชัดเจนว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสามารถแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั่วไปได้หรือไม่
- 2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่หก
- 2.3 ควรศึกษาผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ โดยสร้างแบบฝึกหัดในเนื้อหาอื่น ๆ อีก และศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ
- 2.4 ควรศึกษาผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำประเภทย่อยกรอง
- 2.5 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกหัดประเภทย่อยกรอง แบบฝึกหัดประเภทย่อยแก้ว และแบบเขียนตามคำบอก
- 2.6 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อทัศนคติการเขียนสะกดคำของนักเรียน
- 2.7 ควรวิเคราะห์หาความยากง่ายและคำอ่านาจจำแนกของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีมาตรฐานเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ภิษฐกุล "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ" ศูนย์ศึกษา 1 : 14 - 17 มกราคม 2509

กอ สวัสดิพานิชย์ "แนวการสอนภาษาไทย" ใน คู่มือครูภาษาไทย หน้า 1 - 15
เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2514

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียน
ประถมศึกษา : จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2519, 56 หน้า

เจือ สตะเวทิน "วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาว่าด้วยอะไรเอ่ย" ประชาศึกษา
10 : 4 - 8 พฤษภาคม 2516

ชวาล์ แพร่พิศกุล "การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ใน พัฒนาการวัดผล 7 หน้า 1 -
23 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514

_____ เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2522, 407 หน้า

_____ เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 5 วัฒนาพานิช 2516, 432 หน้า

ชูศักดิ์ บุตรคำ "สอนอ่านเขียนแบบปฏิบัติการ" ประชาศึกษา 1 : 2 - 8 สิงหาคม 2521

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของเด็กวัยรุ่น รายงานการวิจัย
ฉบับที่ 18 โรงพิมพ์คุรุสภา 2518, 136 หน้า

ตรีศิลป์ บุญขจร "ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย" ใน การใช้ภาษา หน้า 329 - 335
โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์ 2517

นิตยา ฤทธิ์โยธี "หาอย่างไรจึงจะสอนเด็กให้สะกดคำได้ดี" ประชาศึกษา 7 : 402
- 411, 9 : 528 - 537 เมษายน 2507

นิภา ชวนะพานิช การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาวสำหรับชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 269 หน้า อัคราเนนา
 ประเทิน มหาจันทร์ "สอนเขียนไทย" บรรณาธิกา 10 : 604 - 616 พฤษภาคม
 2509 ~

ประยูร นิมพิล การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ความคิดแบบ
สืบสวนสอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ โดยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน กับแบบปกติ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2522, 178 หน้า อัคราเนนา

ปองคิด (นามแฝง) "ภาษาแสนสนุก" วิทยาสาร 2 : 16 - 17 มกราคม 2514
 พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2519, 210 หน้า

พยุ่ง ญาณโกมุท วิธีสอนภาษาไทย โรงพิมพ์แสงสุทธิ 2518, 131 หน้า
 มณเฑียร พรหมประพันธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใ้บทเรียนโมเดล กับ การสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์
 ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 345 หน้า อัคราเนนา

มังกร ชัยชนะดารา "ความเห็นเรื่องการสอนอ่านและการสอนเขียน" วารสารครูศาสตร์
 6 : 36 - 47, 1 - 2 : 40 - 59 มีนาคม 2515

ยง อิงคเวทย์ "การสอนแจกลูกและสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น" ศูนย์ศึกษา :
 11 : 35 - 44 พฤศจิกายน 2508

๔. ยุพา ยัมพงษ์ การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใจอักษรควบ ร ล และ ว สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 186 หน้า
 อัคราเนนา

ยุพา สังศิริ "การสอนเขียน" ใน คู่มือครูภาษาไทย หน้า 392 - 393 เอกสารนิเทศ
 การศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2512

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา ภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์
 ครูสภา 2516, 165 หน้า

รัตน์ ศรีไพรวรรณ "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน" ใน คู่มือครู
แนวความคิดและทรัพย์สินบางประการเกี่ยวกับจุดไวยากรณ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูด
สองภาษา หน้า 412 - 417 พิมพ์ครั้งที่ 2 นครราชสีมา สำนักงานศึกษาธิการเขต 11
 2517

ละออ การญะวนิช และคนอื่น ๆ วิธีสอนทั่วไป โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2517,
 266 หน้า

วรรณ โสภประยูร ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 111 หน้า
 อิศำเนา

วิชาการ, กรม "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4 ที่
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2505" การวิจัยทางการศึกษา 10 : 1 - 29 กันยายน
 2505

_____ คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ยูไนเต็ไปรคักชั้น
 2521, 144 หน้า

_____ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 2 โรงพิมพ์กรมศาสนา
 2522, 175 หน้า

_____ แบบฝึกหัดภาษาไทยฉบับทดลองชั้นประถมปีที่ 3 จงเจริญการพิมพ์ 2520,
 154 หน้า

_____ แบบฝึกหัดภาษาไทยฉบับทดลองชั้นประถมปีที่ 4 เซ็นทรัลเอ็ดจึพรสศึกษา
 การพิมพ์ 2522, 91 หน้า

_____ ภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา ม.ป.ป. 142 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะ
 กรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521, 165 หน้า

ศิรินาถ เพชรทองคำ การสร้างแบบฝึกหัดทักษะเรื่องสระเสียงสั้นสำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่หนึ่งและสอง วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,
 227 หน้า อิศำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง "ภาษาไทย" ใน หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521

หน้า 1 - 61 พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับคำในหนังสือแบบเรียน

ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 2523

สมประสงค์ สถาปิตานนท์ การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใน 11 โรงเรียน ในภาคศึกษา 1 ปริญญาโท

กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 125 หน้า อุดรธานี

สมศรี เพ็ชรยิ้ม การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแนกสำหรับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,

185 หน้า อุดรธานี

สามัญศึกษา, กรม รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อ

เทียบกับหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 229 หน้า

ลีปพนธ์ เกตุทัต การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า

สุนันทา ไสริจ การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษานานาชาติ

แห่งการเขียนสะกดการันต์คึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 157 หน้า อุดรธานี

อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อัจฉรา ชีวพันธุ์ คู่มือการสอนภาษาไทย : กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2

โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2521, 131 หน้า

อินทร์ ศรีสุข การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและ

การแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง

ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

2507, 157 หน้า อุดรธานี

Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology. Massachusetts, Clark University Press, 1969. 272 p.

Anatesi, Anne. Psychological Testing. 3rd ed. New York, The Macmillan Company, 1968. 665 p.

Willows, F.D. "Essential qualities of an Exercises," in The Technique of Language Teaching. p. 87 London, Longmans Green and Co. Ltd. 1962.

- Blewett, Sally Williams. "A Study to Compare the Effectiveness of an Inductive Versus a Deductive Strategy in Teaching Spelling Lessons From a Linguistically Based Spelling Program," Dissertation Abstracts International. 4:2115-A October, 1974.
- Brown, Dorothy and Barnard Helen. Dictation as a Learning Experience. Wellington, English Language Institute, 1975. 40p.
- Cartledge, H.A. "A Defense of Dictation" in Teaching and Learning English. p. 25-32 London, Longman Group Limited. 1972.
- Daccanay, Fe. R, and J. Donald. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City, Alemar Phoenix Publishing House, 1963. 538 p.
- Edwards, Allen L. Experimental Design in Psychological Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960. 455 p.
- Emerald, V. Dechert. "Learning to Read Picture," in Improving the Teaching and Reading. p. 133-135, New York, Prentice - Hall Inc. 1964.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Education Testing Service, Princeton, New Jersey, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Fitzgerald, James Augustine. The Teaching of Spelling. Milwaukee, Bruce Publishing Company, 1967. 201 p.

- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3rd ed.
New York, McGraw - Hill Book Co. 1973. 681 p.
- Gray, William S. "A Summary of Reading Investigation on
July 1, 1974 to June 30, 1948," Journal of Education
Research. 42 : 403 Februry, 1949.
- Greene, A. Harry and Petty T. Walter. Developing Language
Skills in the Elementary Schools. 4th ed. Boston,
Allyn and Bacon, 1971. 571 p.
- Hilgard, Ernest Ropiequet. Introduction to Psychology.
4th ed. New York, Harcourt, Brace and World Inc,
1967. 686 p.
- Hyndman, Roger. "Some Factors Related to the Writing
Pertormance of 10th Grade Students," Dissertation
Abstracts International 30 : 1468-A, October, 1969.
- Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's
Initial Teaching Alphabet: Their Effect on the
Reading and Spelling Skills of Two Groups of Elementary
School Children," Dissertation Abstracts International.
7 : 4047-4048-A, January, 1975.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. 3rd. ed. New York,
Appleton Century - Grafts Company, 1974. 798 p.
- Kenton, K. Sutherland. "Dictation in the Language
Classroom," in Reading on English as a Second
Language. p.224, Massachusetts, Winthrop Publishers
Inc., 1972.
- Lado, Robert. Language Teaching. New York, McGraw - Hill
Inc., 1964. 239 p.

- Lambert, William Wilson. and Lambert E. Wallace. Social Psychology. New York, Prentice - Hall, 1964. 120 p.
- Lawrence, E. Hafner and Hayden B. Lolly. "Association of the Printed Word with a Picture," in Pattern of Teaching Reading the Elementary School. p.62-77, New York, The Macmillan Company, 1972.
- Lorraine, Mc Clelland, Patricia Ann and Hale Donna Beaudikafes. English Sounds and Spelling. New Jersey, Prentice - Hall, Englewood Cliffs, 1979. ~~un~~pagged.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn Lane. "The Effects of Four Drill and Praticce Time Unit on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817-A, August, 1978.
- Mabel O'Donnell, Willmina Townes, Carl E. Brown. Basic Speller. New York, Harper & Row Publishers, 1965. 126 p.
- Mac Leod, Michael Ridge, "An Investigation of Characteristics of Good and Poor English Language Spellers Among Thai Students," Dissertation Abstracts International. 39 : 548-549-A, August, 1978.
- McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change," in The Handbook of Social Psychology. 2nd ed. V.3, p. 155-156, ed. by Gardner Lindzey, Massachusetts, Addison - Wesley, 1969.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 5th ed. New York Holt Rinehart and Winston. 1978. 743 p.

- Morrison, Ida E. and Perry Idd F. "Spelling and Reading Relationship with Incidence of Retardation and Acceleration," Journal of Education Research. 52 : 222-227, February, 1959.
- Peterson, Dorothy G. and Hayden Velma D. Teaching Learning in the Elementary School. New York, Appleton Century Crofts., 1961. 538 p.
- Sbaratta, Phillip Anthony. "A Flexible Modular System : An Experiment in Teaching Freshman Composition," Dissertation Abstracts International. 36 : 1280-A September, 1975.
- Schwartz, Sybil. "A Developmental Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Pattern," Dissertation Abstracts International. 12 : 8028-A, June, 1976.
- Schwartz, Sybil Doshring Donald C. "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns," Resources in Education. 12 : 55, September, 1977.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 ; 51, December, 1977.
- Stefanides, Gilbert Albert. "An Evaluation of Achievement and Attitude of Student and Teachers Using an Individualized Spelling Approach," Dissertation Abstracts International. 3 : 1392-A September, 1976.
- Valette, Rebecca E. Modern Language Testing: a Handbook. 2nd ed. New York, Harcourt, Brace & World Inc., 1977. 349p.

ကဏ္ဍစာအုပ်

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย + กับอักษรหน้าคำที่สะกดผิด

1. ก. สัตว์ป่า
ข. ข้อสัตย์
ค. สัตว์สวน
ง. สวนสัตว์	2. ก. ระบาค
ข. กากบาค
ค. บาคแนล
ง. มีคบาค
3. ก. สมภาร
ข. ภารโรง
ค. อันธพวน
ง. สะพาน	4. ก. สับประค
ข. รคน้ำ
ค. รถไฟ
ง. ไอรถ
5. ก. ปลาหวาน
ข. กังวาน
ค. บริวาร
ง. จักรวาด	6. ก. แจมใส
ข. เลื่อมใส
ค. อาสัย
ง. สงสัย
7. ก. บาคาน
ข. กระกาน
ค. เพกาน
ง. บันกาด	8. ก. วิหาร
ข. อาหาร
ค. กลาหาร
ง. ทหาร
9. ก. ขาวสาน
ข. อีสาน
ค. อวสาน
ง. ประสาน	10. ก. หอยมุก
ข. ไชมุก
ค. กลวยหักมุก
ง. ประมุก

11. ก. อาคาร
ข. อังคาร
ค. ราคาน
ง. ไมคาน

13. ก. คักบาตร
ข. บิดตบาตร
ค. เหยียบบาตร
ง. พระบาท

15. ก. รถยนต์
ข. นิมนต์
ค. สวคมนต์
ง. แพทช์

17. ก. สวรรค์
ข. เถาวัลค์
ค. อุโมงค์
ง. ไตรรงค์

19. ก. ประคินท์
ข. นลิตกัณฑ์
ค. พิพิชกัณฑ์
ง. กณฺเฑกัณฑ์

12. ก. อนุญาติ
ข. ญาติมิตร
ค. ทายาท
ง. มารยาท

14. ก. สัปการท์
ข. อุตสาท์
ค. ไทรทัศท์
ง. กาวเกราะท์

16. ก. มนุษย์
ข. อาทิตย์
ค. ยักย์
ง. ไปรณส์ย์

18. ก. เจกีย์
ข. อาจารย์
ค. ลูกศิษย์
ง. ไทรศัพย์

20. ก. คลาถ
ข. คลอด
ค. คลบ
ง. ตะลิก

21. ก. บุรี
ข. บุรุษ
ค. บุหงา
ง. บุหลัน

23. ก. ไสว
ข. ไถล
ค. ไสล
ง. ผไท

25. ก. ขณม
ข. สณม
ค. มะณม
ง. มสวน

22. ก. มะไลค
ข. แมลง
ค. แสคง
ง. แถดง

24. ก. สกค
ข. สกัก
ค. ทยอย
ง. ชโมย

26. ก. หยากไย
ข. ญไย
ค. มาไหม
ง. หนอไม

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย + ทับอักษรหน้าคำที่ใช้เขียนถูกต้องตามการอ่าน

27. เสก-ถึ หมายถึงคนมั่งมี
ก. เศษฐี
ข. เศรษฐี
ค. เศรษฐี
ง. เศษฐี

29. กะ-สัค หมายถึงพระเจ้าแผ่นดิน
ก. กษัตริย์
ข. กษัตริย์
ค. กษัตริย์
ง. กษัตริย์

28. สะ-หลิด หมายถึงปลาน้ำจืด
ก. สลิด
ข. สะลิด
ค. สะหลิด
ง. สหลิด

30. อะ-นุ-รัก หมายถึงการรักษาไว้
ก. อนุรักณ์
ข. อนุรักท์
ค. อนุรักษ์
ง. อนุรักต์

31. มะ-หัด-สะ-จัน หมายถึงประหลาดมาก

- ก. มหัดจันทร
- ข. มหัดจันทร
- ค. มหัดจรรณ
- ง. มหัดจรรย

33. ชะ-ແໜງ หมายถึงกิ่งไม้ที่เล็กแยกจากลำต้น

- ก. ชะแนง
- ข. ชะແໜງ
- ค. แชนง
- ง. ชแนง

35. สะ-โหน หมายถึงต้นไม้ชนิดหนึ่ง

- ก. โสน
- ข. สโน
- ค. สะโหน
- ง. สะโน

37. มะ-เล็ก หมายถึงส่วนข้างในของผลไม้

- ก. มะเล็ก
- ข. มเล็ก
- ค. เมเล็ก
- ง. เม็ก

32. สะ-ແຄມ หมายถึงวงทรายที่ขุดคั่นถนน

- ก. แสคมป์
- ข. แสคมย์
- ค. แสคมท์
- ง. แสคมว

34. สะ-ແໝ หมายถึงปูนชนิดหนึ่ง

- ก. สะแม
- ข. แสแม
- ค. สะແໝ
- ง. สแม

36. ทะ-ໄหล หมายถึงไม้ตรงไปตรงมา

- ก. ถไล
- ข. ถไหล
- ค. ทะไหล
- ง. ไถล

38. มะ-ແລງ หมายถึงสัตว์มีปีกขนาดเล็ก

- ก. มแลง
- ข. แมลง
- ค. มะแลง
- ง. แมง

39. อัก-ทะ-จัน หมายถึงรูปพระจันทร์ครึ่งซีก

- ก. อัฒจันทร์
- ข. อัฒจรรย์
- ค. อัฒจันทร์
- ง. อัฒจัน

41. โอ-กาค หมายถึงเวลาที่เหมาะ

- ก. โอกาส
- ข. โโอกาศ
- ค. โอกาก
- ง. โอกาจ

43. โบ-ราน หมายถึงของเก่า

- ก. โบราณ
- ข. โบราณ
- ค. โบราฬ
- ง. โบราณ

40. โอ-รค หมายถึงลูกชาย

- ก. โอรค
- ข. โอรด
- ค. โอรส
- ง. โอรศ

42. โอ-วาค หมายถึงคำสั่งสอน

- ก. โอवास
- ข. โอวาฬ
- ค. โอวาค
- ง. โอวาฬ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย + หน้าประโยคที่ใช้คำถูกต้องทั้งหมด

44. สาน-สาร-ศาล

- ก. รถโดยสารในภาคอีสานมีจำนวนมหาศาล
- ข. รถโดยสารในภาคอีสานมีจำนวนมหาศาล
- ค. รถโดยสารในภาคอีสานมีจำนวนมหาศาล
- ง. รถโดยสารในภาคอีสานมีจำนวนมหาศาล

46. กาก-กาศ-กาส

- ก. ส่วนนักกาศมีโอกาสงามตาอากาศหนาว
- ข. ส่วนนักกาศมีโอกาสงามตาอากาศหนาว
- ค. ส่วนนักกาศมีโอกาสงามตาอากาศหนาว
- ง. ส่วนนักกาศมีโอกาสงามตาอากาศหนาว

45. รก-รจ-รส

- ก. สัมผัสที่สถานีรถไฟนครราชสีมา
- ข. สัมผัสที่สถานีรถไฟนครราชสีมา
- ค. สัมผัสที่สถานีรถไฟนครราชสีมา
- ง. สัมผัสที่สถานีรถไฟนครราชสีมา

47. ไส-สัย-สัย

- ก. เรามีนิสัยและอัธยาศัยน่าเลื่อมใส
- ข. เรามีนิสัยและอัธยาศัยน่าเลื่อมใส
- ค. เรามีนิสัยและอัธยาศัยน่าเลื่อมใส
- ง. เรามีนิสัยและอัธยาศัยน่าเลื่อมใส

48. การ-การ-การ

- ก. การเลิกทาสเป็นเหตุการณ์ในรัชกาลที่ห้า
ข. การเลิกทาสเป็นเหตุการณ์ในรัชกาลที่ห้า
ค. การเลิกทาสเป็นเหตุการณ์ในรัชกาลที่ห้า
ง. การเลิกทาสเป็นเหตุการณ์ในรัชกาลที่ห้า

50. ~~บาท-บาท-บาท~~

- ก. แหม่ขอชนมสิบนาคี สภาตพระที่บิดทพนาต
ข. แหม่ขอชนมสิบนาคี สภาตพระที่บิดทพนาต
ค. แหม่ขอชนมสิบนาคี สภาตพระที่บิดทพนาต
ง. แหม่ขอชนมสิบนาคี สภาตพระที่บิดทพนาต

49. พก-พธ-พท

- ก. ฉันทนำดอกพุดไปถวายพระพุทฺธิในวันพรร
ข. ฉันทนำดอกพุดไปถวายพระพุทฺธิในวันเพ
ค. ฉันทนำดอกพุดไปถวายพระพุทฺธิในวันเพ
ง. ฉันทนำดอกพุดไปถวายพระพุทฺธิในวันเพ

ภาคผนวก ข.
แบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนต่อการเขียนสะกดคำ ขอให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นๆ เมื่อนักเรียนตัดสินใจแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องซึ่งมีข้อความตรงกับความคิดของนักเรียน

นักเรียน

ตัวอย่าง

ข้อ ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
0	การเขียนเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย.....			✓
00	การเขียนเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน.....	✓		

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ(0) แสดงว่าเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว นักเรียนมีความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ข้อ(00) แสดงว่าเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วนักเรียนมีความรู้สึกที่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

แบบสอบถามนี้ทั้งหมด 20 ข้อ ขอให้นักเรียนทำทุกข้อ คำตอบของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก นักเรียนมีอิสระที่จะตอบได้เต็มที่ และคำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด.

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1	นักเรียนชอบเรียนการเขียนสะกดคำมาก.....			
2	การเรียนเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนรู้สึก เบื่อหน่าย.....			
3	นักเรียนรู้สึกว่าการเขียนสะกดคำเป็นวิชาที่ยิ่ง เรียนยิ่งน่าสนใจ.....			
4	นักเรียนเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นวิชาที่มี ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันมาก.....			
5	นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนเขียนสะกดคำ มีความยุ่งยากมาก.....			
6	นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเขียนสะกดคำเป็น วิชาที่น่าเรียนมาก.....			
7	การเรียนเขียนสะกดคำช่วยฝึกให้นักเรียน เป็นคนช่างสังเกตมากขึ้น.....			
8	นักเรียนเห็นว่าการเรียนเขียนสะกดคำเป็น รากฐานสำคัญในการเรียนวิชาอื่นๆ.....			
9	นักเรียนคิดว่าควรให้นักเรียนทุกชั้นเรียนการ เขียนสะกดคำ.....			
10	นักเรียนรู้สึกกังวลใจทุกครั้งที่ยังเรียนการสะกดคำ.....			
11	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เขียนสะกดคำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้.....			
12	นักเรียนเห็นว่าการเรียนเขียนสะกดคำช่วยทำ ให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ถูกต้องมากขึ้น.....			

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
13	นักเรียนคิดว่า การเขียนสะกดคำเป็นวิชาที่ไม่จำเป็นที่จะต้องศึกษา.....			
14	การเขียนเขียนสะกดคำดีก็นักเรียนในชั้นเรียน ควรทบทวนเองมากขึ้น.....			
15	การเขียนการเขียนสะกดคำทำให้เด็กเรียนมีความ ความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น.....			
16	นักเรียนมีความตั้งใจมากในขณะเรียนการ เขียนสะกดคำ.....			
17	การเขียนเขียนสะกดคำช่วยทำให้เด็กเรียน เกิดความมีความรอบคอบมากขึ้น.....			
18	นักเรียนเห็นว่า การเขียนสะกดคำไม่มี ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเหมือนวิชาอื่น.....			
19	การเขียนเขียนสะกดคำช่วยให้เด็กเรียน ความรอบคอบในการเขียนมากขึ้น.....			
20	นักเรียนคิดว่า การเขียนหนังสือไม่ถูกต้อง จะทำให้เขียนมาความน่าเชื่อถือในตัวของนักเรียน.....			

ภาคผนวก ค.
ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบและแบบสอบถาม

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ)
ของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	P	r	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
1	.73	.49	10.5	20	.68	.62	11.1
2	.76	.50	10.1	21	.40	.44	14.0
3	.55	.28	12.5	22	.71	.81	10.8
4	.75	.39	10.3	23	.51	.28	12.9
5	.34	.76	14.7	24	.59	.73	12.0
6	.60	.63	12.0	25	.57	.75	12.2
7	.44	.55	13.7	26	.75	.78	10.2
8	.61	.40	11.9	27	.63	.52	11.7
9	.37	.80	14.3	28	.57	.46	12.3
10	.45	.65	13.5	29	.48	.61	13.2
11	.54	.57	12.6	30	.52	.55	12.8
12	.32	.35	14.9	31	.49	.71	13.1
13	.39	.25	14.1	32	.72	.57	10.7
14	.67	.53	11.2	33	.48	.48	13.2
15	.58	.59	12.2	34	.30	.25	15.1
16	.60	.56	12.0	35	.51	.61	12.9
17	.56	.68	12.4	36	.59	.73	12.0
18	.58	.59	12.2	37	.73	.66	10.5
19	.51	.61	12.9	38	.78	.75	9.9

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	P	r.	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
39	.53	.24	12.7	45	.72	.57	10.7
40	.70	.48	10.9	46	.40	.44	14.0
41	.53	.52	12.7	47	.43	.49	13.7
42	.49	.31	13.1	48	.49	.51	13.1
43	.65	.56	11.4	49	.54	.65	12.6
44	.62	.60	11.8	50	.45	.52	13.5

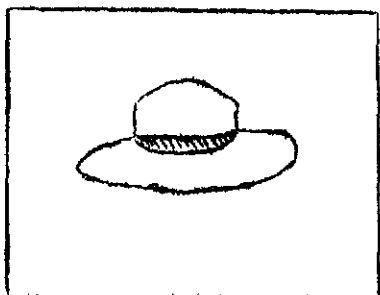
ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	3.3954992	11	17.4876700
2	3.6706529	12	3.6115772
3	3.5381538	13	5.4135110
4	11.4298210	14	5.2063335
5	3.7463443	15	2.9664807
6	4.6666666	16	3.6039932
7	2.8879808	17	4.2485633
8	3.0304591	18	2.8734792
9	5.4944262	19	4.5423059
10	3.6232868	20	3.8086472

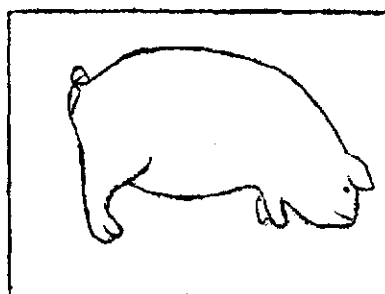
ภาคผนวก ง
แบบฝึกหัดการใช้ย่นสะกดคำ

แบบฝึกหัดที่ ๑

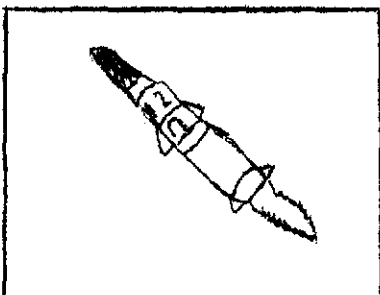
ให้นักเรียนนำพยางค์มาเติมหน้าคำต่อไปนี้ ให้เป็นคำที่มีความหมายตรงตามภาพ

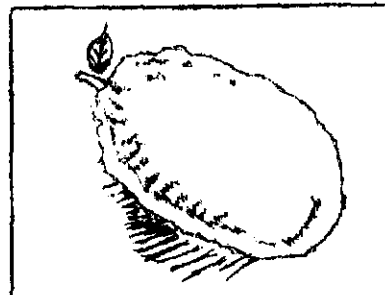
__มวก

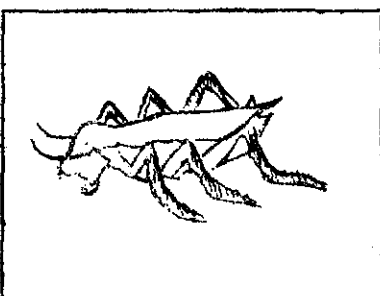
__หมู

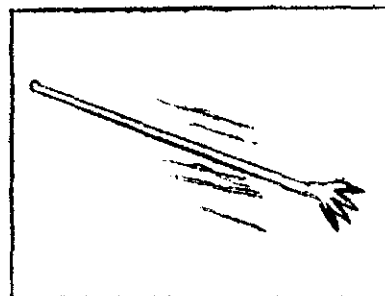
__วอด

__หูก

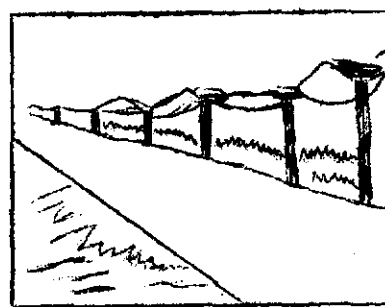
จิ้ง__วด

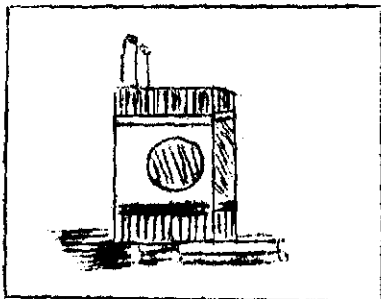
__มวก

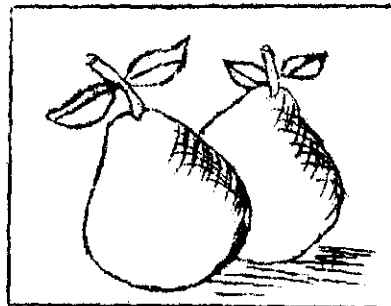
__เา

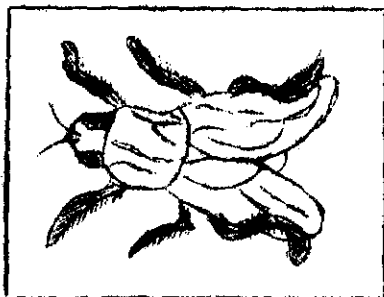
__หูก

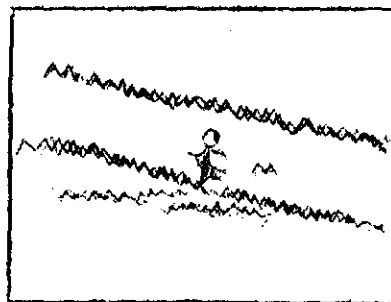
๒-๒๒-

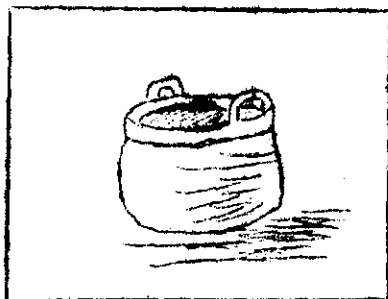
๒-๒๐

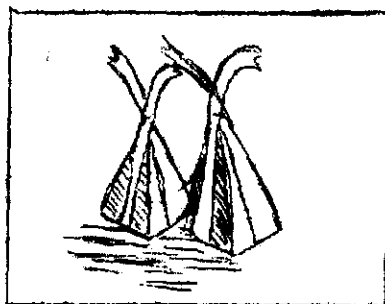
๒-๒๑

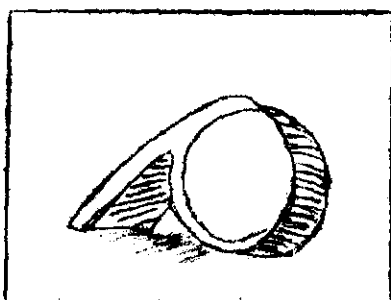
๒-๒๓

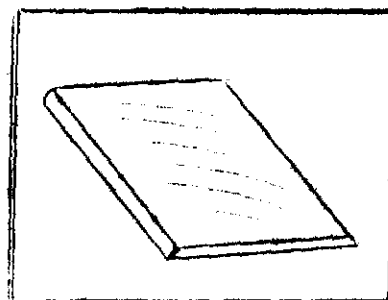
๒-๒๔

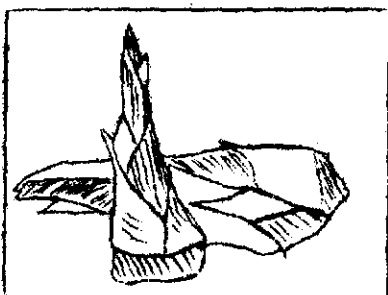
๒-๒๕

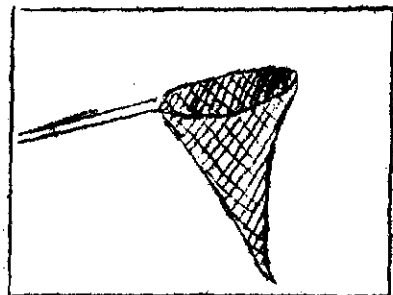
๒-๒๖

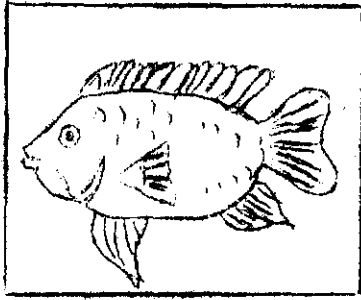
๒-๒๗

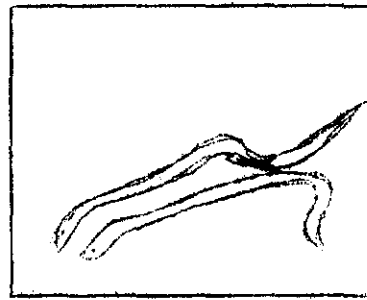
๒-๒๘

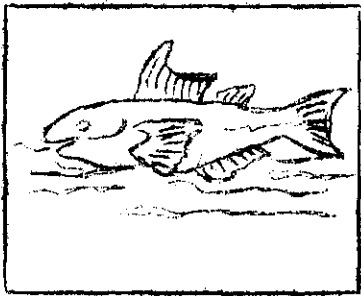
๒-๒๙

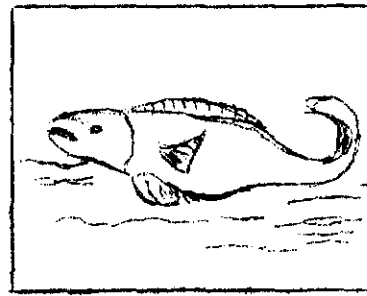
ปลา_ลัด

ปลา_ล

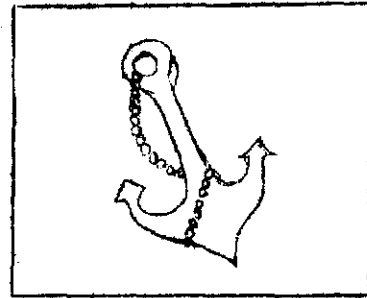
ปลา_วาช

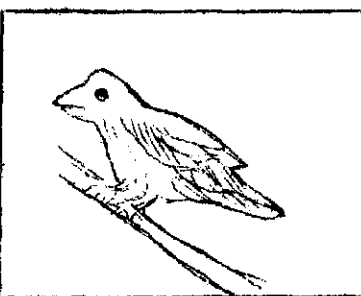
ปลา_ลาด

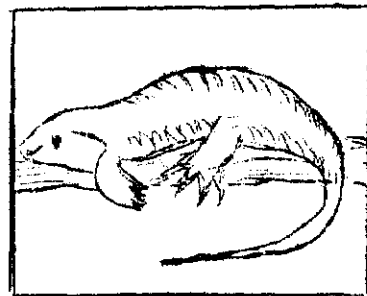
_งอน_โก

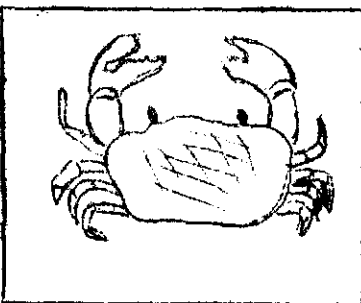
_มอ_เวือ

กา_ว่า

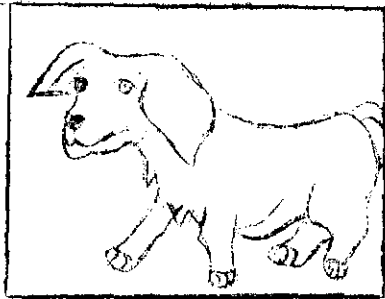
จว_พง_ลน

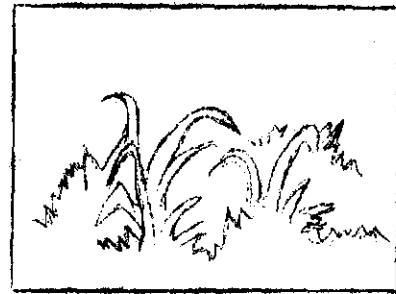
ปู_แ_ม

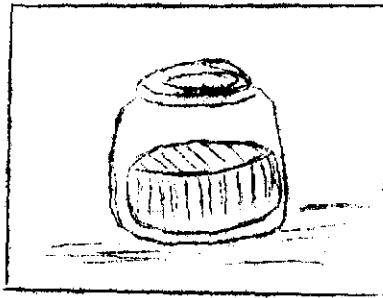
_ลาด

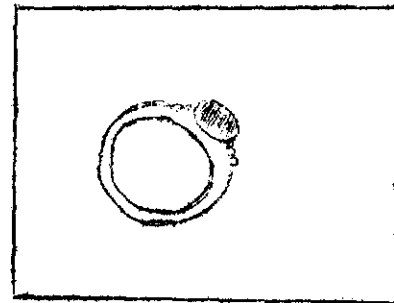
- 217

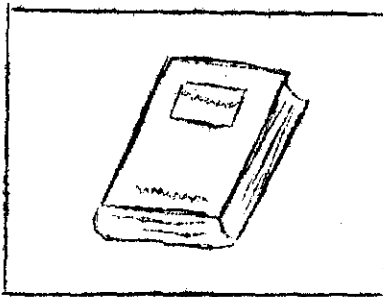
- 218

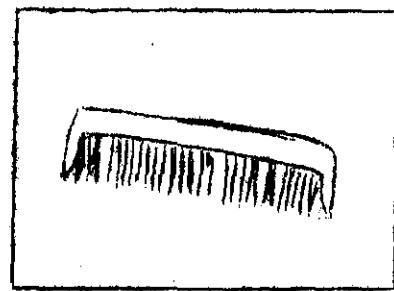
219 - 220

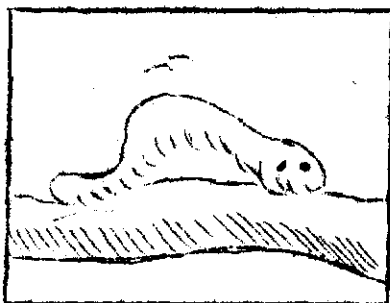
221 - 222

223 - 224

225 - 226

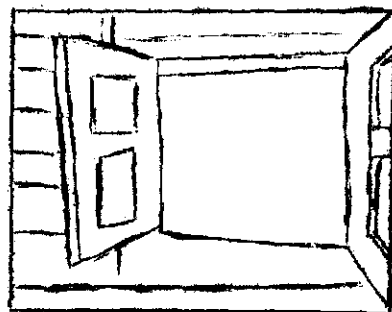
227 - 228

229 - 230

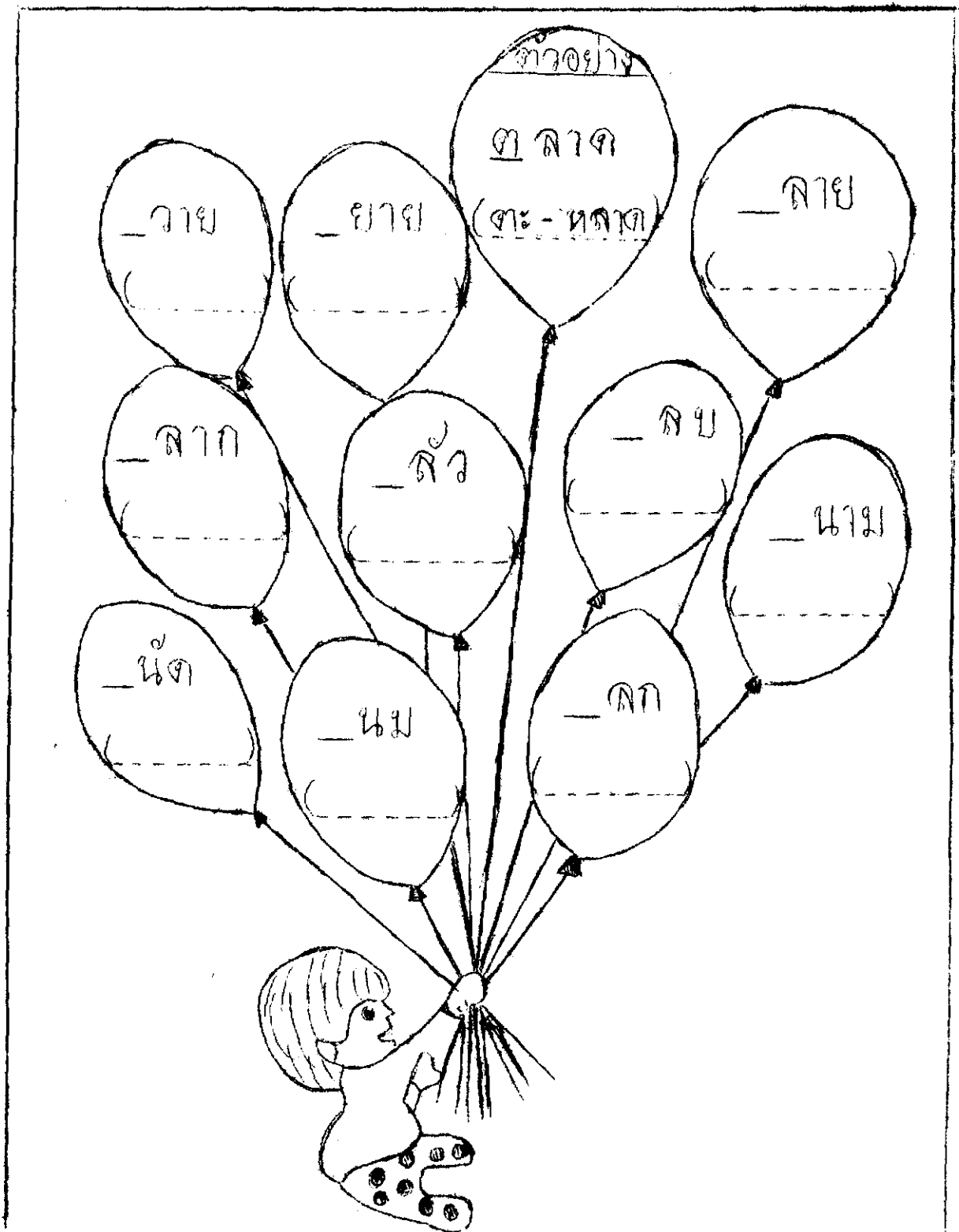
231 - 232

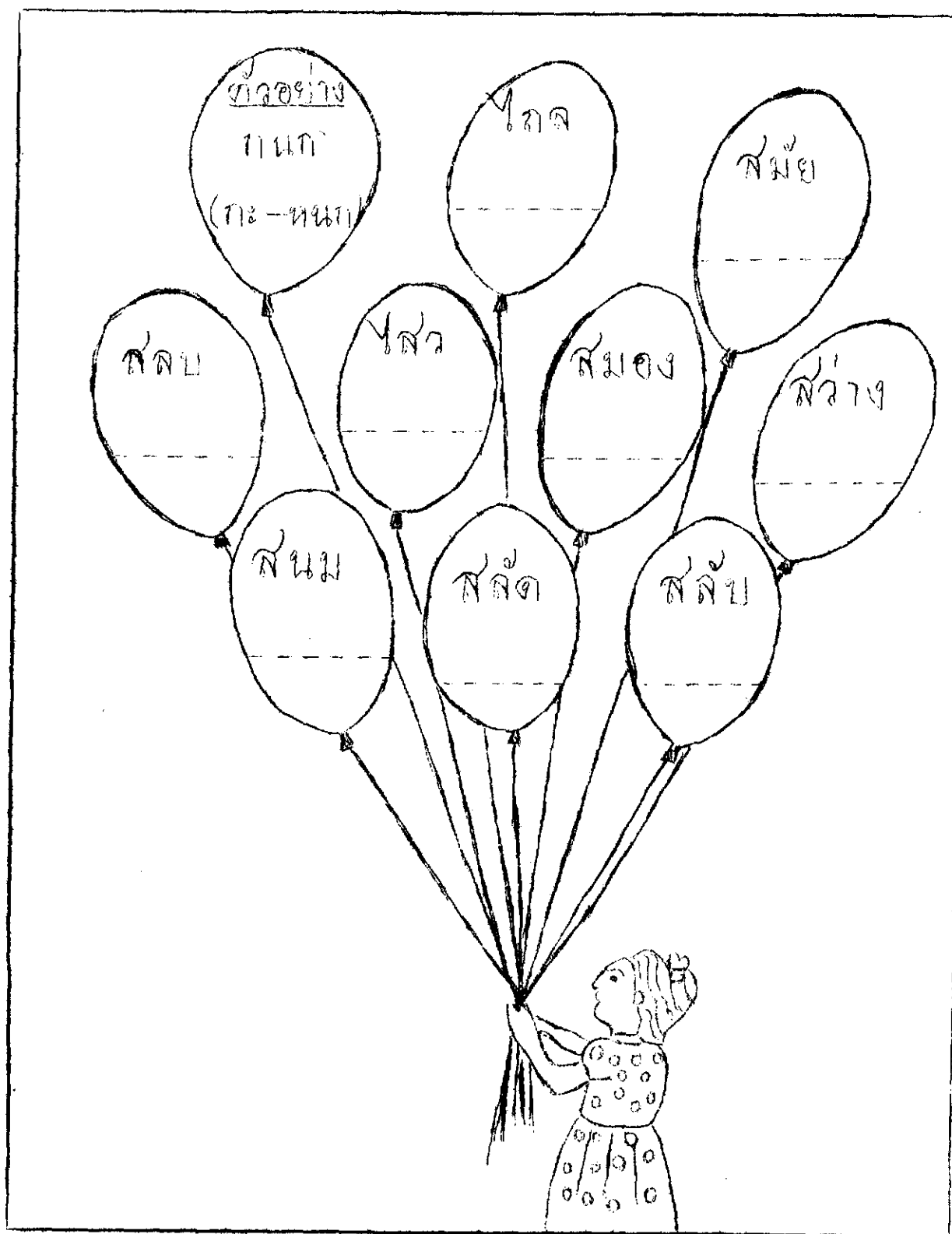
233 - 234

แบบฝึกหัดที่ ๕

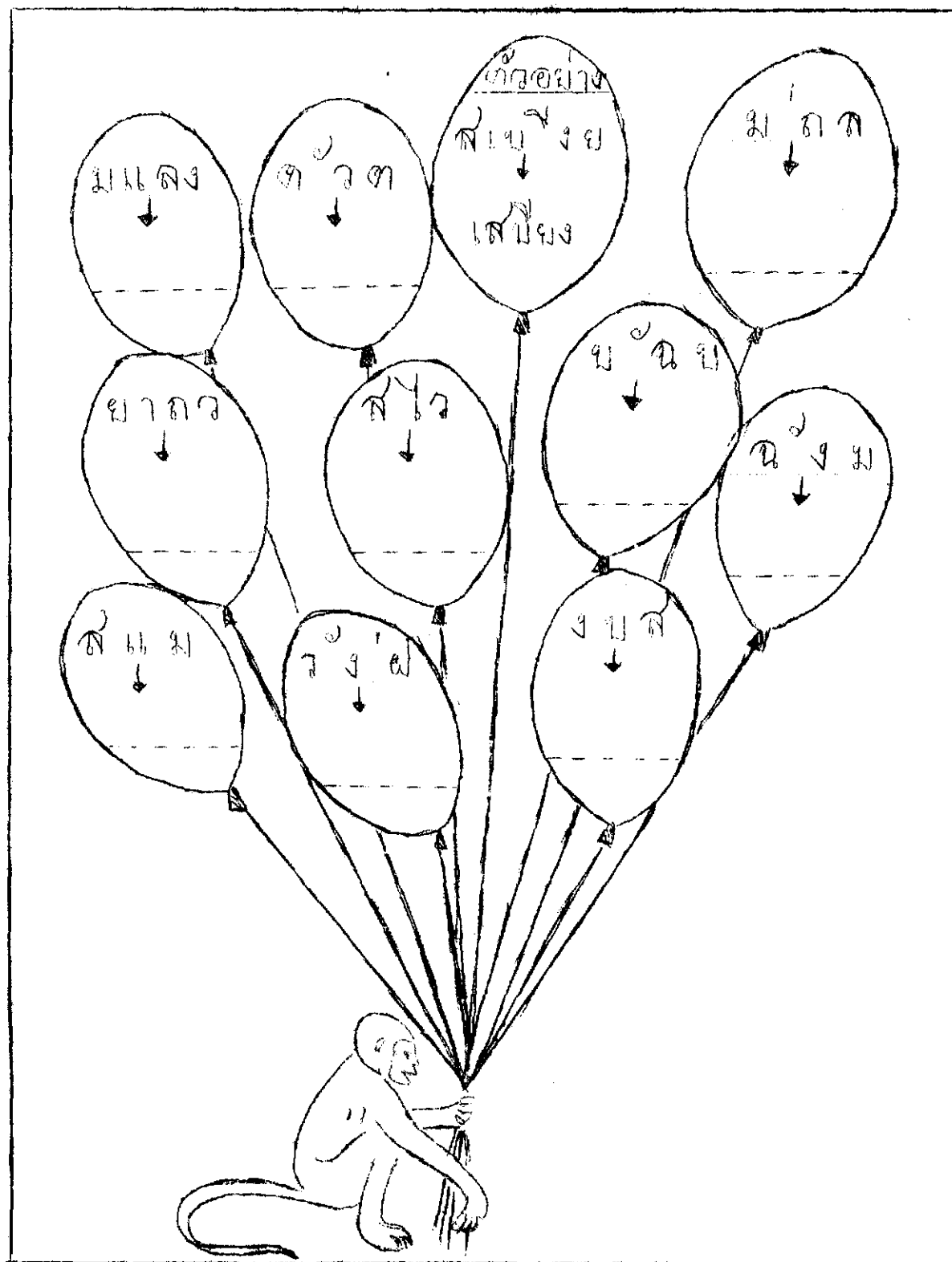
ให้นักเรียนนำพยัญชนะมาเติมหน้าคำ และเขียนคำอ่าน
ในวงเล็บให้คำนั้น

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านออกเสียงของคำต่อไปนี้ลงในช่องว่าง

ให้นักเรียนเขียนสระและพยัญชนะต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มี
ความหมาย

แบบฝึกหัดที่ ๓

จงเขียนคำที่ตรงกับคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้ ลง
ในช่องว่างทางขวามือ

ความหมาย	คำอ่าน	คำ
		ตัวอย่าง
ผู้ที่มีความสามารถเล็กมีวิชาพิเศษ	มะ - แลย	แมลง
สิ่งที่ไม่แตกแยกออกจากกัน	ชะ - แหวง	
เพิ่มหรือ ว่าง	นุ - แหล่ม	
อธิบาย, บอก, เล่า	ทะ - แหลย	
ทำให้ปรากฏขึ้น	สะ - แดง	
เสาะหา หรือ เก็บรวบ	สะ - แหวง	
ไป หรือ ถึงที่ใดหนึ่ง	สะ - แหลม	

ความหมาย	คำอ่าน	คำ
		ตัวอย่าง
ไม่ตรงไปตรงมา, แซ่เขื่อน	ทะ - ไหล	ไหล
สู่หิ้งเห็นไหว	สะ - ไหว	
พื้นดิน หรือ แผ่นดิน	ผะ - ไท	
ภูเขา หรือ หิน	สะ - ไหล	
อย่างไร, อะไร, ทำไม	ฉะ - ไหน	
ต้นไม้ชนิดหนึ่งดอกเหลือง	สะ - ไหน	
พวก, หมู่, ฝูง	จะ - ไหยง	

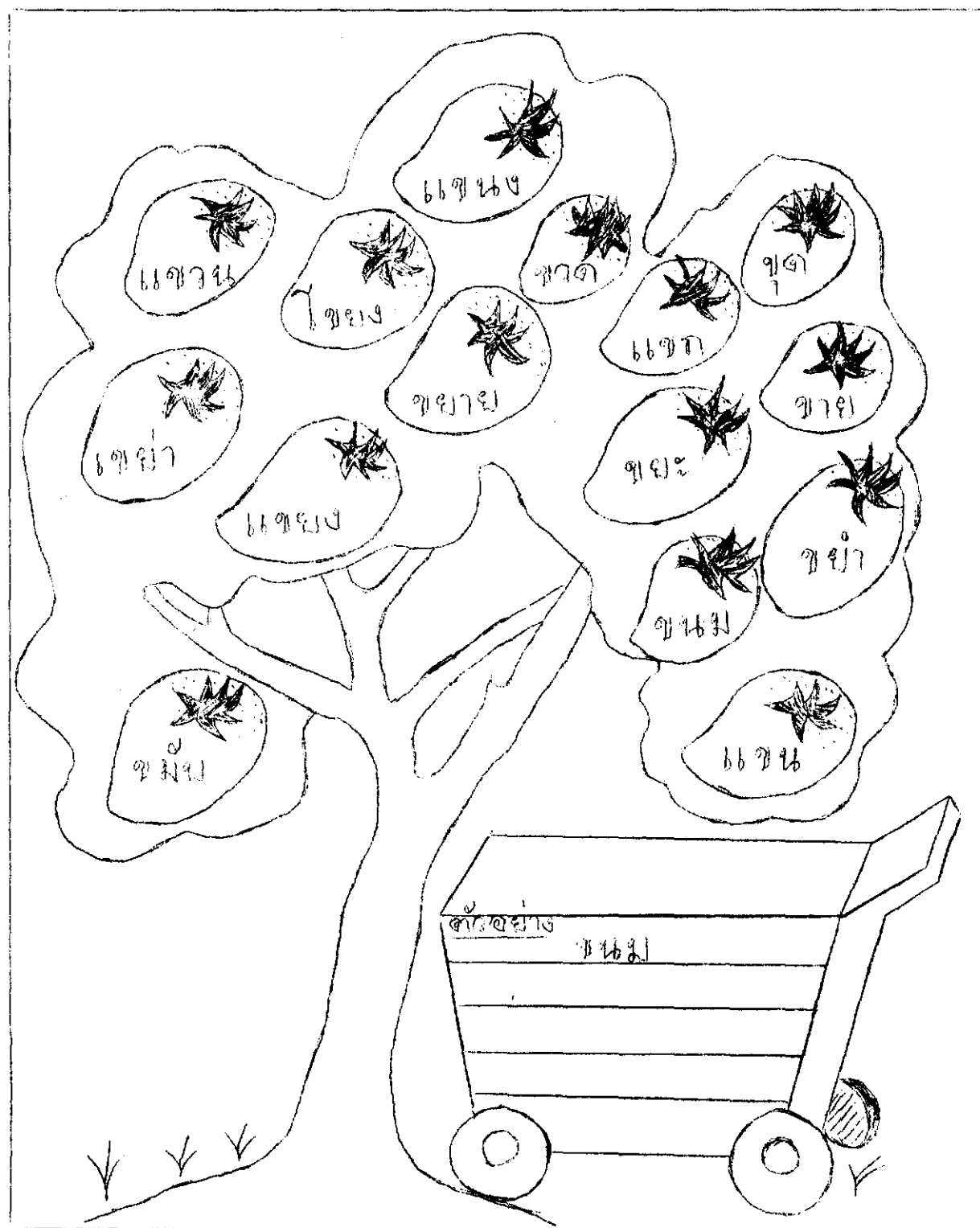
ความหมาย	คำอ่าน	คำ
สู้ หรือ ทำให้สู้เหมือน	หะ - เหย้า	เหย้า
สู้ หรือ เกลื่อน	หะ - เหยื่อน	
แบ่งส่วนให้เท่ากัน	หะ - เหยี้ยน	
เจาะจง หรือ เพ่งจาง	หะ - เพาะ	
แถม หรือ เป็ดน้อย	หะ - เหยอ	
ส่วนในของผลไม้ที่เพาะได้	หะ - เหย็ด	
อาหารที่นำไปกินระหว่างทาง	หะ - เหยียง	

ความหมาย	คำอ่าน	คำ
ภาชนะอย่างหนึ่งสำหรับใส่ของ	ตะ - หลีบ	ตะหลีบ
วัดเข้ามาโดยเร็ว	ตะ - หวัด	
ปากทอหรือรูปปั้น	พะ - หน่ง	
เอากาหรือขาน	ทะ - หน่ง	
แม่เหล็ก	ทะ - หลีบ	
ลูกเหล็ก	ทะ - หลีบ	
เหล็ก, แม่เหล็ก, อออง	ทะ - หลีบ	

ความหมาย	คำอ่าน	คำ
		ตัวอย่าง
ถอนมรดกแล้ว	สะ - หงวน	สั่งวน
ทำให้ใหญ่กว่าเดิม	ชะ - หยาย	
รวมเข้าด้วยกัน	ละ - ส้ม	
ทำทางดูง่าย	ละ - หม่ง - ห่ง	
ให้ความเบิกบาน	สะ - นนุก	
ตัวละครที่เล่นให้ขบขัน	ละ - หลก	
มากมายหลายหน้า	สะ - หลอน	

แบบฝึกหัดที่ ๕

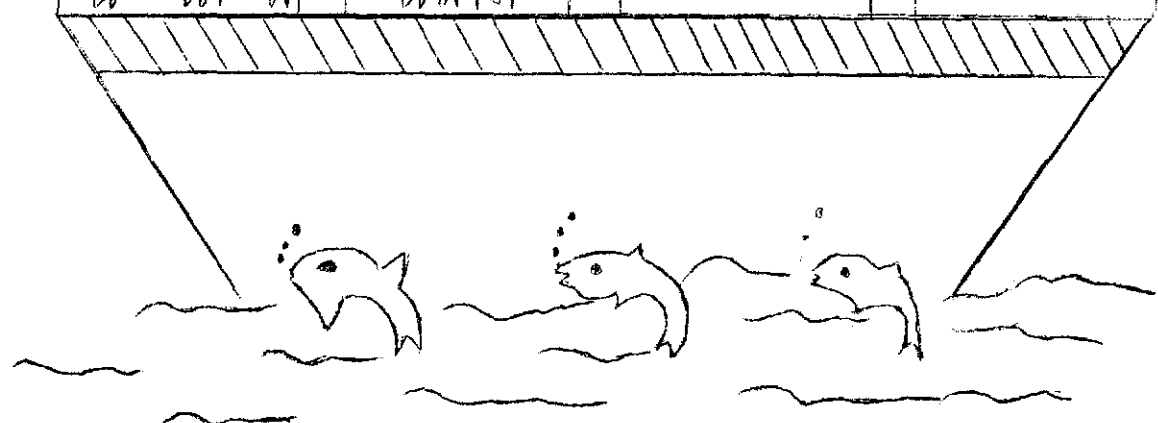
ให้นักเรียนเลือกคำที่ออกเสียงต่างกัน นำเขียนลงในช่องว่าง

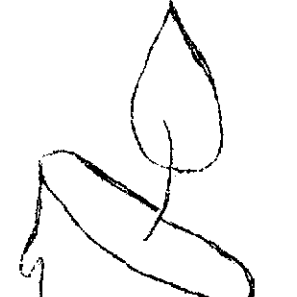
แบบฝึกหัดที่ ๕

เขียนคำที่มีอักษรนำตามพยัญชนะที่กำหนดให้

ห นำ ม	ห ม		
ห นำ น	ห น		
ห นำ ล	ห ล		
ห นำ ง	ห ง		
ห นำ ย	ห ย		
ห นำ ว	ห ว		
ห นำ อ	ห อ		
ห นำ ฎ	ห ฎ		
ห นำ ฐ	ห ฐ		
อ นำ ย	อ ย		
ด นำ ล	ด ล		
น นำ ล	น ล		

ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความ

		ตัวอย่าง
	๑ แสงไฟ	โคมไฟส่องสว่างเพราะถูกจุด
กลก	๒ เมื่อโรงเรียนเลิก นักเรียน	กลับบ้าน
กลาย	๓ จำได้ว่าในการวิ่งถูกตอกได้	
ทยอย	๔ คนดูหัวเราะเสียงดังเพราะเห็นเรื่องนี้	
พยาง	๕ พ่อเอาปุ๋ย	น้ำเพื่อรดต้นไม้
ผสม	๖ ผงปลา	จุ่มอยู่ในน้ำ
คลุม	๗ เขา	ขากางเกงขึ้นเพราะกลัวเปียกน้ำ
สลด	๘ แม่ไป	ซื้อผัก
สรุป	๙ ยาน้ำอาหาวไป	พระที่วัด
คาด	๑๐ ที่โรงเรียนจัดงาน	วันเด็ก
ตก	๑๑ ครูมาติด	บทเรียนในวันนี้

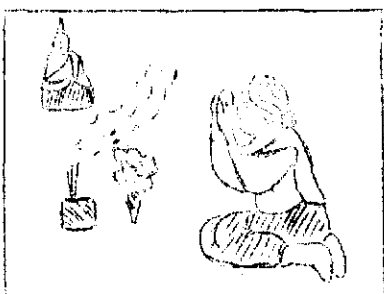
ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ในช่องซ้ายมือ มาแต่งประโยค

 นก	ทำอย่าง แม่สอนเพื่อฝึกนกหลายดกไม้
 นกข	
 นกค	
 นกค	
 นกค	
 นกค	
 นกค	
 นกค	

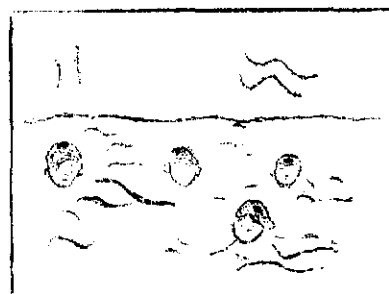
แบบฝึกหัดที่ ๒

ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้มีความหมาย

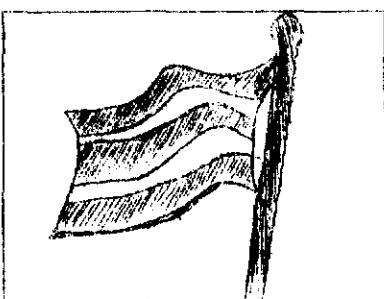
ตามภาพ

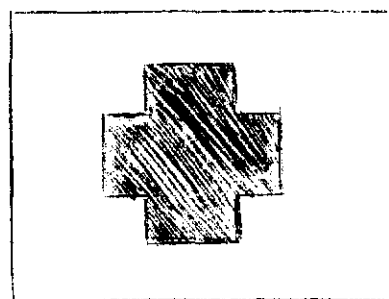
----- พระ

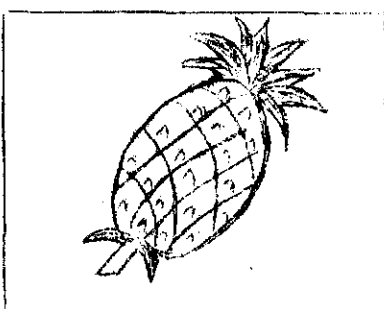
----- ว่ายน้ำ

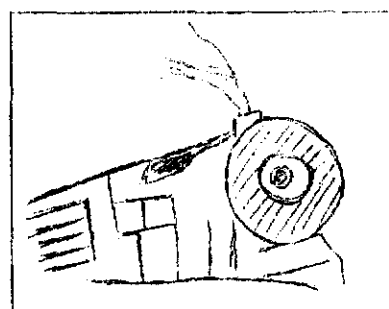
ธง -----

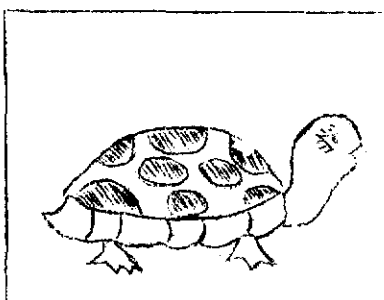
มี -----

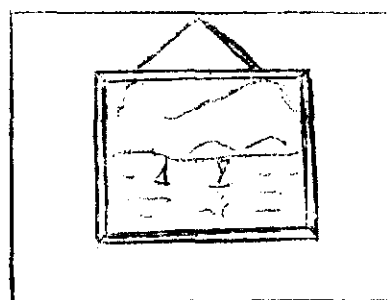
ผลไม้ -----

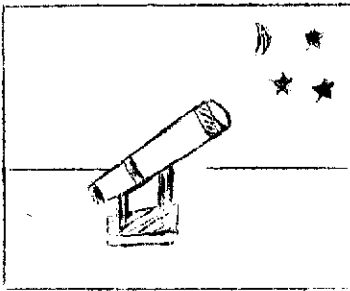
----- รถไฟ

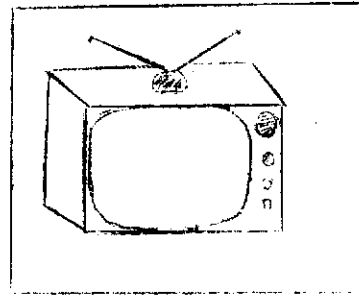
เตา -----

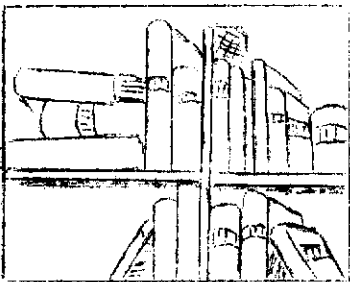
รูป -----

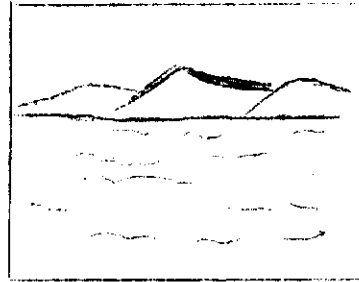
กล้องโทร_____

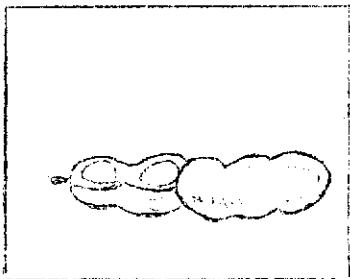
โทรทัศน์_____

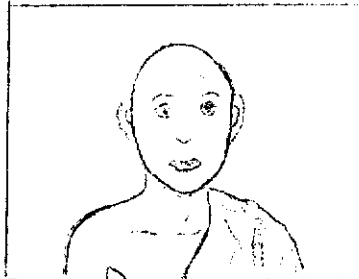
ห้อง_____

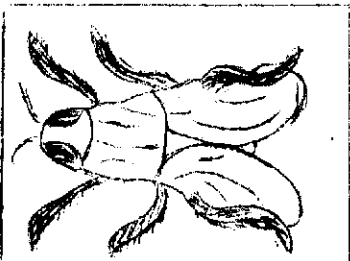
แม่น้ำ_____

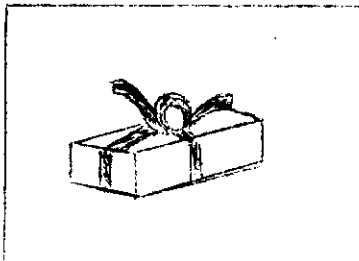
จี้_____

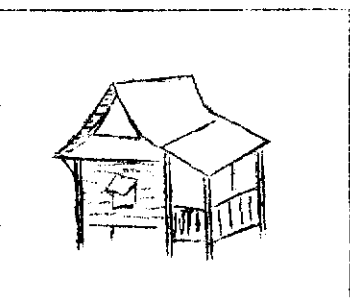
พระ_____

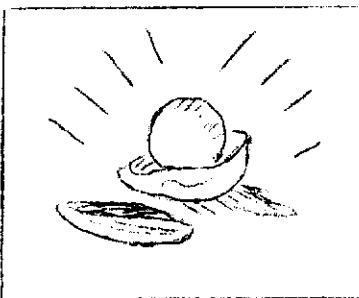
แมลง_____

ของขวัญ_____

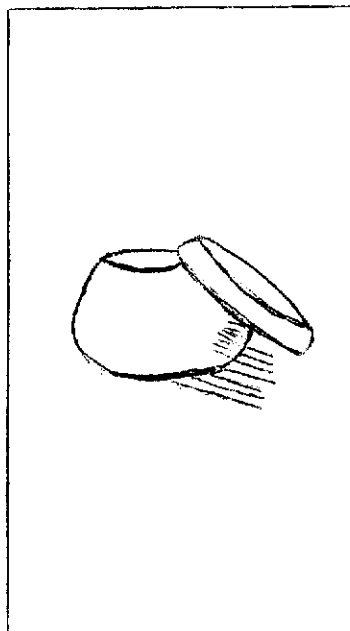
กระทู้_____

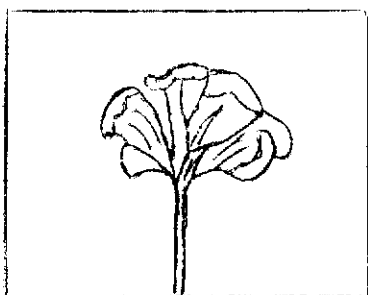
ไข่_____

ប្រាសាទ

ក្របី

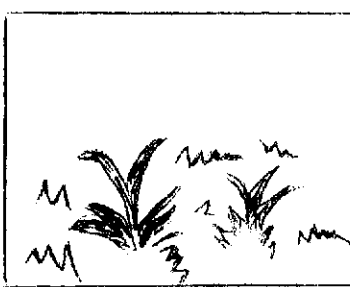
ឈើ

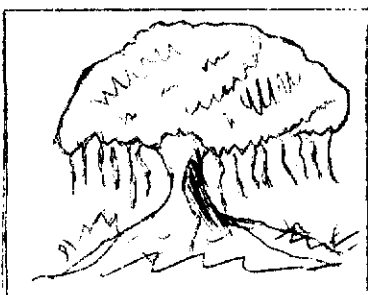
ស្រី

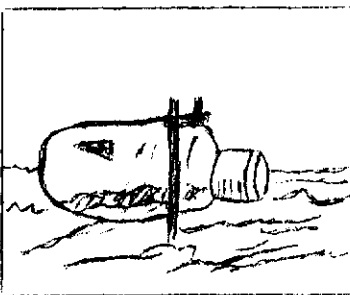
ស្រី

ស្រី

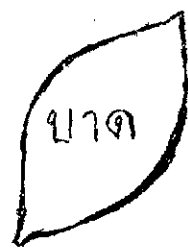
ស្រី

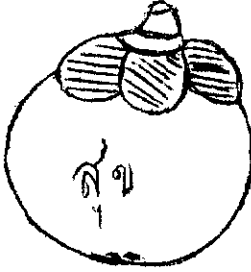
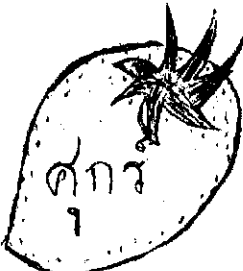
ស្រី

แบบฝึกหัดที่ ๗

ให้นักเรียนขีดเส้นโยงจับคู่คำทางด้านซ้ายมือให้ตรงกับ
ความหมายของคำทางด้านขวามือ

คำ	ความหมาย
ตัวอย่าง ปาด	ทำให้มีเมล็ดด้วยของมีคม
 ปาดัก	เป็นชื่อหน่วยเงินของไทย
 ปาด	ภาชนะของนักบวชใช้รับอาหาร
 ปาดาร	เชือกบ่วงที่ใช้คล้องช้าง
 ปาด	ลูกเต๋า หรือ รูปทรงสี่เหลี่ยม

ให้นักเรียนขีดเส้นโยงจับคู่คำ ให้ตรงกับความหมาย
ของคำนั้นๆ

คำ	ความหมาย
	ความจริง, ความซื่อตรง
	ระอุด้วยความร้อน, สว่าง
	สิ่งมีชีวิตเคลื่อนไหวเองได้
	สัตว์ที่หากินสิ่งดำ
	ความสบายใจ

ขีดเส้นโยงจับคู่คำให้ตรงกับความหมายของคำนั้น

คำ	ความหมาย
 จ๋า	คุณประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 ค่า	ว่างเปล่า, ไม่มีอะไร
 จ๋า	ตัวเลข 0 หรือ ศูนย์กลาง
 สูญ	แทนค่าผู้พูดในสมัยก่อน
 คำนี้	ทำให้ตาย

จงใช้เส้นโยงจับคู่คำให้ตรงกับความหมายของคำ

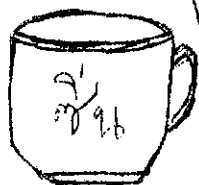
คำ

ความหมาย

ตัวอย่าง

ทำให้ละเอียด

รสขมเท่า หรือ รสจืด

ผ้าถุงของผู้หญิง

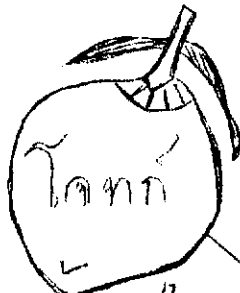
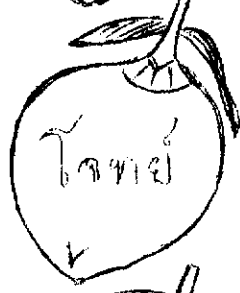

ทาง หรือ แนว

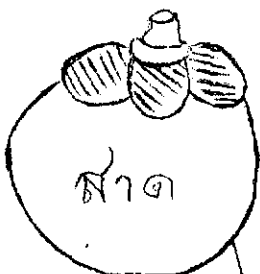
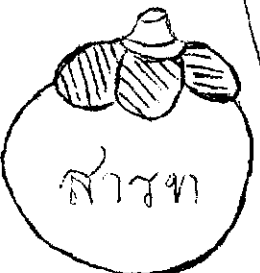

หมดทุกสิ่งทุกอย่าง

จงขีดเส้นโยงจับคู่คำให้ตรงกับความหมายของคำ

คำ	ความหมาย
 โคก	คำถามในการคำนวณ
 โคก	ปลูก หรือ ปลูกด้านหน้า
 โคก	ปลูกในระบบ, ปลูกพืช
 กรัก	เล้าลือ, พืชกันแสงแดด
 กรัก	การกีฬา หรือ การแข่งขัน

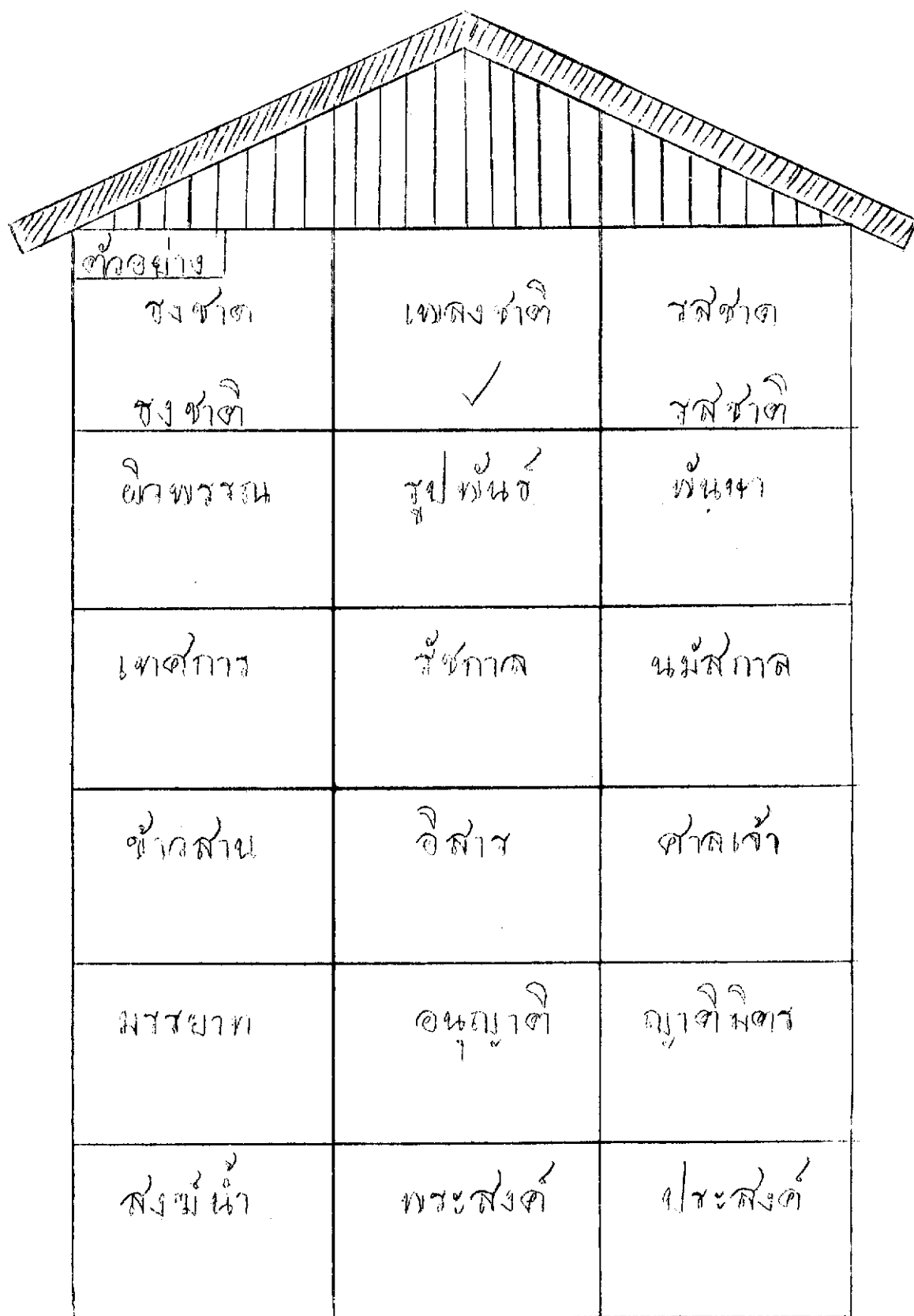
จงใช้เส้นโยงจับคู่ คำให้ตรงกับ ความหมายของคำ

คำ	ความหมาย
 สำด	ลักษณะในพุทธศาสนา
 สำราญ	ตำรา, วิชา, ความรู้
 คำสวด	อาบน้ำ หรือ รดน้ำ
 สังฆ	เทศกาลทำบุญเดือนสิบ
 สังข	ชี้หน้าออกไป

แบบฝึกหัดที่ ๘

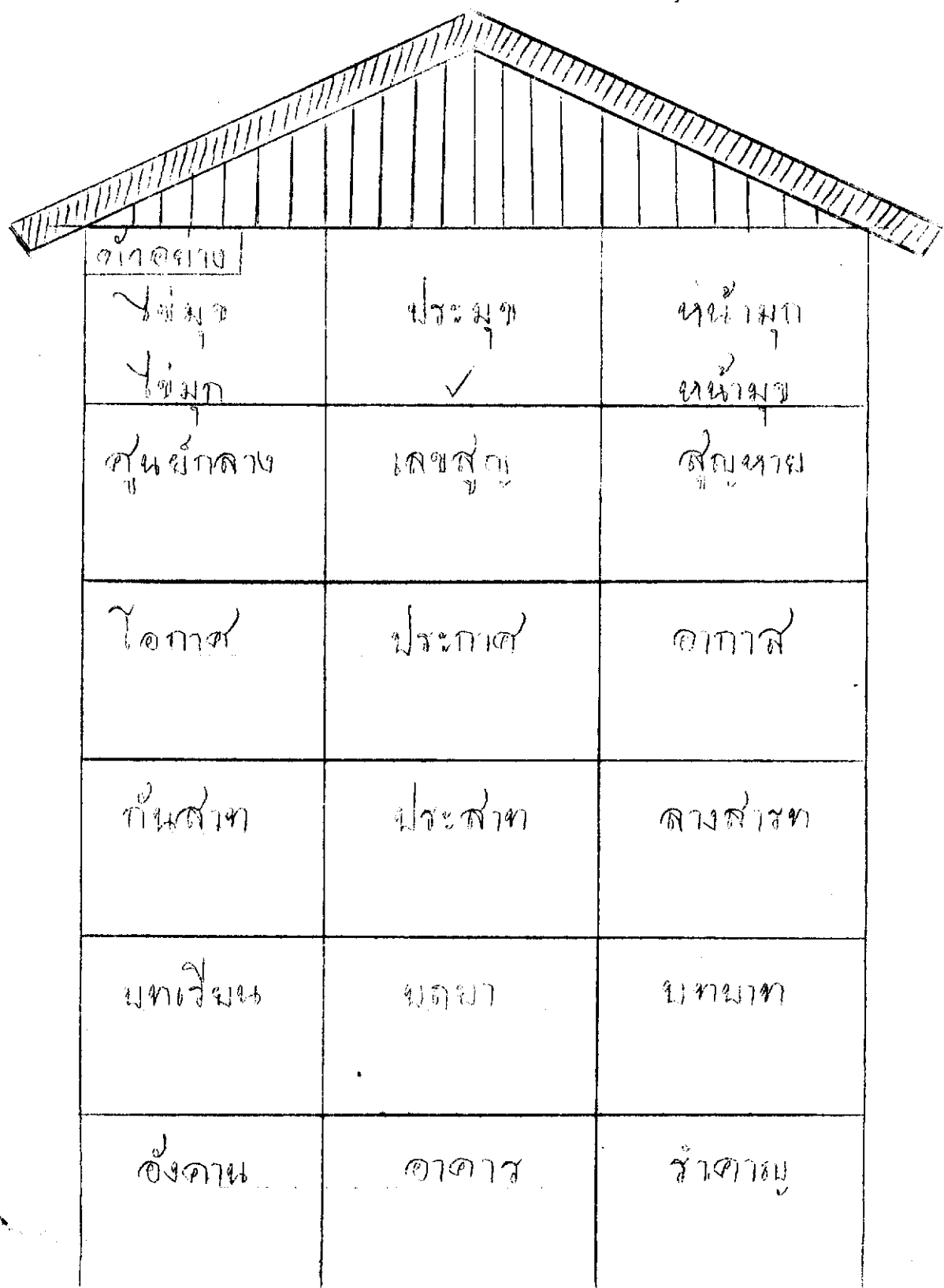
คำในแนบมทั้งเขียนทุกและผิด, ให้เขียนให้ถูกต้องตามคำ
 ในแนบม ถ้าคำใดเขียนถูก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ คำใดเขียนผิด
 ให้เขียนใหม่ ในทุกข้อให้คำนั้น ๆ

ตัวอักษร	ของมีค่า	ยามาของ
✓	ของมีค่า	✓
วันจันทร์	อ้อมวันจันทร์	มณฑลจันทร์
สวนสัตว์	สัตว์	บิณฑ์
หน้าตา	หน้าเกลียด	หน้ารัก
ความสูง	ตัวสูง	สูง
ทหาร	อาทาน	วิหาร

ตัวอย่าง		
ธงชาติ	เพลงชาติ	ธงชาติ
ธงชาติ	✓	ธงชาติ
ฉัตรพระชน	รูปปั้น	ปั้น
เสาการ	รัชกาล	นมัสการ
ข้าวสาลี	อีสาน	ศาลเจ้า
มารยาท	อนุญาติ	ญาติมิตร
สิ่งนี้	กระสังข์	กระสังข์

ตัวอักษร น้ำแข็ง	วัง หัง	วัง หิง
✓	วัง หัง	วัง หิง
พายุฝน	พายุเรือ	พายุหน้า
ยุคก่อน	ยุคใหม่	ยุคพระ
วัดน้ำ	วัดไฟ	วัดกลาง
มดขาว	ระมัด	ตักบาตร
เงินบาท	กาบบาท	บาทตะขก

ด้านซ้าย	ด้านกลาง	ด้านขวา
ไม้กระดาน	ไม้กระดาน	ไม้กระดาน
ไม้กระดาน	✓	ไม้กระดาน
ชั้นยี่สิบ	ชั้นยี่สิบ	ชั้นยี่สิบ
โถก	โถก	โถก
กันสาด	กันสาด	กันสาด
มทเวียน	มทเวียน	มทเวียน
อังก	อังก	อังก

คำอธิบาย		
นิเวศ	ตาส้ม	สีส้ม
นิล	✓	✓
สีเทา	เทาเข้ม	เทาจืด
สีเข้ม	เทาเข้ม	ผู้เฒ่า
เขียวสด	เขียวสด	เขียวสด
ดุกดำ	สีส้ม	อักษะ
โบราณ	ไม้เท้า	สีเทา

แบบฝึกหัดที่ ๕

ให้นักเรียนนำคำจากช่องซ้ายมือเติมลงในช่องว่างให้ได้คำที่สมบูรณ์

		ตัวอย่าง			
เก็บ	เก็บ	๑	เก็บดอกไม้	๕	หน้า
เก็บ	เก็บ	๓	วิ่ง	๔	บ้าน
เก็บ	เก็บ	๕	กิน	๖	บ้าน
เก็บ	เก็บ	๗	ซื้อ	๘	บิ
เก็บ	เก็บ	๙	เลี้ยง	๑๐	ความ
เก็บ	เก็บ	๑๑	บ้าน	๑๒	วงค์
เก็บ	เก็บ	๑๓	บ้าน	๑๔	ประจักษ์
เก็บ	เก็บ	๑๕	บ้าน	๑๖	ทางค์
เก็บ	เก็บ	๑๗	บ้าน	๑๘	บ้าน
เก็บ	เก็บ	๑๙	บ้าน	๒๐	บ้าน

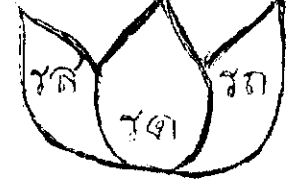
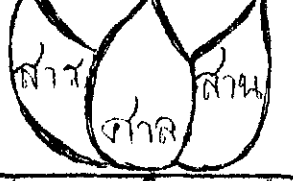
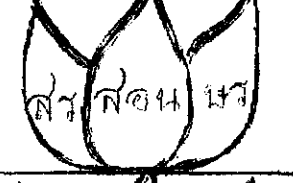
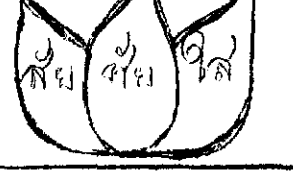
ให้นักเรียนเลือกคำทางขวาไปเขียนในช่องว่างให้
เหมาะสมกับประโยค

ตัวอย่าง	
ห้องของฉันรอบกับหน้าต่าง	กว้าง หนา
พระสงฆ์ออกบิณฑบาต _____ เวลาเช้า	มาด มาด
คุณครูสอน _____ ให้มาฝึกตั้งบ้าน	มาด มาด
เราต้อง _____ พาอาศัยกัน	ผ้ง ผ้ง
อากาศทางมีลม _____ หลายสาย	ฮาน ฮาน
แมลงดูดน้ำหวานจากเกสร _____ ดอกไม้	รส รส
ฉันชอบเขียนคณิต _____	สารก สารก
คุณตาปัดผมเป็น _____	พาส พาส

ให้นักเรียนพิจารณาประโยคต่อไปนี้ แล้วเลือกคำทางซ้ายมือ
เขียนลงในช่องว่างให้ประโยคมีความสมบูรณ์

	ตัวอย่าง
มด บัว	แม่ทำกล้วย <u>บัว</u> และ ฟักทอง แกง <u>มด</u>
เสือ เต่า	ดำปฏี <u> </u> ถ้าไม่ได้อะไร <u> </u> กระดาษ
สุรณ สุตา	นักเรียนทำ <u> </u> คุณโดยที่ <u> </u> จากตัวเลข
ลาด ลาก	ยาย <u> </u> ไปทำบุญวัน <u> </u>
หาญ หาย	ท <u> </u> ต้องมีความกล้า <u> </u> อุตุน
กาล การ	เราไปนมัส <u> </u> พระพุทธรูปที่ <u> </u>
มิ พู	ฉันไปซื้อ <u> </u> และ หอม <u> </u>
ชาบ, ทวาย	เรา <u> </u> <u> </u> <u> </u> <u> </u> <u> </u>

ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้
เหมาะสมกับประโยค

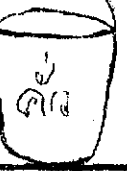
	ตัวอย่าง
	แต่ง ^{ขึ้น} <u>ชื่อ</u> <u>นาม</u> <u>สืบทอด</u> <u>ได้</u> <u>มา</u> <u>มา</u> <u>พระ</u> <u>ที่</u> <u>ใน</u> <u>ศาสนา</u>
	<u>ของ</u> <u>บุตร</u> <u>ของ</u> <u>บุตร</u> <u>ที่</u> <u>ช่วย</u> <u>ความ</u> <u>มี</u> <u>มา</u>
	<u>สืบ</u> <u>ไป</u> <u>บน</u> <u>ไฟ</u> <u>มี</u> <u>อยู่</u>
	<u>เลือก</u> <u>คำ</u> <u>เป็น</u> <u>เหตุ</u> <u>ใน</u> <u>ชื่อ</u> <u>ที่</u> <u>นำ</u>
	<u>ภาค</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>จำนวน</u> <u>มา</u>
	<u>เมื่อ</u> <u>วัน</u> <u>ขึ้น</u> <u>กับ</u> <u>จาก</u> <u>ถวาย</u> <u>พระ</u>
	<u>คำ</u> <u>เรื่อง</u> <u>คำ</u> <u>อีก</u> <u>และ</u> <u>คำ</u> <u>คำ</u> <u>ไม่</u>
	<u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u> <u>ชื่อ</u>

แบบฝึกหัดที่ ๑๐

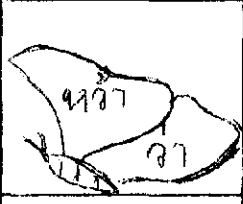
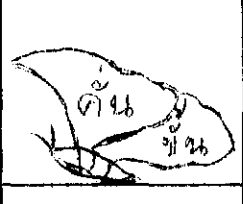
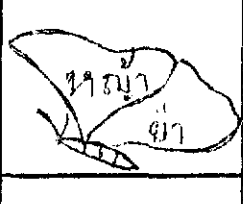
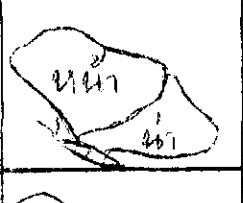
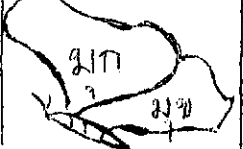
ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้แต่งประโยคให้ได้ความสมบูรณ์

	ตัวอย่าง
	แม่ของหนูมาดัดผมให้
	
	
	
	
	
	

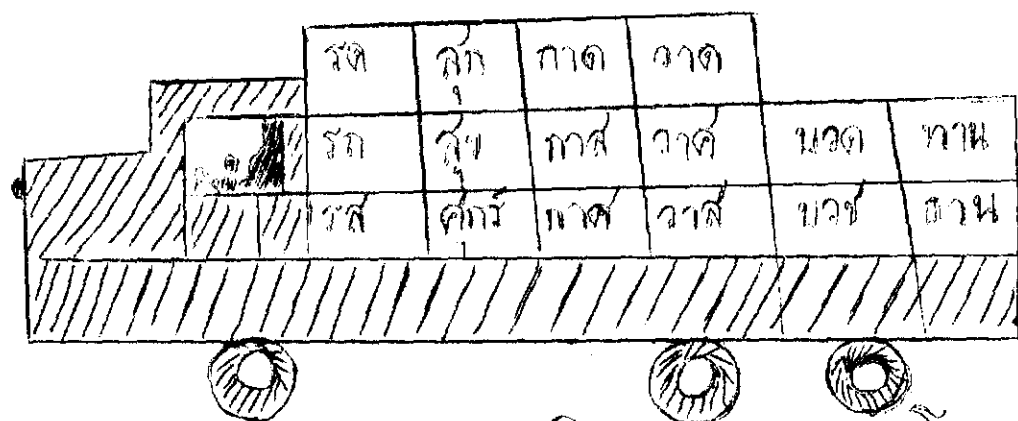
ให้นักเรียนนำคำในช่องซ้ายมือ แต่งประโยคให้ได้ 1 ประโยคตามสมควร

 ลาวด	ตัวอย่าง เซอเจียนหนึ่งชื่อไม่ เห็น <u>ลาวด</u> ตอน
 วก	
 วน	
 คิน	
 อก	
 ดา	
 ภา	
 ภา	

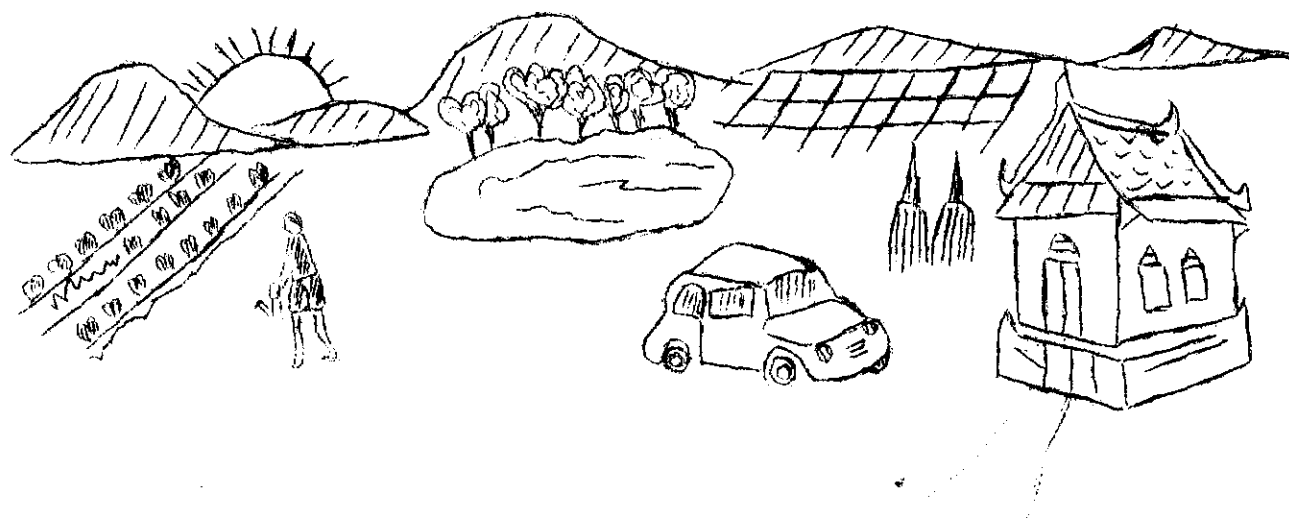
แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ ให้ได้ความเหมาะสม

	ตัวอย่าง
	ปดองนั้นรอบไปตก<u>ไซ</u>ก <u>โต</u>จน<u>กร</u>
	
	
	
	
	
	
	

ให้นักเรียนเลือกคำพ้องเสียงที่กำหนดให้เขียนลงในช่องว่าง

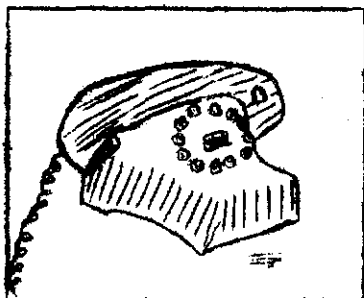

ตอนเช้าวัน... อา... แรมใส... พวกเราได้มี...
 หนึ่ง... ยนต์... ไปเที่ยวไร่ส้ม... และสวนผัก... ที่บ้านของคุณลุง
 ขณะที่พวกเราไปถึงดงนางกำลัง... น้ำตื้นไม่... คุณลุงมีสวน...
 ที่เห็นพวกเรา... คุณลุงทำฟักทองแกง... กับกล้วย...
 ...หวานมากให้เรารับประทาน... ระหว่างทางก็กลับบ้านพวกเราได้
 และให้พระประ... กวดแห่งหนึ่ง ท่านเจ้าอา... ได้อวยพร
 ให้พวกเราเดินทางโดยปลอดภัย

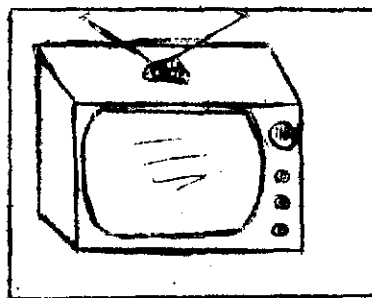

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

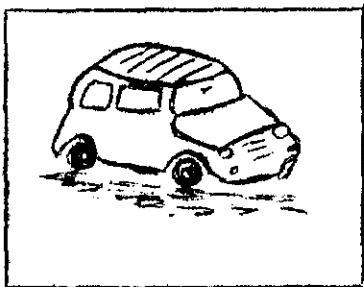
ให้นักเรียนเติมตัวการันต์ข้างหลังคำในลูกต่อ

โทรศัพท์__

โทรทัศน์__

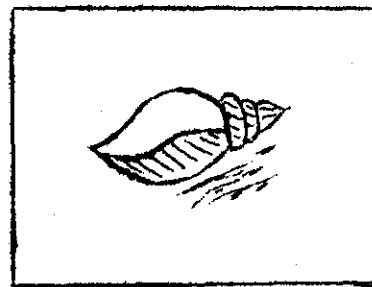
รถยนต์__

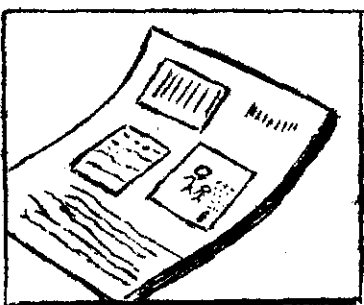
กีฬาพาย__

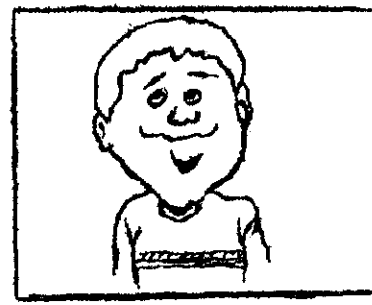
พระสงฆ์__

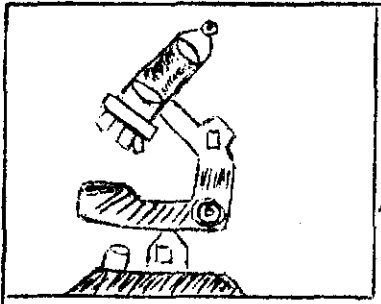
หอยสังข์__

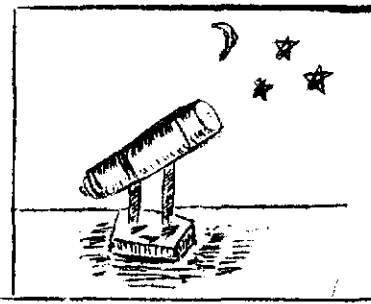
หนังสือพิมพ์__

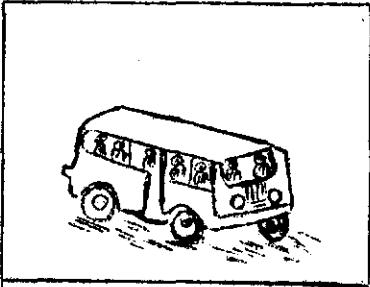
กา__ตนา

กล้อง
จุลทรรศน์

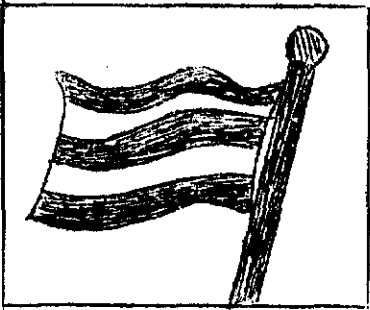
กล้อง
โทรทรรศน์

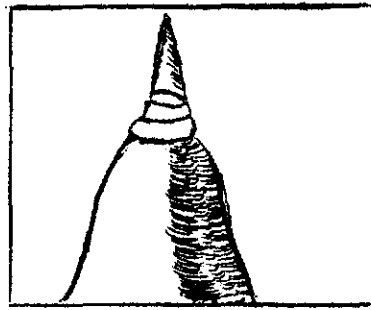
รถเมล์

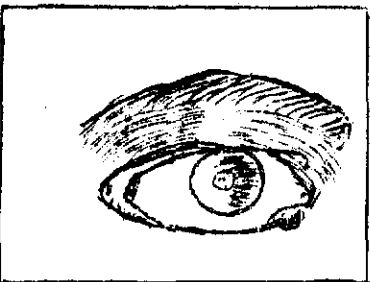
แทรกเตอร์

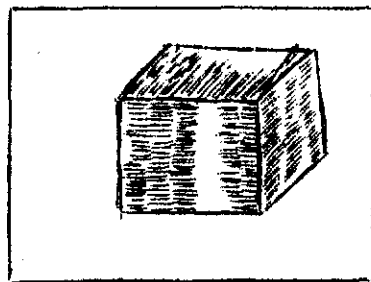
ธงชาติ

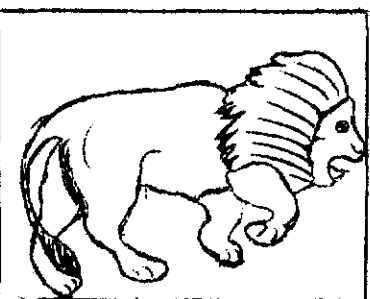
พระบาท

นัยน์ตา

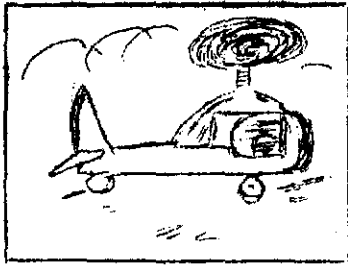
ลูกบาศก์

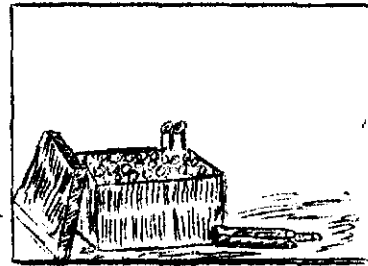
ราชัน

ภาพยนตร์

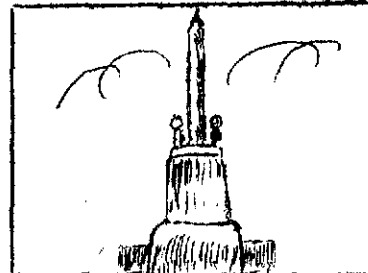
เฮลิคอปเตอร์_

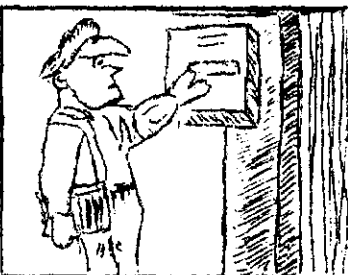
ห้อง_

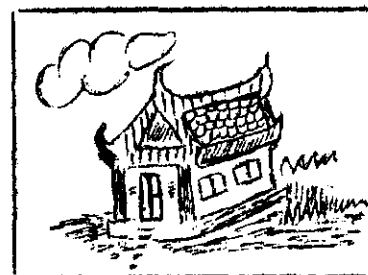
ยักษ์_

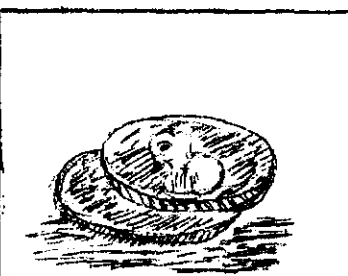
อนุสาวรีย์_

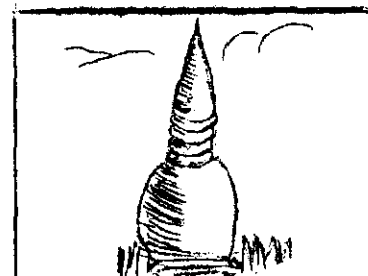
ไปรษณีย์_

โบสถ์_

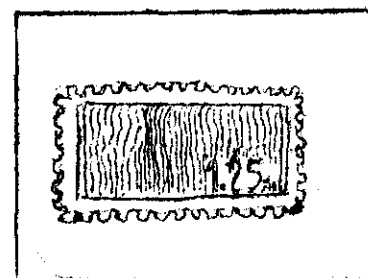
สตางค์_

เกตุ_

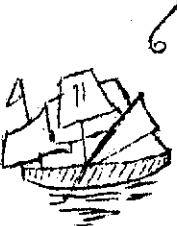
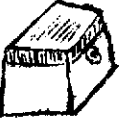
แบงก์_

แสตมป์_

แบบฝึกหัดที่ ๑๕

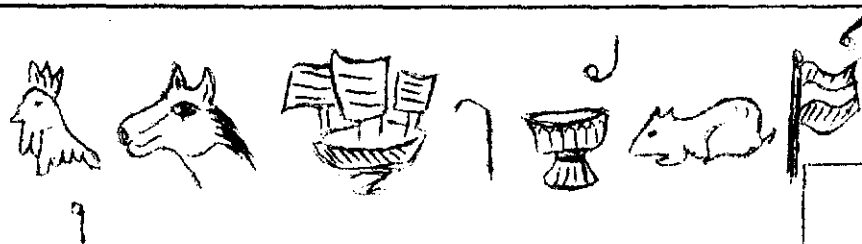
ให้นักเรียนนำภาพสัญลักษณ์ของคำที่แทนภาพเขียนในช่องว่าง

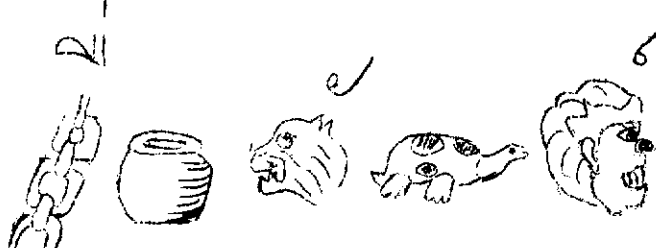
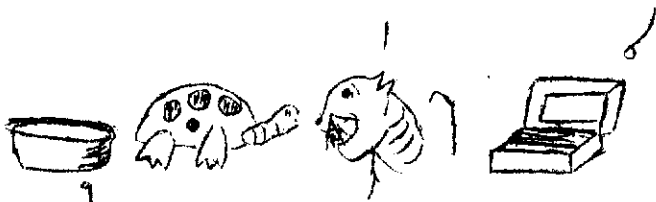
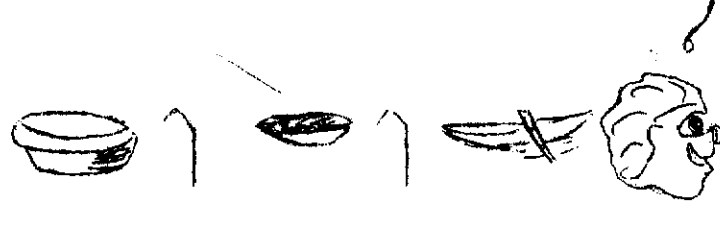
ตัวอย่าง	
 ๑ ๑ ๑ ๑	อูบาวัว
 ๑ ๑ ๑ ๑	
 ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑	
 ๑ ๑ ๑ ๑ ๑	
 ๑ ๑ ๑ ๑	
 ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑	

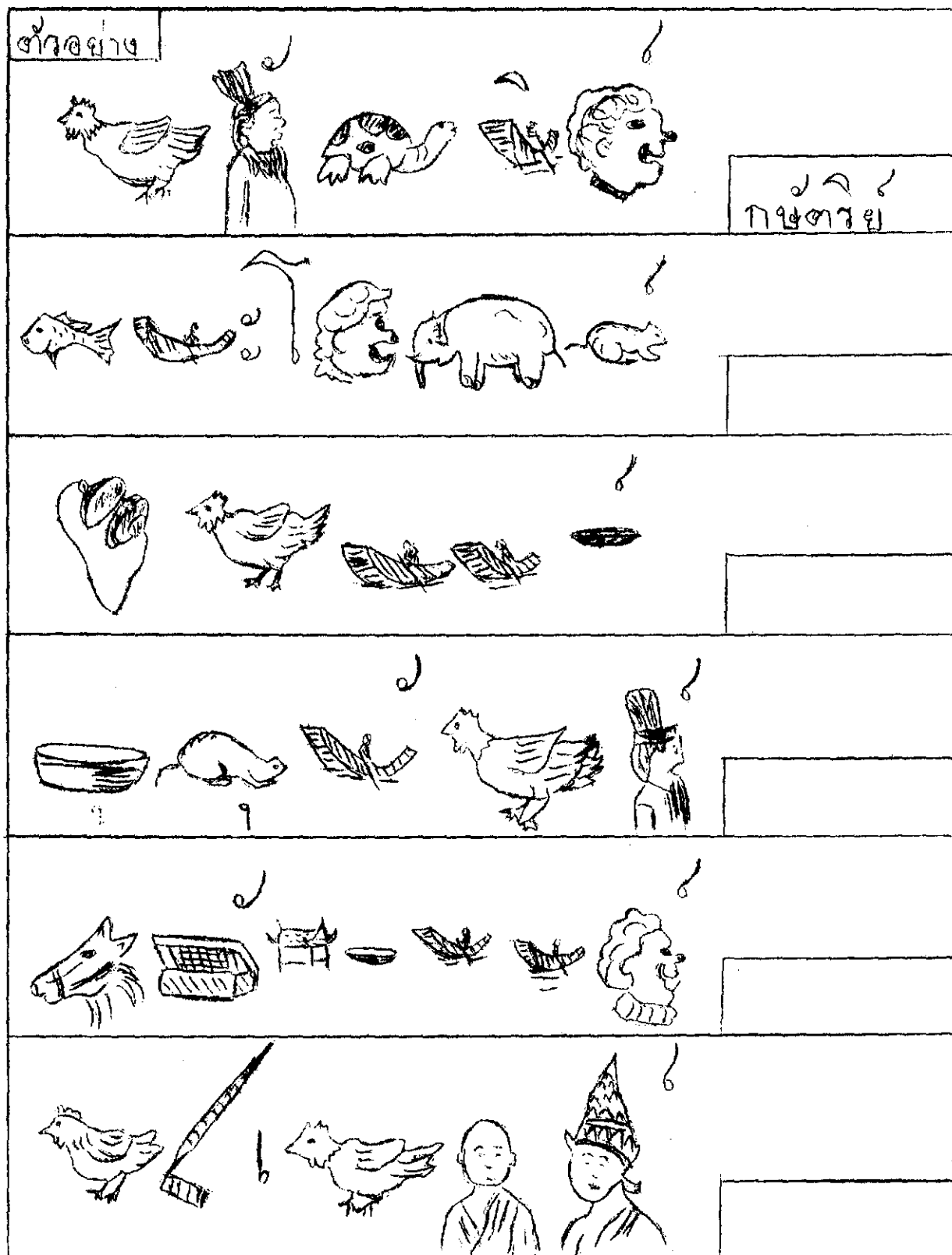
ตัวอย่าง

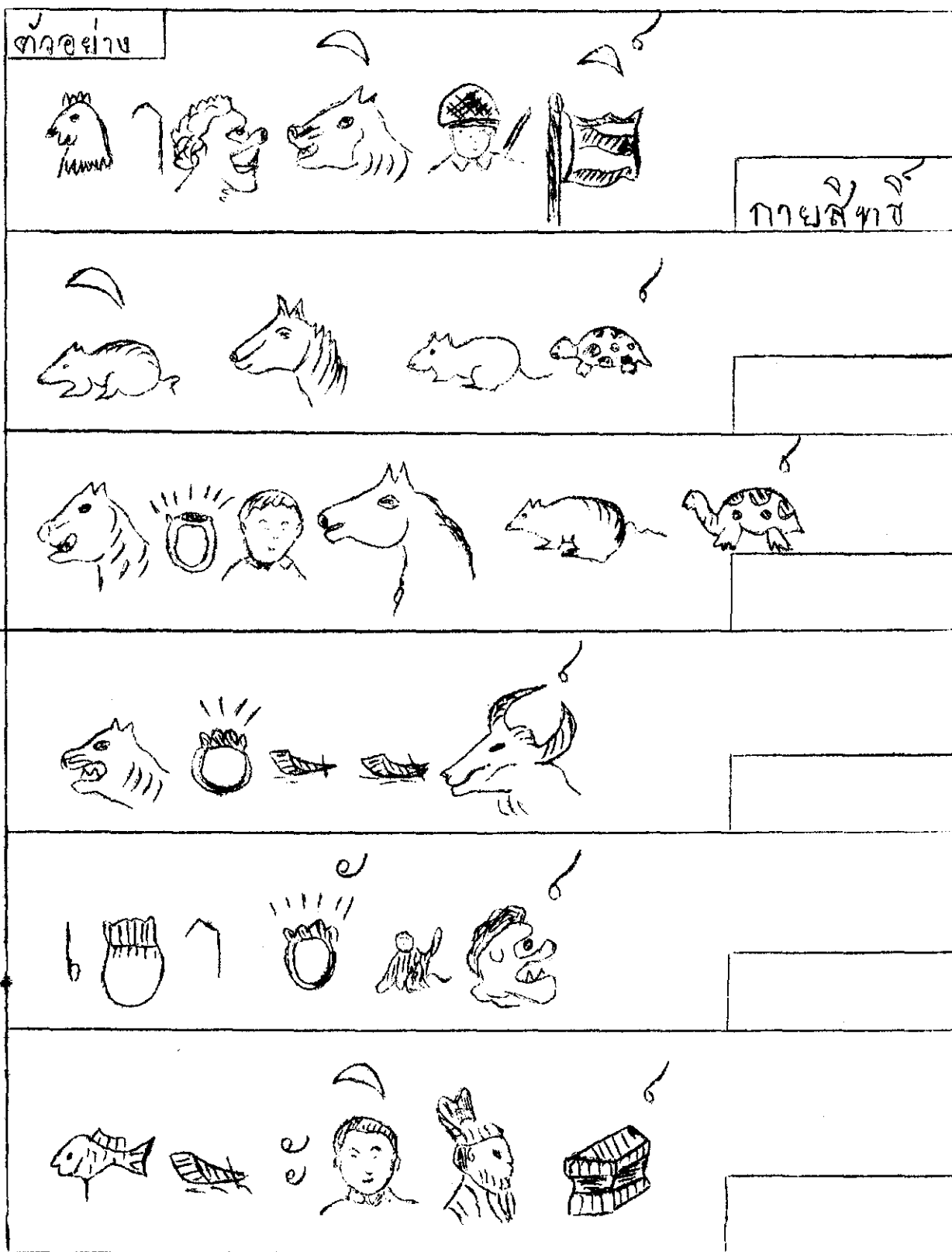

ประสมคำ

2 	ตัวอย่าง รูปสัตว์
	
	
	
	
11 	

แบบฝึกหัดที่ ๑๓

ให้นักเรียนเติมคำที่มีตัวกรณฑ์ตามที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง

ณ	น	ย
นรุม__ อนุสร__ สัมบุร__ อุปกร__ อากกร__ อาร__ มัชฌม__ ปฏิสังข__ ปรมฤการ__ อุตธร__	โททศ__ รุโร__ ปะโยธ__ นเวศ__ คติพ__ ธรรมมาส__ ไมจนท__ ล้ายลัญ__ เจ้า__ คาส__	คัม__ อจาร__ ทริพ__ แพท__ กนตร__ ไปรมณ__ ธิลิต__ มหัทธรร__ พานิษ__ เกาวล__

ให้นักเขียนเติมคำการันต์ลงในช่องว่างตามที่กำหนดให้

กัณ	ขรร	นิมน
ชัน	สัตาบ	การัน
กัณ	สัวร	รณณ
กฏเกณ	อุไมง	สัตมณ
หลักเกณ	พระอง	สังขาน
ยลิตกัณ	นิตรง	เคว็องณ
พิพิชกัณ	ประสง	สุ่งสัน
ไพพรสัน	ไธรรง	อนัน

ให้นักเขียนเติมคำจากรันต์ตามที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง

ร	ร	ร
วันท _	นักร _	สิ่ง _
ตุก _	นักร _	เล _
เส้า _	ประรัก _	สัปปา _
อัมวันท _	อนรัก _	สังเคระ _
คณิศาสต _	อารัก _	อุตสา _
ประวัติดาสต _	บรรณรัก _	ดาวเคระ _
วิทณาสต _	ปฏิปักษ์ _	พิเคระ _
เวทมนธ _	ดาตฤก _	ราชสิ _
เขลิคอปเตอ _	กัลปพฤก _	สนเท _

แบบฝึกหัดที่ ๑๔

ให้นักเรียนเขียนตัวอักษรที่กำหนดให้ เขียนเป็นคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

ตัวอักษร	ความหมาย	คำ ตัวอย่าง
บ ไส ่ ถ	ที่ซึ่งพระสงฆ์ใช้ประชุม	โบสถ์
จ ี เด ่ ย	สิ่งก่อสร้างมียอดแหลม	-----
ท ะ ่ นต์	การเล็ดงกรรม	-----
ร ว ่ ส รด	โลกของเทวดา	-----
ง ่ ช ส ่	หอยชนิดหนึ่งมีสีเทา	-----
ส ่ ย ่ ต	ความซื่อตรง	-----
ณ พ ี ยาท พ ่	เครื่องดนตรีไทย	-----
น ่ นาด ย ่	ดวงตา	-----

ตัวอักษร	ความหมาย	คำ ตัวอย่าง
จัน'ต'วิ'ต'พ	คำพูดที่ให้อวด	คดี'พจน์
มณ'ส'ร'ม'	เต็มที หรือ มากมาย	-----
น'ม'ว'ค'ส'ต'	กล่าวเป็นทำนอง	-----
ป'ร'ไ'น'ย'ว'	การสั่งจดหมายและสิ่งของ	-----
ธ'ม'ว'ก'ร'น'อ'	รูปพระจันทร์ครึ่งซีก	-----
ว'ถ'า'ด'เ'ย	ไม่เถา หรือ ไม่เลื้อย	-----
ระ'ป'ว'ค'ษ'ก'	จัดจน, เต็มแจ้ง, แฉ่นอน	-----
ระ'ง'ส'น'พ'	นักบวชในศาสนาพุทธ	-----
ม'อ'ง'เ'ค'	ห้องใต้ดิน	-----

อักษร	ความหมาย	คำ
ดะรป ^๑	สัจจะจริง หรือ จัดทำจริง	ประเดิ ^๑
ด ^๑	ซึ่งแรงโดยอำนาจเหตุอันใด	
การนง ^๑	งานอันเป็นของไทย	
โร ^๑	สวาม, สุกวิศ, โสภณ	
กณ ^๑	กำหนด หรือ ข้อบังคับ	
เก ^๑	เรื่องที่เกิดขึ้น	
ย ^๑	ความกรุณา	
ดะป ^๑	ความต้องการ, อุดมคติ	
ม ^๑	เรื่องหมาย	

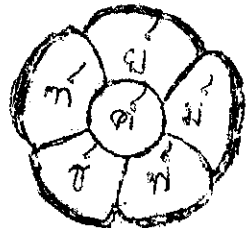
อักษร	ความหมาย	คำ
		คำอธิบาย
ศาส'ต'ร	ความพยายาม, ความอดทน	อุทิศ'
ห'อ'ก'ร'ม	ระวัง, รักษา, ป้องกัน	
ฉ'ร'ก'ร'ร'	ร้าย, เก่งกาจ, แข็งแรง	
ป'ส'ท'ร'	วันทั้งเจ็ด	
ส'น'ส'ร'ร'	ความสับสน หรือ ความสงสัย	
ว'ร'ก'ร'ร'	พิจารณา หรือ แยกแยะ	
ห'ร'ร'ร'	พญาลิงโต	
ไ'ป'ร'ร'	สิ่งที่ต้องการ หรือ ผลที่ได้	
ป'ก'ร'ร'	เครื่องมือ เครื่องใช้	

แบบฝึกหัดที่ ๑๕

ให้นักเขียนเติมตัวอักษรข้างหลังคำที่กำหนดให้

	๑ พระสงฆ์	๒ ประสงค์
	๓ สันดาน	๔ สวรร
	๕ กุศลภาพ	๖ หอมสิ่ง
	๗ สงกราน	๘ พิพิชภัณฑ์
	๙ สวดมน	๑๐ พิษุ
	๑๑ สัมพันธ์	๑๒ มัธยม
	๑๓ ลูกบาศก์	๑๔ ประโยชน์
	๑๕ ผลลัพธ์	๑๖ พระหัตถ์
	๑๗ ไม้จันทน์	๑๘ รื่นจันทน์
	๑๙ อนัน	๒๐ อโณ
	๒๑ อุปการ	๒๒ อุปถัมภ์
	๒๓ รักษาน	๒๔ อุตมจันทน์

ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

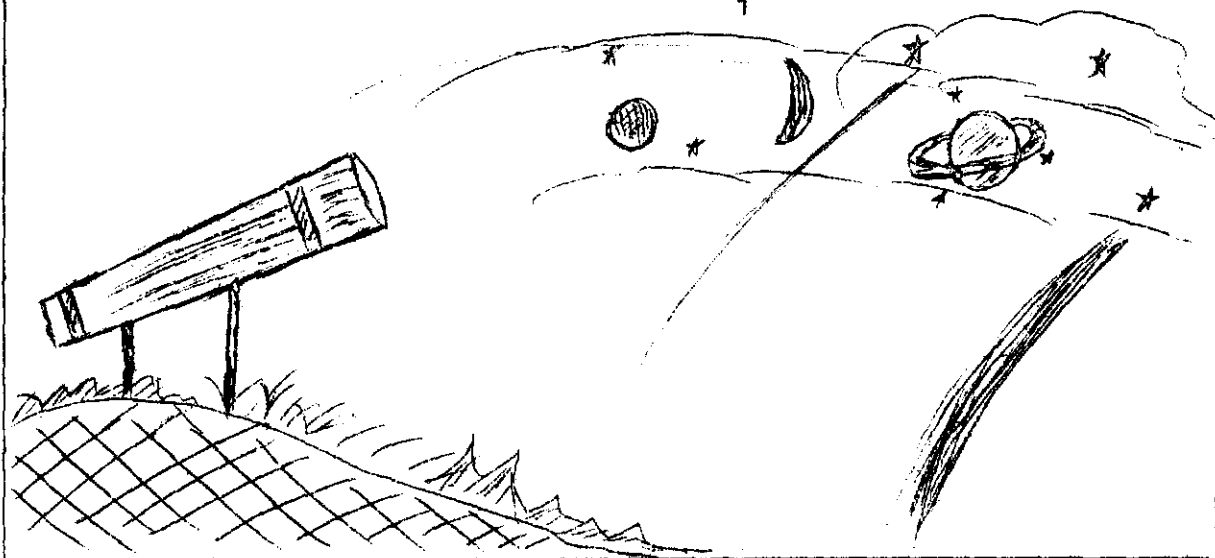
	กัณธรี__	รณรง__	สำนัณณ__
	เควระ__	ตักตำบร__	โตะรง__
	เกวณ__	บรสุท__	โบท__
	ไปรณณ__	ปราคฏการ__	พระอง__
	พระชน__	เปาวมาล__	ม็ก__
	ฤท__	ฤท__	สธาง__
	คิณณณ__	กณณณ__	อุนณ__
	อาวณ__	สุณณ__	นิณณ__
	สมณณ__	ราชณ__	มนณ__

ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้อง

ตัวอย่าง			
๑	พระสังข์ พระสังข์	๒	ช่อเล็ก ช่อเล็ก
๓	วันเสาร์ วันเสาร์	๔	จรรณยุกต์ จรรณยุกต์
๕	ไพฑูริย์ ไพฑูริย์	๖	อานิสงฆ์ อานิสงฆ์
๗	ประติมา ประติมา	๘	สังกรานต์ สังกรานต์
๙	มนุญ มนุญ	๑๐	สวณลิทัย สวณลิทัย
๑๑	รกเมธ รกเมธ	๑๒	ตารกณ์ ตารกณ์
๑๓	อโฌก อโฌก	๑๔	แพทท์ แพทท์
๑๕	ไพฑูริย์ ไพฑูริย์	๑๖	ราชกัณฑ์ ราชกัณฑ์

ให้เด็กเรียนรู้เพิ่มเติมจากการ์ตูนในเรื่องว่าให้ถูกต้อง

โลกเรานี้มีสิ่งมีชีวิตมากมาย นัก
วิทยาศาสตร์ ได้ประดิษฐ์กล้องโทรทรรศน์ เพื่อ
ใช้สำหรับมองสิ่งที่อยู่ไกล เช่น ดวงดาว และห้วงอวกาศ
ได้ ดาวบางดวงแบ่งเป็นสองประเภท คือ ดาวฤกษ์ กับ
ดาวเคราะห์ ดาวบางดวงมีชื่อเหมือนกับชื่อของ
คนในตำนาน ซึ่งได้แก่ ดาวอาทิตย์ ดาว
จันทร์ ดาวเสาร์ ดาวศุกร์ เป็นต้น

ภาคผนวก จ

แบบเขียนตามคำบอก

ชุดที่ 1

หมวก	หมู	จรวก	ขนุน	จิ้งหรีด	ฉมวก	ชฎา	ถนน
ปลาสด	ปลาไหล	ปลาสร้อย	ปลาสาคร	หงอนไก่	สมอเรือ		
นกกาเหว่า	จิ้งเหลน	ปูแสม	ตลาด	บุหรี	ฝรั่ง	แมลงวัน	
สนาม	หม้อ	ขนม	นกหวีด	สมุด	หน่อไม้	สวิง	หมา
หญ้า	ขวดโหล	แหวน	หนังสือ	หวี	หนอน	หนู	หมี
หน้าต่าง							

ชุดที่ 2

ตกลง	ฉลาก	ถนัด	โสม	โถด	สมัย	สว่าง	ไสว
สนม	สมอง	สลบ	สลัด	ขนาด	ชยะ	ชยา	ชยับ
ชยัน	ชยาย	ชยาด	ชมวด	สงม	ฉับ	ควัก	ควาย
ฉม	แขนง	แฉลม	แฉลง	แฉดง	แฉวง	ไมท	โฉน
เชย	เชยอน	เฉลย	เฉพา	เฉยอ	เมล็ด	เสปียง	คลับ
ฉนัง							

ชุดที่ 3

สัจ	ฉลัน	สงวน	ฉสม	ฉมิงทิง	ฉนุก	ฉลอน
ฉวักฉเวียน	ฉล	ฉลาก	ฉสมอ	ฉนิม	ฉนอม	ฉลอก
ฉนิต	ฉลาย	ฉลัป	ฉรูป	ฉลค	ฉลัว	ฉเอนาะ
ฉเลิม	ฉเลียว	ฉงน	ฉง่า	ฉนัปฉนุน	ฉเลย	ฉฉาก
ฉนบฉนิบ	ฉยุกฉยิก	ฉยะฉแยง	ฉจ็ค	ฉยี้	ฉแยง	ฉเลียง
ฉฉลบ	ฉเลย	ฉเหงอไหล	ฉหุหรวา			

ชุดที่ 4

1. แสงเสียใจหน้าสดเพราะถูกครูดู
2. เมื่อโรงเรียนเลิกนักเรียนทยอยกลับบ้าน
3. คำมีฝีมือในการยิงลูกดอกโค่นไม้
4. คนคู่หัวเราะเสียงดังเพราะหนึ่งเรื่องนี้ตลก
5. พ่อเอาปุ๋ยผสมน้ำเพื่อรดต้นไม้
6. ฝูงปลาแหวกว่ายอยู่ในน้ำ
7. เขาถลกซากางเกงขึ้นเพราะกลัวเปียกน้ำ
8. แม่ไปซื้อกับข้าวที่ตลาด
9. ยายนำอาหารไปถวายพระที่วัด
10. ครูมาสั่งพูดสรุปบทเรียนในวันนี้

ชุดที่ 5

1. ที่โรงเรียนจัดงานฉลองวันเกิด
2. แม่สวมเสื้อปักกลดลายดอกไม้
3. พ่อซื้อหนังสือพิมพ์สองฉบับ
4. เพชรพวงชมพูแทงหู
5. ครูเฉลยคำตอบเลขคณิต
6. นานะช่วยพุงคุณตาลงบันได
7. พวกเราจับฉลากในวันปีใหม่
8. นักเรียนไปเที่ยวในวันเฉลิมพระชนมพรรษา
9. พี่เลี้ยงบินฉวัดเฉวียนในกอหญ้า
10. เด็กวิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน

ชุดที่ 6

ไหว้พระ	ขายน้ำ	ธงชาติ	กาชาด	ดับประด	รถไฟ	รูปภาพ
ตะพานน้ำ	กลองโห่ตรรคน	เครื่องรับโทรทัศน์	ห้องสมุด	มหาสมุทร		
ถั่วลิสง	พระสงฆ์	แมลงวัน	รางวัล	หนามข	ไข่มุก	บิณฑบาต
บาตรพระ	ดอกพุท	พระพุทธรูป	คุณยา	คนหนา	คนไท	ดักไซ
ไม้บาศ	บวงบาศ	ลูกบาศก์	เหรียญบาท	ชาวสุก	ความสุข	วันศุกร์

ชุดที่ 7

ชื่อสัตย์	สวนสัตว์	ส่วนลึก	คุณค่า	มาสัตว์	ข้าทาส	เลขศูนย์
สูญหาย	นาจีน	หมอลิ่น	บคยา	โรงเรียน	โจทย์เลข	โจทก์จำเลย
โจนจัน	สาคน้ำ	วันสารท	คณิตศาสตร์	วันจันทร์	อัสจรรย	อัสจันทร์
ทหาร	ทหาร	รถทนาย	หน้าตา	น่ารัก	เพลงชาติ	ยุวกาชาด

ฉาพรรณ พรรษา รูปพรรณ ภรรยา บุญ ขาวสาร มหาศาล

ชุดที่ 8

รัชกาล เทศกาล กรรมกร นมัสการ อนุญาต ญาติมิตร น้ำดื่ม
 ฟังพา พายเรือ ภายใน รคนำ รสหวาน โอรส รอยนัย พระบาท
 บาคทะยัก ระบาค ประมุข กลวยศักดิ์ โอกาส ประกาศ ฉักกาด
 เก่งกาจ กันสาค ประสาท ลางสาค วันอังคาร ราชานุ คาวพูน
 พระพุทธเจ้า นิสัย อาศัย เลื่อมใส ปราศรัย ใสไม่

ชุดที่ 9

1. แดงชื่อชนม์สืบชาติไธมาครพระที่บดินทภาค
2. สัมปะรดที่สถานีรฤไผ่มีรสอร่อย
3. การเลิกทาสเป็นเหตุการณ์ในสมัยรัชกาลที่ห้า
4. ภาคอีสานชื่อขาวสารจำนวนมหาศาล
5. เรือมีอุปนิสัยและอริยาศัยที่น้ำเลื่อมใส
6. ทหารคงมีความกล้าหาญออกชน
7. ฉันไปซื้อขนมพูนและหอยแมลงภู่ที่ตลาด
8. ญาติของมานีขออนุญาตครุควมีความมีมารยาท
9. ครูสอนเรื่องตัวอักษรและเลขศรคอกไม้
10. นักเรียนทำสุตรคุณโดยการพิสูจน์ตัวเลข

ชุดที่ 10

ตอนเช้าวันศุกร์อากาศแจ่มใส พวกเราได้ออกไปนั่งรถยนต์ไปเที่ยวไร่สัมปะรดและสวนฉักกาดที่บ้านของคุณลุง ขณะที่พวกเราไปถึงคนงานกำลังรดน้ำต้นไม้ คุณลุงมีความสุขที่เห็นพวกเรา คุณป้าทำฟักทองแกงบวดกับกล้วยบวชชีซึ่งมีรสหวานมาให้พวกเรารับประทาน ระหว่างทางที่กลับบ้านพวกเราได้แวะไหว้พระประธานที่วัดแห่งหนึ่ง ท่านเจ้าอาวาสได้ช่วยพาพวกเราเดินทางโดยปลอดภัย

ชุดที่ 11

โทรศัพท์ โทรทัศน์ รถยนต์ พินพาทย์ พระสงฆ์ หอยสังข์
 หนังสือพิมพ์ การค้น กลองจุลทรรศน์ กลองโทรทรรศน์ รถเมล์ ภาพยนตร์
 รถแทรกเตอร์ โรงการรงค์ พระปรางค์ นัยนา ลูกบาศก์ ราชสีห์

ภาพยนตร์ เอลิคอปเตอร์ ซอด้ก ยักษ์ อนุสาวรีย์ ไปรษณีย์ โบสถ์
 สตางค์ เจดีย์ แพทย์ แสตมป์

ชุดที่ 12

มนุษย์ สัปดาห์ ศักดิ์สิทธิ์ กษัตริย์ ประโยชน์ จกรรจ์ อนุรักษ
 มหัศจรรย์ ประสงค์ กุมาพันธ์ กรรมสิทธิ์ ชื่อสัตย์ สวมสั้ว อุตสาหกรรม
 อาทิตย อาจารย์ ลูกศิษย์ กายสิทธิ์ ไม่นัด สวคมนตรี สารพัด
 เถาวัลย์ อุโมงค์ ประดิษฐ์ กฎเกณฑ์ ผลิตภัณฑ์ พิพิธภัณฑ อุปถัมภ์
 เฒ่าพันธุ์ บริบูรณ์

ชุดที่ 13

อนุสรณ์ สมบูรณ์ อุปกรณ์ อาภรณ์ อาวรณ์ ปรางค์การ รุ่งโรจน์
 ทรัพย์สิน คติพจน์ นิเวศน์ สงกรานต์ สุขสันต์ คาวเคราะห์ คาวฤกษ์
 เวทมนต์ พระองค์ ปิตุรงค์ เครื่องยนต์ พระขรรค์ กัดท่อนั่น หลีกเกณฑ์
 อนันต์ ไม่วินัย วันจันทร์ วันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ พิเคราะห์
 พิสูจน์ เหตุการณ์ การุณย์ มัชฌิม

ชุดที่ 14

1. ชงชาติไทยเรียกว่าชงไตรรงค์ 2. เกือนกุมภาพันธ์มี 28-29 วัน
 3. พินพาทย์เป็นเครื่องดนตรีไทยชนิดหนึ่ง 4. ที่สำหรับนั่งดูกีฬาเรียกว่าอัฒจันทร์ 5. หอยสังข์
 - เช่นหอยชนิดหนึ่งมีสีขาว 6. วันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย 7. พระสงฆ์สวคมนตรีในโบสถ์
 8. ครูใช้ซอด้กเขียนกระดานคำ 9. การส่งจดหมายทางไปรษณีย์ต้องติดแสตมป์ 10. อาจารย์
- ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์

ชุดที่ 15

โลกเรามีสิ่งมีชีวิตจรรยามากมาย นักวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์กล้องโทรทรรศน์เพื่อ
 ศึกษาดาวบนท้องฟ้า และพิสูจน์ได้ว่าดาวแบ่งเป็นสองประเภทคือดาวฤกษ์และดาวเคราะห์และ
 ได้ตั้งชื่อดาวเช่นเดียวกับชื่อวันในสัปดาห์ ซึ่งได้แก่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวอังคาร
 ดาวพุธ ดาวพฤหัสบดี ดาวศุกร์ ดาวเสาร์ เป็นต้น

การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัด
การเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก

บทคัดย่อ

ของ

บุพดี พูลเวชประชาสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2525

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติ
ต่อการเขียนสะกดคำ ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับ
นักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของ
โรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน โดยวิธีสุ่ม
อย่างง่าย สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางภาษา 3 ระดับ คือกลุ่มที่มีความสามารถ
ทางภาษาสูง กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษานานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ
โดยยึดตามลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้จากผลการสอบตลอดปีของวิชาภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 สุ่มมาระดับละ 12 คน รวมเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม
36 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมเรียนโดย
การเขียนตามคำบอก ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 45 คาบ คาบละ 20 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ แบบเขียน
ตามคำบอก แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จากผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มทดลองมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่า
กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมา
เปรียบเทียบตามระดับความสามารถทางภาษาเป็นรายกลุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่มีความ
สามารถทางภาษาสูง กลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษานานกลาง และกลุ่มทดลองที่มี
ความสามารถทางภาษาต่ำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระดับความสามารถ
เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อนำกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมมาเปรียบเทียบตามระดับความสามารถทางภาษาเป็นรายกลุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง
ที่มีความสามารถทางภาษาสูง มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระดับความ
สามารถเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีความ

สามารถทางภาษาปานกลาง มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ มีทัศนคติต่อการ
เขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระดับความสามารถเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT AND ATTITUDES TOWARD
SPELLING OF PRATHOM FOUR STUDENTS TAUGHT BY
SPELLING EXERCISES AND DICTATIONS

AN ABSTRACT

BY

YUPADEE PULVECHPRACHASOOK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1982

The purposes of the study were to compare the results of spelling, and attitudes towards spelling between students that learned through spelling exercises and those who learned through dictation.

The sample comprised 72 prathom - four students in academic year 1981 of Bung Thonglang School, Bangkok District, Bangkok Metropolitan. The sample was chosen by a simple random sampling from three different groups of students in accordance with their ability levels : high, medium, and low. The classification was based on their percentile ranks in the prathom - three exam taken throughout the previous year of 1980. This sample was then equally divided into the experimental group and controlled group of 36 students in each one. The experimental group was assigned to learn through the spelling exercises, while the controlled group through dictation passages, for 45 periods of 20 minutes each.

The instruments used for collecting data were prepared and constructed by the researcher, including spelling exercises, dictation passages, the spelling test, and the test on attitudes towards spelling.

It was found from this study that the results of spelling of the experimental group was higher than the controlled group with a significance at .05 level. It also revealed that the experimental group with high, medium, and low language ability showed higher results of spelling than the controlled group of the same ability at .01 level of significance.

In regard to the attitudes towards spelling, the experimental group showed higher attitudes towards spelling than the controlled group at .01 level of significance. It also showed that the experimental group with high ability had higher attitudes towards spelling than the controlled group of the same ability at .05 level of significance. However, the experimental group and controlled group with medium ability showed insignificantly difference in attitudes towards spelling at .05 level. The experimental group with low language ability showed higher attitudes towards spelling than the controlled group of the same ability at .01 level of significance.